

LONDRA'DA PANİK

GERARD DE VILLIERS **TAY**

SAS Dizisi No: 29

© Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi. 1984. Dr. Şevki Bey
Sokak. 10/3 Türbe -İstanbul Tel: 528 43 84

**Gerard de
VILLIERS**

**SAS
LONDRA'DA
PANİK**

TAY YAYINLARI

Orijinal adı: PROTECTION POUR TEDDY
BEAR

Türkçesi:
Kemal AYSU

Dizgi: PanoGrafik/Film: Gümüş Reprodüksiyon
Baskı: Gündoğdu Matbaacılık
Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Venüs'e bakan Leonid Volodia'nın siyah gözlerinde çocuksu bir sevinç belirdi. Sağ eliyle Venüs'ü okşamaya başladı. Uzun ve kıllı parmakları heyecandan titriyordu. Yüzünde beliren memnuniyet ifadesi, endişeli halini gizliyordu. Kelleşen yumurta kafası ile kalın kaşları arasındaki uyumsuzluktan olsa gerek, Leonid Volodia'nın yüzünde şeytanca bir ifade farkediliyordu. Kemerli bir burnu, iri dudakları ve iri bir çenesi vardı. Leonid Volodia'ya karşı pek az kadın kayıtsız kalabilirdi. Volodia, Venüs'e duyduğu sevgiyi kadınlara karşı hiçbir zaman duymamıştı. Parmakları okşamaya devam ediyordu.

Elinin altındaki kahverengi çelik gitgide ısınıyordu. Leonid Volodia, avuçlarının içi terleyecek kadar heyecanlanmıştı. Hayatı boyunca, hiçbir zaman böylesine öldürücü bir silaha sahip olamamıştı. Venüs... Birdenbire bir makineliye niçin Venüs denildiğini düşündü. Silah fabrikatörlerinin düşündükleri bir kara mizah olmalıydı! Leonid Volodia, adı ne olursa olsun, önüne konan o silahı seviyordu. Bir eksen çevresine dizilmiş altı namlusu ile tarihi bir silah koleksiyonundan alınmışa benzediği halde saniyede seksen mermi atabiliyordu. Dakikada beş bin mermilik

korkunç bir hıza sahipti. Hiçbir canlı, ölüm saçan o aletin karşısında duramazdı. Leonid, Venüs'ü bir koyunun üzerinde denemiş, sonucu görür görmez de midesi bulanmıştı...

Mermilerin patlama sesi bile duyulmuyor, sadece madeni bir gıcırta oluyordu. Leonid Volodia şarjörü çıkardı ve namluyu döndürdü. Şarjörü yeniden taktıktan sonra silahı emniyete aldı. Daha sonra yavaş hareketlerle silahı deve derisi kılıfına yerleştirdi. Yeryüzünde en fazla on Venüs olabileceğini düşündü ve sevindi. Elindeki ise İngiltere'de, belki de Avrupa'daki tek Venüs'tü. Silahın üzerinde seri numarası ve markası yoktu. Anlaşılan fabrikatörü Venüs ile övünmeyi sevmiyordu.

Leonid Volodia ayağa kalktı ve makine-liyi deri bir çantaya koydu. Ayaktayken neredeyse kafası tavana değecekti. Londra'daki birçok evde bulunan yeraltı mahzenlerinden birindeydi Leonid. Daha akşam olmadan ışıkları açmak gerekiyordu, fakat bu Leonid Volodia'nın umurunda değildi. Siyah paltosunu giydi ve fötr şapkasını taktı. Sık sık nezle olması ve Londra'nın kış mevsimi hiç de hoş değildi. Lambayı söndürdü ve dışarı çıktı. Kaldırım ile ev arasındaki boşlukta ilerledi. Küçük merdiven doğrudan kaldırıma açılıyordu.

Leonid, Chester Sokağı'nın soğuk ve nemli havasını içine çekti. Litvanya gizli polisi tarafından bir buçuk metrekairelik bir hücreye kapatıldığından bu yana, Leonid kapalı yerlerden korkar olmuştu. Asansöre binmek-tense, on beş kat çıkmayı tercih ediyordu. Metroda bile oldukça sıkılıyordu. Nasıl olsa

Brompton Caddesi'ne kadar gidecekti, bu yüzden yürümeye karar verdi. Gece karanlığı çöküyordu. Leonid'in yanından geçen tek tük yayalar, halinden şüphelenecek vaziyette değillerdi... Elindeki eski çanta ile Londra'da yaşamaya çalışan birçok göçmene benziyordu.

Aslında, savaştan sonra Doğu-Batı sürtüşmesi sırasında canlı kalabilen ender kişilerden biriydi Leonid. Bir gürcü olan Leonid Volodia, ellili yıllarda soğuk savaş komandoları hazırlayan Vlassof Ordusu'na katıldı. Komünizmi sabotajlarla devirmeyi hayal eden Batı servisleriyle çalıştı. Leonid Litvanya cezaevlerinden kurtulduktan sonra Sovyet çıkarlarına karşı çalışan Batı teşkilatlarıyla işbirliği yaptı. Kısa adı NTS olan ve National Trudovoy Soyuz diye bilinen "Ulusal İşçi Teşkilatı"na katıldı. 1930 yılında Rusya'dan kaçanlar tarafından kurulan bu teşkilatın amacı komünizmi devirmektir.

CIA, bu teşkilatın üyeleriyle ilgileniyor ve onları önemli işlerde kullanıyordu. Bir diplomatın arabasına yerleştirilecek bomba veya bir elçiliğe bir saldırı söz konusu oldu mu, bu işlere yatkın olan teşkilat üyeleri hemen CIA hesabına görev alıyorlardı.

*

**

Leonid Volodia kendisine görev verdikleri için memnundu. Böylesi, sıcak savaşın ortasında ölmekten daha iyiydi...

Hızlandı. Aynı tempoda yürürse geç kalacaktı. Oysa, o akşam kesinlikle geç kalmaması gerekiyordu...

Tahta merdiveni çıktı. Çekingen bir tavırla

kapıyı tıklattı.

Kapı anında açıldı.

— Erken geldin! Henüz üstümü değiştirmedim!

— Önemli değil, dedi Leonid.

Kadın çoktan Leonid'e sarılmıştı. İriyarı güzel bir kadındı. Leonid Volodia kadına sımsıkı sarıldı ve onu kendine çekti. Bu kadına sarılmak, hemen hemen Venüs'ü kollarına almak kadar güzeldi.

— Bak, dedi genç kadın, sana bir şey aldım!

İpek kâğıda sarılmış bir paket uzattı. Paketi açar açmaz Leonid'in yüzüne bir gülümseme yayıldı. Pakette gümüş kapaklı kristal bir şişe vardı.

— Bir püskürteç, dedi genç kadın. Sanırım çalışıyor. Üzerine basmak gerek. Yarın içine koyacak bir şey alırım...

Leonid püskürteci, iri parmaklarının arasında evirip çevirdi. Tek lüksü üzerine parfüm sıkmaktı. Her zaman bunu sevmişti. Şimdi ise çok mutluydu.

— Kotik,* diye mırıldandı, sen bir meleksin. Bu çok pahalı olmalı.

Venüs'ü unutmuştu.

*

**

Divanın üzerinde çıplak yatan Leonid Volodia donuk bakışlarla şöminenin alevlerini seyrediyordu. Gürcü olduğu için şarabı severdi, fakat o akşam bir kadehle yetinmişti. Akli başında olmalıydı.

(*) Rusça kedi yavrusu.

Yere diz çöküp bulaşıkları toplayan genç kadın gülümseyerek ona baktı.

— Tek bir spagetti bile bırakmamışsın, dedi kadın. Çok hızlı yiyorsun. Gören de kıtlıktan çıktığını sanacak...

Leonid kadına doğru döndü. Sol eliyle onu okşamaya başladı.scannedbydarkmalt1

— Biliyorsun o da başıma geldi, dedi. Litvanya'nın Vilna şehrindeki Kamp 27'deydim. Yaralanmıştım ve zayıftım. Çorba diye önüme getirilen şeyin içinde tek bir parça ete rastlamadım. Bir gün o kadar acıkmıştım ki, üstümdeki kaputu bir parça yağ ile değiştirmek zorunda kaldım. Onu da hemen yedim. Daha sonra da başkasının kaputunu çalmak zorunda kaldım. Çok tehlikeli bir işti. O yüzden adam öldürüyorlardı...

Leonid sustu. O günlerden bahsetmeyi sevmiyordu.Kadın Leonid Volodia'ya yaklaştı ve göğsünü okşamaya başladı.

— Artık o günleri düşünme, diye fısıldadı.

Leonid'in hayatını tamamen bilmiyordu, fakat zor günler geçirdiğinden ve onun tehlikeli bir adam olduğundan emindi. Bir gün Scotland Yard'dan gelen iki müfettiş Leonid nedeniyle onu sorguya çekmişti. Genç kadın o olayı pek önemsememişti. Leonid gibi kendisi de yalnız ve ümitsiz yaşıyordu. Leonid Volodia ona sevgi getiriyordu ve onun da buna ihtiyacı vardı. Genç kadın Leonid'in üzerine uzandı. Adam onu kucaklayacağı yerde başını çevirdi. Gözgöze geldiklerinde Leonid'in yüz ifadesinden sevişmek istemediği anlaşılıyordu.

— Kalmıyor musun?

— Hayır.

Leonid ayağa kalkmıştı.

— Önemli bir işim var.

Genç kadının bakışları deri çantaya yöneldi. Kadın çantanın çok ağır olduğunu farketmişti. Korkudan midesine ani bir sancı girdi. Leonid birisini öldürmeye gittiğini elbette ki ona söyleyemezdi.

II. BÖLÜM

Telefon çalmasıyla Nikolas Silverman yerinden sıçradı. Amerikan telefonlarının ziline alışık olduğundan, İngilizlerinkine bir türlü alışamamıştı. Kravatını bırakıp telefonu açtı.

— Alo?

Cevap yoktu. "Alo" diye tekrarladı. Telefon aniden kapanmıştı.

Nikolas Silverman birkaç saniye ahizeyi elinde tuttu, daha sonra sinirlenerek kapattı.

— Canın cehenneme!

Birdenbire odada bulunan eşyalar ona sıkıcı geldi. Kanepenin karşısındaki duvarı boydan boya kaplayan fûme renkli aynada kendisini seyretmeye başladı. Aynada, tek tük kalmış birkaç tel saçını ve eskiden enerji dolu olan yüzünün son halini gördü. Gözlük takmadığı zamanlar, mavi gözlerindeki şaşkınlık ifadesi iyice belli oluyordu. Arkadaşları Nikolas'a "Sevimli Ayıcık" lakabını takmışlardı. Çünkü çok sağlıklıydı. Hatta aşırı derecede. Balın sinekleri çektiği gibi o da kadınları kendine çekerdi.

— Kimdi o arayan?

— Bilmiyorum, dedi Nikolas Silverman. Hiç kimse konuşmadı. Telefon bekliyor muydun?

Pamela Rice hayır anlamında başını salladı.

— Sevgilim bilirsin ki aşıklarımı hiçbir zaman karıştırmam...

Bir elinde aynası, diğerinde rimel fırçası bulunan sarışın genç kadın makyajını tazeliyordu.

Pamela Rice doğru dürüst konuşulacak birisi değildi, fakat inanılmaz bir çekiciliği vardı. Kadın Nikolas Silverman'a bakıyordu. Onun için iki metreden daha uzağı görmek imkânsızdı. Fakat Pamela gözlük takmaktan nefret ediyordu.

Nikolas kadının kıyafetini görünce kızdı.

— Pamela, delisin sen! O gömleği giymeyeceksin herhalde, değil mi? Suslov ile birlikte yemek yiyeceğiz.

Pamela Rice rimel şişesini diliyle yaladı ve Nikolas'a baktı.

— Senin Rusların canımı sıkmaya başladı, dedi alaycı bir sesle. Gömleğimin nesi var?

Pamela, aynanın önüne geldi ve Nikolas'ın yanına oturdu. Adam gömleğe göz attı.

Siyah, üzerinde yıldız işlemeler olan bir gömlekti. Yalnız, gömlek Pamela'nın göğüslerini gizlemiyordu. Neyseki, siyah kadife eteği daha derli topluydu.

— Aptal! dedi kadın, bu halimle daha güzelim. Suslov daha çok etkilenir.

İki yüz odalı bir şatoda gördüğü eğitime rağmen, Pamela Rice arasına böyle basit konuşmalar yapardı.

Nikolas Silverman sessizce iç geçirdi.

Sovyetlerin Bilim ve Teknik Komitesi Müdürü bir karara varacaktı herhalde. Pamela Rice oldukça çekici bir kadındı. Vladimir Suslov, Nikolas Silverman'ı kıramazdı. Niko-

las da her şeyi kabullenir, ama Pamela Rice ile tartışmaya katlanamazdı. Bu kadın onu deli ediyordu.

Nikolas on altı yaşındaki bir lise öğrencisi gibi aşıktı. Tek bir düşüncesi vardı: Ne olursa olsun Pamela Rice ile evlenmek.

Nikolas Silverman kürkünü giyen kadına baktı. Lord Malcolm Rice'ın, İsviçre'de başarıyla sonuçlandığı bir işten sonra aniden ölü vermesi Pamela'nın her ay altmış bin dolarlık bir servete konmasına sebep olmuştu. Böylece genç kadının İngiltere Kraliçesi'ninkinden biraz daha lüks bir hayatı oldu.

Pamela donuk bakışlarla Nikolas'a döndü.
— Gidelim, acıktım.

Genç kadın tahta merdiveni inmeye başladı. Evin tavanları çok yüksekti. Çevrenin sessizliği yüzünden Nikolas o evi seçmişti. Halkın Caddesi taşıt trafiğine kapalıydı.

Evin yaşlı uşağı onlara kapıyı açtı.

— Senin arabanla mı, yoksa benimkiyle mi gidelim? dedi Pamela.

Evin önünde bir Rolls Royce Fantom VI duruyordu.

— Benimkiyle, dedi Nikolas Silverman ve Rolls Royce'un arkasındaki siyah Daimler'e doğru yürüdü.

Nikolas'ın arabası da en az Pamela'nın Rolls'u kadar büyüktü. Nikolas kendi arabasında daha rahat ediyordu. Hayatın tadını çıkaramadıktan sonra, insanın yılda iki, üç milyon dolar kazanması neye yarardı ki? Bir yanda lüks bir hayat diğer yanda öldürmek için peşinde dolaşan insanlar.

Nikolas şoföre seslendi.

— Annabel'in Yeri'ne gidiyoruz, Charles!

Londra'daki tek yemekli diskotek orasıydı.

Daimler, Hyde Park'a giden Grosvenor Meydanı'na geldiği sırada, şoför bölmesini ayıran camda iri bir kurt köpeğinin başı belirdi.

Genç kadın irkilir gibi oldu.

— Oh! Müthiş bir köpek! Senin mi? Kedileri sevdiğini sanıyordum.

— Bu Troçki, Suslov'un hediyesi, dedi Nikolas.

Nikolas'ın parmakları genç kadının dizlerinde gezinmeye başladı.

— İlginç bir hediye, dedi Pamela. Bir siyam kedisi verebilirdi.

Nikolas Silverman cevap vermedi. Parmakları oldukça yukarılara çıkmaya başladı.

Nikolas, Pamela'ya bir kedinin de sevimli olduğunu, fakat bir Alman kurt köpeği kadar insanı korkutamadığını söyleyemedi.

*

**

— Kafkasya'nın şerefine içelim! dedi Vladimir Suslov.

— Kafkasya'ya, dedi Nikolas Silverman ve kadehlerini tokuşturdular.

Suslov kadehini bir yudumda boşalttıktan sonra Beluga kutusundan yüz gram kadar havyar aldı ve bir lokma sandviçle hepsini yuttu. Hoşuna gittiğini belirten bir yüz ifadesiyle ikincisini almaya hazırlandı. Votka şişeleri son damlasına kadar boşaltılıyordu.

— Bu havyara içelim, dedi Suslov. Moskova'dakilerden daha nefis.

Pamela'ya göz kırptı ve bardakları yeniden doldurdu.

Nikolas Silverman bunalmıştı. Çok miktarda alınan votkanın etkisini biliyordu. Eğer böyle devam ederse Pamela'ya saygı göstere-meyebilirdi... Annabel'in Yeri'nde iki duvar boyunca uzanan çelik ayaklar, en iyi müşteriler için hazırlanan bölümleri ayırıyordu. Masaların üzerine yerleştirilen yeşil lambalar sayesinde bir uçta oturan diğer uçtakini rahatlıkla görebilirdi. Masaların karşısındaki küçük pistteki çiftler, Kraliçe Victoria'nın kemiklerini sızlatacak kadar rahat hareketlerle dans ediyorlardı.

Vladimir Suslov kadehini boşalttıktan sonra Rusça:

— İşler yolunda, Nikolas Vasilyeviç, dedi. Bu sabah bir teleks aldım. Merkez Komitesi projenin özünü kabul etti. imzalamak için seni Moskova'ya bekliyorlar. Ne zaman gidiyor-sun?

— Hemen yola çıkamam.

Nikolas Silverman annesinin sayesinde Rusçayı da İngilizce kadar iyi konuşuyordu. Rusçayı iyi konuşması, Sovyet üst makamlarıyla altı yıldır sürdürdüğü gizli pazarlık sırasında epey işine yaramıştı... Ruslar ancak kendi dillerini konuşanlarla pazarlık ediyorlardı.

Vladimir Suslov bardağını yeniden doldururken yaptığı dil değişikliğini gizledi. Salon-daki tüm masalar doluydu. Berkeley Sokağı'nı Rolls'lar ve Daimler'ler kaplamıştı.

Nikolas Silverman İngilizce söze girdi:

— Dünyanın en zengin adamı Paul

Getty'nin her zaman oturduğu masada oturuyoruz.

Vladimir Suslov başını salladı ve Rothmans paketini çıkarıp bir sigara yaktı. Pamela Rice adamı meraklı gözlerle izliyordu. Rus oldukça etkileyici hatlara sahipti. Üzerinde zeytin büyüklüğünde siyah lekeler olan ve patatesi andıran büyük bir burnu ile iri elleri vardı. Pamela adamdaki her şeyin bu kadar iri olup olmadığını düşünüyordu...

Pamela ve Suslov bir ara gözgöze geldiler, adam gülümsedi.

— Elbiseniz çok güzel, dedi Suslov.

Pamela zor da olsa, resmi olmaya itina ediyordu.

— Teşekkür ederim, dedi.

Pamela Rice, Vladimir Suslov'un "Nomenklatura" adı verilen komünist aristokrasi-sinde üst seviyeden biri olduğunu biliyordu. Kısa adı GKNT olan bu grup, Suslov'un çalıştığı KGB tarafından kontrol altındaydı. Vladimir Suslov'un emrinde, Merkez Komitesi

MOC'un arması olan ZİL marka bir araba vardı. Hafta sonlarını, Nikolina Sora adlı bir kadınla birlikte geçirirdi. Moskova'da yedi odalı bir dairesi vardı. Metrekareye dört ailenin sıkıştırıldığı bir şehirde görülmemiş bir lüksü bu!

Nikolas Silverman Suslov'un sayesinde harika bir anlaşma yapıyordu. Moskova'nın güneybatısındaki Vnukovo Havaalanı'nda, resmi personele ait gri perdeli bir ZİL onu uçağın çıkışında alacaktı. Ne gümrük ne de polis kontrolü vardı onun için. Sovyetler ondan sadece Kremlin ile Batı arasındaki

projeleri bitirmesini istiyordu. Öte yandan Ruslar, Nikolas Silverman'ı bir Sovyet ajanından çok kapitalizmin temsilcisi gibi görüyorlardı.

Bir garson tekrar bir kutu havyar getirdi. Bunu fırsat bilen Suslov, Nikolas'ın bacağına vurdu.

— Söyle bakalım Nikolas Vasilyeviç, dedi Rusça. Ne zaman Moskova'ya geliyorsun?

Yüzündeki gülümsemeye rağmen, oldukça ciddi bir ses tonu vardı. Suslov, Nikolas Silverman'ın pazarlığı bitirmesini istiyordu. Bu iş onun meslek başarısını etkileyebilirdi.

Nikolas başını salladı.

— Londra'dan kıpırdayamam. Başkan bugün, yarın gelecek. Ancak ondan sonra gelebilirim. Kâğıtların imzalanması için ben de acele ediyorum...

Vladimir Suslov neşeli bir kahkaha attı.

— İşte o gün Nikolas Vasilyeviç, sanırım sana güzel bir hediye hazırlayacağım...

Bunlar boş sözler değildi. Bir keresinde Suslov, Nikolas'ın kaldığı otele bir samur kürk manto göndermişti. O manto Nikolas'a gösterişli bir eşcinsel havası veriyordu... Komünist Parti Merkez Komitesi'ndekiler yaşamayı biliyorlardı... Suslov havyardan büyük bir lokma aldıktan sonra arkasına yaslandı ve dans pistini seyre koyuldu. Lame elbiseli kumral bir kadın kendi kendine figürler yapıyordu. Karşısındaki gözlüklü yaşlı adam da içkinin etkisiyle ayakta güçlkle durabiliyordu. Suslov kendi kendine mırıldanmışçasına:

— Umarım, şefin çabuk gelir, dedi. Burada

uzun zaman kalman hoşuma gitmiyor. Bu akşam sana bir çağrı daha yapıldı...

Amerikalı Nikolas Silverman şaşkınlığını gizlemeye çalışarak:

— Bu doğru değil, dedi. Bundan hiç kimse bahsetmedi. Belki bir yanlışlık olmuştur...

Vladimir Suslov başını yavaşça salladı.

— Bir yanlışlık yok Nikolas Vasilyeviç.

Nikolas Silverman ile pazarlığa başlanıldığından bu yana, KGB'nin Londra istasyonu sürekli dinlemeye geçmişti.

Nikolas Silverman umursamaz bir havayla omuzlarını silkti. www.cizgiliforum.com

— Önemli değil...

Nikolas, Pamela'yı sıkkan Rusça konuşmalardan hoşlanmıyordu. Genç kadın boş gözlerle etrafı süzerek sigara içiyordu. Uzun eteğini yukarı çekmiş, uzun parmaklarıyla çorabının üzerinden baldırını okşuyordu.

— öyle de olsa, dedi Suslov, biz seninle ilgileniyoruz. Oradaki Oleg Mikaloviç'i tanımadın mı?

Suslov'un işaretparmağı salonun ortasında dört kişinin oturduğu bir masayı gösteriyordu. Nikolas, KGB'nin Londra Şefi Oleg Mikaloviç Penkovski'yi görür görmez tanıdı. Adamın karşısında Suslov'un muhafızı olan Gregori adında bir Kafkasyalı oturuyordu. Adam sanki King Kong'un ikiziydi... İki eliyle bir insanın başını koparabilecek güçteydi... Nikolas diğer ikisini tanı mıyordu.

Hepsi de o lüks diskotekte kümese sokulan tilkiye benziyorlardı. Arada sırada içlerinden birisi, gözetlemekle zorunlu oldukları masaya bakıyor, geri kalan zamanda da pistteki onlar

için ilginç olan figürleri seyrediyorlardı!

King Kong'un ikizi Gregori dört metre ilerde dans eden genç kıza bakıyordu. Kızın bluzuna sıkıştırdığı göğüsleri dışarı fırlamaya hazır gibiydi.

— Masayı senin adına ayırttım, dedi Suslov. Burada senin için tehlike olmadığını biliyorum, fakat adamlarımı da eğlendirmek gerek. Bütün gün arabaların içinde seni gözetliyorlar.

Nikolas gülümsedi.

— Sağol Vladimir.

Nikolas Silverman garsonu çağırdı.

— Karşıdaki masaya tarafımdan bir şişe Dom Perignon gönderin!

Vladimir Suslov güldü.

— Biliyorsun, konyağı tercih ederler...

— O halde bir şişe Gaston de Lagrange, diye düzeltti Nikolas.

Pamela Rice bacağına okşamayı bırakmıştı. Uğultulu müzik yerini romantik bir parçaya bıraktı. Pamela sigarasını söndürdü ve ayağa kalktı.

— Haydi, bu müzikte dans etmek istiyorum.

Nikolas Silverman ayağa kalkarken, gözüklerini masaya bıraktı. Pist çok kalabalık olduğu için güçlkle bir yer bulabildiler. Müziği idare eden genç kız önündeki kalabalığı seyrediyordu. Nikolas ortamdan faydalanaarak Pamela'yı kendine doğru çekti. Kadın sesini çıkarmadı. Bir müddet hiç konuşmadan dans ettiler. Pamela aniden:

— Gözünü bizden ayırmayan o dört adam da neyin nesi? diye sordu.

Gregori'nin piste fırlamaya hazırmış gibi bir havası vardı.

— Beni koruyorlar, dedi Nikolas.

Pamela Rice adamdan ayrıldı.

— Bu adamlar senin için mi? Amerikalılar mı?

— Hayır, Ruslar!

— Ruslar diye tekrar etti Pamela. Niçin seni koruyorlar?

Diskokey, gözünün önünde sevişmeye başlayan kırk çifti hareketlendirmek için hızlı bir parçaya geçtiği sırada, Nikolas hâlâ ikna edici bir cevap arıyordu. Müziğe ayak uydurmaya çalıştı, fakat dansa pek yeteneği yoktu. Bacaklarının üzerinde sallanan bir pengueni andırıyordu. Tek başına dans etmekten yorulan Pamela yaklaştı.

— Evet?

Genç kadın meraklı gözlerle adama bakıyordu.

— Bir suikast girişiminden korkuyorlar.

— Sana karşı mı?

Pamela'nın siyaset bilgisi yoktu, ama aptal değildi. Rusların Londra'da bir Amerikalıyı korumaları hiç de normal değildi. Nikolas tereddüt etti, sonra biraz daha açıklama yapmaya karar verdi.

— Son zamanlarda telefonla beni sıkıştırıyorlardı, dedi yumuşak bir sesle. Biliyorsun, Ruslar polis devletinde yaşamaya alışık oldukları için en ufak olayı büyütürler...

Nikolas gülümsüyordu. Pamela düşünceliydi.

— Köpek de bu yüzden mi?

Nikolas Silverman doğruladı.

— Evet. Daha önce Sovyet Elçiliği'ni koruyordu. Moskova'ya gider gitmez köpeği iade edeceğim.

Nikolas kadına sarılmak istedi. Fakat Pamela karşı çıktı.

— Tüm bu olanlardan bana hiç bahsetmedin. Niçin Moskova'ya gitmen isteniyor? Kim seni sıkıştırıyor?

Nikolas Silverman cevap vermekte tereddüt etti, fakat bu konuda oldukça fazla şey söylemişti. Pamela'nın saçlarını okşayarak kulağına eğildi:

— Ruslarla, Karadeniz'in endüstriyel gelişmesi üzerine çok önemli bir anlaşma imzalamak üzereyim. Odessa açıkları petrol yataklarıyla dolu. Fakat Rusların ne teknolojileri ne de paraları var. Ve de yabancıların kendi ülkelerinde çalışmasını istemiyorlar. Bu anlaşma üzerinde on yıldır çalışıyorum. Yüz milyon dolar para harcandı. Birçok kez Moskova'ya gittim. Merkez Komitesi üyeleri arasında fikir ayrılıkları vardı. Sonuçta onları, bizim şartlarımızı kabul etmeye ikna ettim. Bu iki devlet arasında iyi bir gelişme. Washington'dakiler memnun oldular.

— O halde kim seni rahatsız ediyor?

Pamela Rice dans etmekten vazgeçti. Nikolas'ın hikâyesi onu epey ilgilendirmişti.

— Karşıdevrimci bir grup Rus göçmeni. Bu anlaşmanın Sovyet askeri gücünü artıracaklarını söylüyorlar. Bu da Batı'ya ihanet olurmuş...

Yeniden hafif müzik başladı. Pamela Nikolas'a yaklaştı.

— Dikkat et, dedi genç kadın. Seni öldürtmek aptallık olur. Niçin hemen Mosko-

va'ya gitmiyorsun?

Nikolas Silverman kadına daha sıkı sarıldı.

— Senin için. Şu sıralar seni yalnız bırakamam.

Pamela adamdan ayrıldı.

— Oh, aptallaşma, dedi. Moskova'ya gitmen bir şeyi değiştirmez.

— Oscar'ı yeniden gördün mü? diye sordu Amerikalı.

— Merak kötü bir şeydir, dedi Pamela. O benim işim. Oscar'dan bir daha bahsetmeni istemiyorum. Anlıyor musun?

— Oldu, oldu, dedi Nikolas.

Nikolas kadını bir kez daha kucaklamak istedi, fakat Pamela artık dans etmek istemiyordu. Müziği yarıda bırakıp pistten ayrıldı. KGB'nin dört gorilinin önünden geçerken adamlara göz ucuyla baktı. Üzerindeki elbisesi ve yürüyüşü ile vasat bir komünistin rüyalarına dahi giremeyecek kadar çekiciydi.

Nikolas arkadan geliyordu. Üzüntülüydü. Pamela, amatör bir sanatçıya aşık olmuştu. Sothesby'deki karşılaşmalarından bu yana her gün birlikte yemek yiyorlardı. Nikolas onların birlikte yatıp yatmadıklarını veya yatmaya niyetleri olup olmadığını bile bilmiyordu. Ve özellikle de aşıklarının sayısını bilmeyen Pamela'nın bu işi ciddiye alıp almadığını... Nikolas her akşam genç kadınla buluştuğunda onu inceliyordu. En azından Pamela katılmasa bile, onunla sevişmeye çalışıyordu.

Nikolas'ın imzalayacağı anlaşma o derece önemli olmasaydı, deprem bile ona Londra'yı terkettiremezdi...

Pamela masaya geri döndüğünde, Vladimir Suslov nezaketle ayağa kalktı.

— Bizimle Moskova'ya gelmelisiniz, dedi Suslov. insanın dostları olunca Moskova çok iyi bir şehirdir. Sizi Genel Sekreter'imizle tanıştıtırırım. Güzel kadınlara bayılır.

Pamela Rice'ın yüzünde bir gülümseme belirdi. Bir an kendisini Çernenko ile flört ederken düşündü...

— Önümüzdeki hafta sonu amcamlarla ava gitmek zorundayım, dedi Pamela.

Garson bir şişe şampanya getirdiği sırada, Suslov az önce istediği Gaston de Lagrange'ın son yudumunu içiyordu.

— Bu bizim Kafkas şampanyasından çok daha güzel, Nikolas Vasilyeviç. Şimdi niçin Almanya'da o kadar çok birliğimiz var, anlıyor musun? Bize Fransız şampanyası gerek...

Suslov bu sözlerden sonra gevrek bir kahkaha attı. Ve birdenbire Pamela'ya doğru eğildi.

— Nikolas bana çok iyi dans ettiğinizi söyledi.

Bu sözler Pamela'nın hoşuna gitmişti, ayağa kalktı. Onları pistte gören Nikolas'ın kıskançlıktan midesine kramp girmişti. Pamela'nın ne şekilde dans ettiğini iyi bilirdi ve bu yüzden hasta olmaya başlamıştı. KGB'nin adamları o sahneyle ilgilenmez görünüyorlardı.

Nikolas diskotektekilere göz gezdirmeye başladı. Gözlüğünü yeniden takmıştı. Çiftlerirl çoğunu tanıyordu, ama her zamanki gibi erkekler yine değişik hanımlarla beraberdi.

Annabel çok büyük bir aileydi...

Gözü yeniden Pamela ile Suslov'a takıldı. Rusun tangoyu beceremediği ortadaydı, fakat oldukça neşeli görünüyordu.

Nikolas saatine baktı. Gece yarısıydı. Çiftlerin çoğu gitmek üzereydi. İngilizler geç vakte kadar kalmayı sevmiyorlardı. Fakat herkesten önce de gitmiyorlardı...

Nikolas, Pamela'nın fazla içmemiş olmasını diledi. Aksi takdirde daha ona dokunmadan devrilebilirdi. Hesabı istedi. Suslov da geç yatmayı sevmiyordu, ama şampanyayı bitirmeden dışarı çıkmayacaktı. Nikolas dansın sonunu beklemeden, hayalinde Pamela ile birlikte olmaya başlamıştı.

*

**

Vladimir Suslov merdivenleri inerken pal-tosunu ilikliyordu. Berkeley Sokağı'nda dondurucu bir rüzgâr vardı. Diskoteğin önünde bir düzine Rolls Royce çift sıra halinde park edilmişti.

— Seni bırakalım mı? diye sordu Nikolas Silverman.

Suslov'un lüks arabalardan hoşlandığını biliyordu. KGB'nin gorilleri biraz uzaklaşmıştı. Suslov şoförüne gitmesini işaret etti ve Daimler'e bindi.

— Yoldaş Çernenko böyle bir arabaya bayılırdı, dedi Suslov gülerek. Yoldaşın sadece 1964 model bir Rolls'u var, o da çalışmıyor!

Nikolas, karanlıkta Pamela'nın elini tuttu.

Daimler, Hyde Park'a doğru çıktı. Dar ve ıssız yollardan geçiyorlardı. Yolda birkaç arabaya rastlamışlardı. Nikolas takip edildik-

lerini farkettiler. Siyah, Çayka marka bir arabaydı. Suslov'un gorilleridir diye düşündü. Arkadaki adamların kendisini mi, yoksa Suslov'u mu korumaya çalıştıklarını düşünüyordu. Daimler Hyde Park'ın yanından geçiyordu. On dakika sonra geniş bir yola saptılar. Elçiliklerde çalışanların çoğu o caddede oturuyordu. Şoför 18 numaralı yapının önünde durdu. Gri renkli bir çeşit şatoyu andıran bu bina, Sovyet Elçiliği idi.

Vladimir Suslov inmeden önce, Nikolas Silverman'ı iki omzundan tutup kendine doğru çekti ve öptü.

— Nikolas Vasilyeviç, dedi Suslov, harika bir geceydi! Troçki'yi benim için sev!

Ön koltukta oturan kurt köpeği onlara bakıyordu. Suslov ona el salladıktan sonra Pamela'nın elini öptü ve indi. Arabanın kapısı kapandığında, Pamela gülmeye başladı.

— Bravo! Bu adamlar işi bir hayli ilerletmişsin. Bugünden itibaren bana sarılmanı yasaklıyorum.

— Biliyorsun, Rusya'da erkek erkeğe öpüşmek adettir.

Daimler geri dönmüştü. Nikolas arkasına döndü ve Çayka'nın farlarını gördü. Yine de içi sıkıntılıydı. Ruslar, o telefonları ciddiye almışlardı.

Aniden Pamela Nikolas'a sarıldı ve gülümsemeye başladı. Avucunun içiyle onun bacaklarını okşuyordu. Neşeli bir sesle:

— Bu gece yatağında bir kadın istiyor musun?

Nikolas Silverman nasıl "evet" denildiğini unutabilecek bir haldeydi. Pamela'nın bacak-

larını okşamaya başladı. Pamela ilk defa o kadar erotikleşmişti. Nikolas'ın arka koltuğa uzanmaktan başka yapacağı bir şey yoktu.

Daimler Kensington Caddesi'nden geçiyordu. Pamela'nın eteği beline kadar çıkmıştı. Külotun namuslulara özgü olduğunu düşündüğünden hiçbir zaman giymezdi. Genç kadın üstüste attığı bacaklarını açtı. Nikolas arabada daha ileri gidemeyeceğini düşünerek şoförün mikrofonuna uzandı.

— Charles, kestirme yoldan gidin!

Şoför aniden fren yaptı ve Halkin Caddesi'ne dönerek ters yöne girdi. Arkadaki Ruslar şaşkınlıkla doğru devam ettiler. Otuz metre sonra, Daimler tuğla bir evin önünde durdu. Şoför hemen indi ve arka kapıyı açtı. Kurt köpeği dışarı çıktı. Pamela ve Nikolas arabadan inerlerken köpek kulaklarını dikti ve geldikleri yolun köşesine bakmaya başladı.

Köpek hırladı. Nikolas Silverman köpeğe doğru ilerledi.

— Ne var Troçki?

Kurt köpeği yolun başına doğru koşmuştu. Amerikalı karanlıkta bir gölge, farketti.

Pamela Rice kürk mantosuna sarınmıştı ve ne olup bittiğini anlamaya çalışıyordu.

— Ne oluyor?., diye söze başlayacak oldu.

Tuhaf bir gürültü sözünü kesti. Yolun başında kıvılcımlar görüldü. Vahşi bir havlama Nikolas Silverman'ın kanını dondurd.

Nikolas kaldırımında kıpırdamadan duruyordu. Daha sonra koşarak uzaklaşan ayak sesleri duyuldu. Boğazı düğümlenmişti. Köpeğe seslendi.

— Troçki!

Cevap yok. Gözlerinin önünde köpeği öldürmüşlerdi.

Nikolas köpeğin yanına gitmeye karar verdiğinde, Grosvenor Meydanı'ndan hızla gelen bir araba gördü. Araba Daimler'in arkasında durdu. Ruslardan ikisi indi.

— Ne oluyor?

Oleg Penkovski yolu gözden geçirdi. Pamela'nın ve Amerikalının yüz ifadeleri anormal bir şeyin olduğunu göstermeye yeterliydi.

Nikolas Silverman kendine geldiğinde yolun başını işaret etti.

— Anlayamadım... Orada bir şeyler oldu ve köpek kayboldu.

Oleg Penkovski şoföre bir şeyler söyledi ve araba ilerledi. Oleg, yanındaki Kafkasyalı ile birlikte yürümeye başladı.

Nikolas Silverman bir robot gibi adamı izliyordu.

Gördükleri midelerini bulandırdı. Yer et parçaları ve kanla doluydu. Kurt köpeği en az on parçaya ayrılmıştı. Kırk kiloluk Troçki'den geriye kalan en büyük parça su kanalına sıkışan ayaklarından biriydi.

— Tanrım! diye mırıldandı Nikolas.

Oleg Penkovski Nikolas'ın koluna girdi.

— Burada durmayın Nikolas Vasilyeviç. Ne olduğunu henüz bilmiyoruz. Eve dönün.

Nikolas Silverman alnına biriken teri sildi. Olanlar ona imkânsız gibi geliyordu. Büyük bir titreşim olmamıştı, sadece metalik bir ses duyulmuştu. Köpeği o hale getirmek için ne tür bir silah kullanılmıştı?

Eğer Troçki ileri atılmasaydı, kaldırımda kendisi aynı duruma gelecekti...

Kalp atışları hızlanmıştı. Arabanın yanında duran Pamela'yı gördü. Fakat artık sevişmek istemiyordu. Ruslar köpeğin parçalarını toplamaya başladılar. Nikoias geri dönerken aniden kusmaya başladı.

— Ne var ? diye sordu Pamela.

— Bilmiyorum, diye mırıldandı Nikolas. Birisi köpeği öldürdü.

— Tanrım! diye bağırdı Pamela Rice.

Nikoias, namlunun ucunda kendisinin bulunduğunu ona söyleyemedi.

III. BÖLÜM

Taksi, Saint James Parkı'nın önünde durdu. Karşıdaki iki otelin arasında dar bir sokak vardı. Sokağın girişindeki duvara, eskiden kapı olan bir demir parmaklık dayanmıştı.

— Burası Kraliçe Ann Kapısı, bayım! dedi taksi şoförü.

Malko arabadan indi ve dar yolda ilerlemeye başladı. Hava serin olmasına rağmen güzeldi. Malko'ya üstündeki palto çok geliyordu.

Yirmi metre ilerledikten sonra üç katlı tuğla evlerin bulunduğu dar bir sokağın ağzına geldi. 21 numaralı evi arıyordu. Onu kiralık bir evin yanında buldu. Diğerlerinden hiçbir ayrıcalığı olmayan, otel tipinde bir evdi.

Tek özelliği, önüne park etmeyi yasaklayan sarı çizgiydi. Malko kapıya doğru ilerledi.

Zili çaldı.

Binanın yüzüne göz gezdirirken, tuğlalar-dan birine tutturulmuş beyaz bir kutu gördü. Üzerinde siyah harflerle "Bauham Alarms" yazılıydı. Yoldan geçen birisi, bu masum binanın MI 6 İngiliz Gizli Servisi'ne ait olabileceğini hayatta düşünemezdi.

İngilizlerin gizliliğe karşı doğuştan yetenek-leri vardı... .

Kapıyı sivil kıyafetli birisi açtı ve Malko'yu tepeden tırnağa süzdü.

— Evet, bayım?

— Bay Maurice Bradley ile randevum var.

— İsminiz bayım?

— Prens Malko Linge.

Adam kapıyı tamamen açarken başıyla içeri girmesini işaret etti.

— Bu taraftan bayım, diğerleri çoktan geldiler.

Malko adamı izledi. Dar bir koridordan geçtiler. Adam bir kapının önünde durdu ve kapıyı iki kez tıklattıktan sonra:

— Paltonuz, bayım, dedi.

Malko paltosunu çıkartırken kapı açıldı. İçerisi harika bir kütüphaneydi. İki adam ayakta konuşuyordu. Üçüncü adam kapıyı açmıştı. Beyaz saçlı, uzun boylu, bıyıklı ve mavi çizgili elbise giyen bir İngilizdi. Malko'nun elini sıktı ve:

— İyi günler! Sizi bekliyorduk, dedi.

Adamlardan birisi ilerledi.

— Soylu Serenissime Altesleri, Prens Malko Linge. Davetimiz üzerine Londra'ya geldi... Bay Maurice Bradley.

— Memnun oldum.

Malko'nun üzerinde her zamanki gibi siyah bir elbise vardı. Gülümseyen gözlerle Bay Bradley'e bakıyordu.

İngiliz gülümsemeye çalıştı. Yaşına rağmen Malko'dan daha zarıftı. Bay Maurice, MI 6'nın patronuydu. Bürosu, istihbarat dairesinden çok bir kır evini andırıyordu. Şöminedeki odun çıtırtıyla yanıyor, kitaplık tüm duvarı kaplıyordu. Sol taraftaki pencerenin perdeleri

kapalıydı. Ziyaretçiler alçak bir masanın etrafındaki deri koltuklarda oturuyorlardı. Çalışma masasının üzerinde ne bir kâğıt ne bir dosya vardı. Malko bir koltuğa oturdu. Malko'yu tanıştıran Patrick Davis, bıyıklarıyla bir fok balığına benziyordu. Odadaki üçüncü adam uzun boylu, kısa saçlı, kalın dudaklı ve düzgün hatları olan birisiydi.

— Yüzbaşı Oleg Penkovski, Sovyetler Birliği Londra Büyükelçiliği'nde askeri ataşedir.

Patrick Davis gizlice yüzbaşının KGB şefi olduğunu belirten bir işaret yaptı. Odada bulunan herkes birbirini tanıyordu. Oleg Penkovski bir sigara yaktı. Elleri büyük ve güçlüydü. Malko esnemesini zor gizleyebildi. Aktarmasız seferler dolu olduğu için Viyana'dan gelirken Kopenhag'a uğramıştı. Dönüşte de aynı yoldan gitmeyi düşünüyordu. Birkaç parça gümüş almak için önce Danimarka'ya, sonra da kravat almak için Paris'e uğrayacaktı. İskandinav Havayollarının sabah 9'da Kopenhag'tan ve akşam 8.30'da da Paris'ten kalkan iki uçağı vardı. Böylece yolda vakit kaybetmeden nefis bir yolculuk yapabilecekti. Liezen Şatosu karla kaplıydı. Bir ara, nişanlısı Alexandra ile uşağı Krizantem'i de getirmeyi düşünmüştü.

CIA ona Hilton'da, Hyde Park'a bakan bir oda ayırtmıştı ve İngiltere'de hava çok soğuk değildi. İngiliz Gizli Servisi'nin şefi sevimli bir adama benziyordu. İngiltere'de istihbarat hâlâ kibar beyefendilerin mesleğiydi. Toplantıları, bir kulüp toplantısını andırıyordu. Fakat üçü de dünyanın en büyük ajanlarıydılar.

Malko'nun karşısında oturan Bay Maurice Bradley piposunu yaktı. Misafirleri sabırsızlıkla beklerken birbirlerini süzüyorlardı. Patrick Davis elindeki dosyayı inceliyordu. Malko, birisinin Davis'e nasıl giyinileceğini öğretmesi gerektiğini düşündü. Uzun kareli ceket, bol pantolonuyla Medrano Sirki'ne yakışır bir tipti. Uzun saçlarının altındaki gözlük camları en az bir santim genişlikteydi. Çalışması ve disiplini sayesinde Şirket'te yükselebilen birine benziyordu. Malko'nun beğenmediği tek şey, adamın kaçamak bakışlarıydı. Davis'in yanında içi dosya dolu bir çanta vardı.

Malko, medeni bir şehirde bulunduğuna seviniyordu. Londra'daki işi şüphesiz daha az tehlikeli olacaktı. Bu işi ona Langley'den Avrupa Bürosu Şefi bildirmişti. Viyana'ya gelen telekte şifre olarak "Sevimli Ayıcık" yazıyordu. Malko konuyu bilmiyordu. Tek bildiği şey, Rusçayı iyi bilmesi ve CIA'nın vazgeçilemez bir siması olduğu idi.

Bu kadar acil korunmayı gerektiren "Sevimli Ayıcık" kimdi? Malko çok kısa zamanda bunu öğrenecekti.

Bay Maurice Bradley piposunu yaktıktan sonra:

— Sanırım, bu toplantının gerekçesini Bay Davis açıklayacak, dedi...

Patrick Davis, kocaman ellerini birbirine sürttükten sonra sesini düzeltti.

— Evet, bayım. Acil bir sorunla karşı karşıyayız. Ülkenizde bulunan bir Amerikan vatandaşının korunması bir sorun oldu. Bu konu elbetteki Scotland Yard'ı ilgilendirir. Fakat bu adamın kişiliği ve özellikle de onu

öldürmek isteyenler, beni doğrudan size yöneltti. İngiliz vatandaşlarının hayatını tehlikeye atmak istemedim.

Bay Bradley ve KGB temsilcisi sessizce dinliyorlardı. Patrick Davis konuşmaya devam etti.

— Söz konusu olan şahıs, altı yıldan beri Londra'da oturan Bay Nikölas Silverman'dır. Size kısaca hayat hikâyesini çıkarttım. Bay Silverman uzun zaman ülkemizin çeşitli idari makamlarında çalıştı. Şimdi de özel bir sanayi dalı üzerine çalışıyor. Rus-Amerikan ticari işbirliğine önem veren çalışmaları var. Sovyetler Birliği'ndeki bir bölgenin Petro-kimyasal kalkınması üzerine bir anlaşma imzalamak üzere...

Bay Maurice Bradley piposundan bir nefes aldıktan sonra:

— Haberim var, dedi.

— Bay Silverman yakında Moskova'ya gidecek. Bu girişimi Rusçayı iyi bilmesi ve kişisel gayretleri sayesinde oldu. Fakat bazıları bu anlaşmanın imzalanmasını istemiyor...

Malko işi düşünmeye başladı. İyi örgütlenmiş bir grupla karşı karşıyaydı. Bay Maurice Bradley sol kaşını birkaç milimetre kaldırdı:

— O adamları teşhis edebildiniz mi?

Pat Davis cevap vermeye fırsat bulamadı. Yüzbaşı Penkovski sözünü kesti, bozuk aksanına rağmen iyi bir İngilizceyle söze girdi:

— Barışa karşı çıkan bir grup hainin işi. Savaş isteyenler. Savaştan önce kurulan ve Nazi eşkiyaları tarafından desteklenen faşist militanlar. İşlerinde en tehlikelisi de Leonid Volodia'dır. Tehdit eden ve suikastı planlayan

odur...

Sovyetlerin bu denli çalışması Bay Maurice'i şaşırtmıştı. Gözlerini Yüzbaşı Penkovski' den ayırmıyordu.

— Hangi tehdit, hangi suikast?

Oleg Penkovski devam etti:

— O Volodia eşkiyası, Bay Silverman'ı telefonda ölümle tehdit etti. Önceki gece de Bay Silverman'ın bekçi köpeğini öldürdüler...

Bay Maurice iyiden iyiye şaşırmıştı.

— Bu iğrenç bir şey! dedi.

IRA militanları bile hayvanlara saldırmıyorlardı. Londra'da her hafta bombalar patlardı, ama şimdiye kadar hiçbir hayvan yaralanmamıştı. Silverman olayının ayrıntıları ortaya çıkıyordu. MI 6'nın bir kolu olan MI 5 etkileyici bir rapor hazırlamıştı. Bay Maurice, Amerikalının kafasından geçenleri okumaya çalışıyordu... Davis'e doğru döndü:

— Rus dostlarımız da bu işe karıştıktan sonra size yardım etmekten zevk duyarım.

Yüzbaşı Penkovski fırsattan yararlanarak söze girdi:

— Eğer Bay Silverman'a bir şey olursa, Sovyetler Birliği hükümeti bu işe çok üzülür. Merkez Komite'miz bu anlaşmaya çok önem veriyor.

Sovyetlerin Nikolas Silverman'ı korumak için Londra'yı ateşe vermeye ve kana bulamaya hazır oldukları ortadaydı. Bay Maurice kararsızdı. Nikolas Silverman'ın Rus himayesinde olduğundan haberleri yoktu. MI 6'ya açıklamada bulunulmamıştı. Birkaç ay önce İngiltere, KGB ajanlarının istilasına uğramıştı. Ticaret maskesiyle Ruslar her yere

yerleşmişler ve MI 5'in müdahalesiyle işler düzelmişti. Şimdi biraz nezaket gösterilmeliydi. Fakat bir soru kafasını kurcalıyordu.

— Bay Silverman'ın korunması için elimden geleni yapmaya hazırım, fakat niçin bir an evvel Moskova'ya gitmiyor?

Bir an sessizlik oldu. Malko da o sırada aynı şeyi düşünüyordu. Pat Davis gözlerini kırıştırdı.

— Bay Silverman bizim de bilemediğimiz mesleki sorunlardan ötürü Londra'dan ayrılmıyor.

Bay Maurice adamın doğruyu söylemediğini belirten bir işaret yaptı. Bu ortak çalışmanın kendi servisine ne gibi bir çıkar sağlayacağını hesaplıyordu. Her zaman faydalanılacak bir şey bulunabilirdi. Bir haber, bir bağlantı gibi. O kadar tedbirli olduğuna sevinmişti: Birkaç ay önce, Oleg Penkovski'nin sınır dışı edilmesi istenmiş, fakat o Rusun temasa geçtiği adamları daha iyi tanıyabilmek için bunu geri çevirmişti.

Şimdi ise bir araya gelmişlerdi.

— Scotland Yard Özel Bölümü 'nden Bay Silverman'ın korunmasını isteyebilirim, dedi Bay Maurice. Özel Bölüm çok ciddi ve gizli çalışır. Ayrıca Volodia hakkında bilgi toplayabilirim.

Bay Maurice, Pat Davis'e bakarak:

— Yüzbaşı Penkovski'nin suçlamaları hakkında ne düşünüyorsunuz Bay Davis? diye sordu. Leonid Volodia'yı tanıyor musunuz?

Ellili yıllarda CIA'nın NTS ile işbirliği yaptığı gizli servislerce biliniyordu. Bay Maurice yüzündeki sevinç ifadesini gizlemekte

zorluk çekiyordu. Amerikan Servisleri, Leonid Volodia gibi Doğu'dan gelen göçmenlerin binlercesini kullanıyordu. Sovyet ve MI 5 ajanları da, tüm göçmen gruplarının arasına sızmıştı. İngilizler ülkelerinde olup biteni öğrenmek istiyorlardı. Yüzbaşı Penkovski, Amerikalıya cevap fırsatı vermedi.

— Bu işi yapan haydut Volodia'dır, dedi.

Bay Maurice nazik bir ses tonuyla:

— Nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz, Yüzbaşı Penkovski? diye sordu.

— Bunun yüzünden, dedi Rus.

Çantasından bir teyp çıkardı ve çalıştırdı. Birkaç saniye sessizlikten sonra kısık bir sesin düzgün bir İngilizceyle: "Bay Silverman Moskova'ya gitmemelisiniz. Gulag Adaları'nı idare edenleri güçlendirmemelisiniz. Dostunuz Suslov'a bildirin. Aksi takdirde sizi kesinlikle durdurmaya... mecbur olabiliriz..." dediği duyuldu.

Tıkırtı. Sonra bir başka mesaj. Biraz daha katı. Bir başkası. Banttaki sesin oldukça belirgin özellikleri vardı. Sanki konuşan adam astımlı birisiydi.

Yeniden sessizlik oldu. Pat Davis'in düşünceli hali Malko'nun dikkatini çekti. Yüzbaşı Penkovski Amerikalıya döndü:

— Bay Davis, konuşan adamın Leonid Volodia olduğunu söyleyebilir. Sanırım, Volodia'yı yakından tanıyor.

Bay Maurice şaşkınlığını gizlemeyi başardı. Malko toplantının ilginçleşmeye başladığını düşünüyordu.

Birkaç saniye ölüm sessizliği oldu. Pat Davis temkinli bir sesle:

— Geçmişte Leonid Volodia ile karşılaştığım doğrudur. Birçok göçmen gibi o da elçiliğimize gelerek bilgi ve para almıştır... Fakat ona daha fazla bir şey vermedik. Yüzbaşı Penkovski'nin suçlamalarını doğrulayabilecek kadar onu tanımıyorum. Fakat konuşanın o olması mümkündür, dedi.

Bay Maurice bu sözleri dikkatle dinledi.

— Her neyse, o Volodia'yı bulup birkaç soru sormalıyız...

Penkovski bu sözleri başıyla onayladı.

— Bu iyi bir tedbir olabilir, dedi Pat Davis. Ciddi bir tehlike olduğunu sanmıyorum, fakat bu göçmenler her zaman aşırı uçlara kayarlar. Bu yüzden de o tip üzücü sahnelere rastlanılır.

Bay Maurice bu konunun başbaşa sürdürülmesinin hiçbir yarar sağlamayacağını düşündü. O ana kadar her şey yolunda gitmişti, fakat şeytanı devreye sokmamak gerekirdi... Piposunu boşalttıktan sonra net bir ifadeyle:

— Beyler, bu işlerle derhal ilgileneceğim, dedi. (Yüzbaşı Penkovski'ye döndü.) Hükümetinize bildirin. Volodia'yı bulup Bay Silverman'ı korumak için elimizden geleni yapacağız. Bu iş hakkındaki kaygılarınızı anlıyoruz. Fakat, sanıyorum Özel Bölüm Bay Silverman'ı yeterince koruyabilir.

Bay Maurice, Oleg Penkovski'nin Vladimir Suslov'un emirleriyle hareket ettiğini biliyordu. Suslov küçük fantazileri olan önemli bir adamdı. Tepeden tırnağa silahlı dört muhafızla veya güzel hanımlarla dolaşmaya bayılırdı.

Bay Maurice Bradley, Malko'nun konuyu anlayamadığını farketti. Malko'nun dosyası

masasındaydı ve onun bu işe karışması kendisini sıkıyordu. CIA, Malko'yu hiçbir zaman bu kadar kolay bir iş için görevlendirmemişti. Londra'daki CIA ve KGB ajanları arasında bağlantı kuracaktı.

— Sanırım, Prens Linge bu küçük işle ilgilenecek, dedi Bay Bradley.

— Bunun için İngiltere'ye geldi, dedi Pat Davis. Kendisini Bay Silverman ile tanıştıracam. Bu iş için elimizde fazla adamımız yok.

— Çok iyi! dedi Bay Maurice.

Bir kâğıda bir şeyler karaladıktan sonra Malko'ya uzattı.

— İşte telefon numaram. Volodia hakkında öğrendiklerimi size iletirim.

Malko kartı aldı.

Herkes ayağa kalktı ve peşpeşe dışarı çıktılar. Bay Maurice zili çaldı. Bir adam içeri girdi.

— John, dedi MI 6'nın şefi, bu bürodaki parmak izlerini almak için birisini gönderir misiniz? Daha sonra isimlerini veririm.

O izler her zaman işe yarayabilirdi.

*

**

— Büroya gelin.

Pat Davis, gri renkli, siyah camlı Austin'in kapısında Malko'yu bekliyordu. O küçük araba Şirket'e otuz beş bin dolara mal olmuştu. Araba tank gibi zırhlandırılmıştı. Atina'daki CIA ajanının katledilmesinden bu yana, CIA adamlarını en iyi şekilde korumaya karar vermişti.

Oleg Penkovski önünde CD harfleri bulunan elçiliğe ait bir Volga'ya binmişti.

Malko, Austin'e bindi. Kalınlığı 3 cm olan koyu renkli camlar az da olsa ışığı engelliyordu. Güçlü motoruyla küçük araba çok kısa zamanda 180'e çıkabiliyordu. Pat Davis, Broadway Caddesi'ne saptı.

— Bay Maurice esaslı bir tip, dedi Davis. MI 6'nın ona ihtiyacı var.

İngilizler oldukça kötü günler yaşamışlardı. Bazı CIA çevreleri, Sovyetler'e mesaj iletmenin en kestirme yolunun onu MI 6'ya vermek olduğunu söylerlerdi.scanned by darkmalt1

Malko, Grosvenor Meydanı'ndaki ABD Elçiliği'ne kadar konuşmadı. Pat Davis yeraltı garajına indi. Asansörle dördüncü kattaki bürosuna çıktılar. Davis ve Malko koridoru ve sekreterin odasını geçtikten sonra büronun önüne geldi. Amerikalı kapıyı açtı ve kenara çekilerek Malko'ya yol verdi.

Malko şaşırdı. İçerde dev gibi iki adam vardı. Kısa saçları, gri renkli elbiseleri, kravatları ve ayakkabılarıyla birbirlerine benziyorlardı.

CIA'nın vurucu gorilleri Chris Jones ve Milton Brabeck.

Herhalde Londra'ya turist olarak gelmemişlerdi... Malko, Pat Davis'e dönerek:

— Bu beylerin, o anlaşma ile ilgili olduklarına bahse girerim, dedi.

— Hayır, dedi Pat Davis, onların işi başka.

IV. BÖLÜM

Pat Davis tedbirli araba kullanıyordu. Malko, Chris Jones ile Milton Brabeck'in arka koltuğa nasıl sığabildiklerini düşünüyordu. Çeneleri dizkapaklarının üstünde, kafaları tavanda, sudan çıkmış balığa benziyorlardı.

— Ekonomi yapmanın gerekli olduğunu biliyorum, ama bence bisikletle gitsek daha iyi olurdu, dedi Chris.

Nihayet gorillerin sıkıntısı bitmişti. Pat Davis Hilton'un karşısına park etti.

— Geldik! dedi.

Kulüpte yer ayırttığını öne sürerek elçilikteki konuşmayı kısa kesmişti. Kulüp, Hilton'un karşısındaydı ve üçgen şeklindeki bahçesiyle bir gemiye benziyordu. Londra'daki en iyi kulüplerden biriydi. Pat Davis Malko'nun koluna girdi.

— Duvarı görüyor musunuz? Buna Muhabbet Duvarı diyorlar. Geceleri kulüp üyelerini ayırtmaya çalışan fahişelerle doludur burası. Her şey gizli yapılır.

Malko gülümsedi. Yeşil çiçeklerle dolu bara gitmek için, iyi dekore edilmiş bir salondan geçtiler. Salondaki deri koltukların üzerinde üç kibar beyefendi uyukluyordu. Barda soğuk bir hava vardı.

Kulüp üyelerinden ikisi Pat Davis'i selam-

larken' İtalyan garsonlardan biri onlara doğru yaklaştı. Chris Jones havadan hoşlanmamıştı.

—Vay canına! Burası mezarlıktan daha neşeli be! dedi.

— Bu bir şey değil, dedi Davis. Mesela Ambassador daha neşeli bir yerdir. Traveler' da ise, diğerleriyle tanıştırılmayan üyeler konuşamazlar bile... Yangın durumu hariç tabii...

İki goril birer duble viski ısmarladı. Pat Davis bir martini, Malko da votka istedi.

Malko, etrafta bir dişi olup olmadığına bakıyordu. İngiltere'de kadınlar sadece geceleri sevişirlerdi. Gerçek bir beyefendi cinsel isteklerini belirtmezdi. Atıyla çıkabilirdi, fakat metresiyle asla.

— Prunier kapatıldı, dedi Pat Davis. Fakat burası da o kadar kötü değil.

Bir garson CIA şefine yaklaştı.

— Bayım, sizi telefonda arıyorlar.

Davis gider gitmez, Malko gorillere gülümsemi.

— Ne sürpriz! dedi. Bir kez daha birlikte çalışacağız. Yalnız dostumuz Krizantem eksik.

— Sahi! dedi Milton neşesiz bir sesle.

İstanbul'daki karşılaşmalarından bu yana iki Amerikalı ile Elko birbirlerini pek sevememişti. Bunda karşılaşmalarının kötü şartlar altında gerçekleşmesinin de payı vardı.

— Siz de Ward'in peşinde misiniz? diye sordu Chris.

Malko hayretle kaşlarını kaldırdı.

— Ward mı? O da kim?

Chris, Milton'a baktı. Sanki çok konuşmuş gibiydi. Masaya eğildi.

— Bir hata yaptım. Bu ismi söylememeliydim. Anlaşılan, sizin bundan haberinizi yok. Fakat uzun zamandır birbirimizi tanıyoruz. İsmi unutun, anlaştık mı?

— Anlaştık, dedi Malko.

Pat Daviş henüz dönmemişti.

— Kanlı bir işin üzerindeyiz, dedi Chris.

Chris Jones başını eğdi.

— Malko, dedi goril, ne zamandan beri Şirket'e çalışıyorsunuz?

Malko biraz düşündü.

— On yıl kadar oldu.

Goril daha kısık bir sesle:

— Assorted Nasties'den söz edildiğini duydunuz mu?

— Evet, ne olduğunu biliyorum.

Assorted Nasties, CIA'daki Özel Teknik Bölüm'e verilen argo ad idi. Sabotaj, cinayet araç gereçleri ve teknik dinleme ile görevli bir bölümdü.

Malko'nun süper yassı tabancası birkaç yıl önce Assorted Nasties tarafından yaptırılmıştı...

— Durum şu, dedi Chris. Theo Ward adında birinin peşindeyiz. Bu adam sekiz yıl boyunca Assorted Nasties'i idare etti. Bir dahiydi. Fakat aynı zamanda da kaçık. Devlet başkanlarına karşı girişilen tüm suikast denemelerini o idare etti. Cinayet konusunda şeytanca bir güce sahipti. Psikopat bir yarısı vardı.

— Sonra ne oldu? diye sordu Malko.

Chris Jones ceketinin cebinden üç küçük metal parçası çıkardı ve Malko'ya gösterdi.

— Bu parçalar, iki gün önce burada bir

köpeğin üzerinden çıkarıldı, dedi Chris. Yeryüzünde bunları atan tek bir silah var. Venüs adında bir makineli. Birkaç saniyede bunlardan yüzlerce atabilir. Dünyada en çok on iki Venüs var. Theo Ward'in yanında olanı hariç hepsinin nerede olduğunu biliyoruz. Venüs de onun icatlarından biriydi.

— Ward çıldırdı mı? diye sordu Malko.

Chris başını salladı.

— Hiçbir şey bilmiyoruz. Çok yorulduğunu öne sürerek Şirket'ten ayrıldı. Kalp hastası olduğu doğrudur. Elli yaşına geldi. İngiliz asıllı olduğu için memleketine yerleşmesine kimse engel olamazdı. Ve de bizler için yaptığı çalışmalardan ötürü ödüllendirilmedi. Annesinin yanından ayrıldığından bu yana ortalık sakindi. Şimdi ise, birden o köpek hikâyesi çıktı.

— Yanında silah götürmesine izin verildi mi? diye sordu Malko.

Goril omuzlarını silkti.

— Onu sormak bana düşmez. Her saat onu takip edemezler. Evinde çalışırdı. Ürettiği her şeyden birer eşantiyon aldı.

Malko, Pat Davis'in gittiği salona doğru bir göz attı.

— O köpeğin kime ait olduğunu ve kimin öldürdüğünü söyleyin Chris, dedi Malko.

Goril bilmediğini belirten bir hareket yaptı. Malko adamın gözlerine bakarak:

— Chris?., diye üsteledi.

— Pekâlâ, dedi goril, bizim kovaladığımız bu iş de... Şirket'in koruduğu şu Nikolas Silverman adındaki adamla ilgili. Anlaşılan hedef o adamdı.

Malko buz gibi bir terin tüm vücudunu kapladığını hissetti. İz üzerindeydi.

— Ward'ın bu işe niçin karıştığını biliyor musunuz?

Chris Jones başını salladı.

— Hayır. Langley'de bana işi anlatırken adamı kaybettiklerini ve derhal işe el koymak gerektiğini bildirdiler.

— İşe el koymak... dedi Malko.

— Evet, dedi goril.

Chris ve Milton gibi adamlarla güncel konular konuşulamazdı. CIA dosyalarına sonu ölümle bitecek bir olay daha geliyordu. Pat Davis koridorun ucunda gözüktü. Chris:

— Prens, dedi içkisini yudumlayarak, lütfen çenenizi tutun.

— Bir mezar kadar sessiz olacağım, dedi Malko.

Milton Brabeck söze girdi.

— Bu tür şeyler söylenmemeli. Mutsuzluk getirir.

— Üzgünüm, dedi Pat Davis, elçilikte acil bir iş çıkmış da...

— Sıkılmadık, dedi Malko.

»

★★

Pat Davis ağzını kuruladıktan sonra:

— O halde, üçümüzün de görevi Moskova'ya hareket edene kadar Nikolas Silverman'ı yakından korumaktır, dedi.

Chris ve Milton heyecanlandılar. CIA bölge şefi Malko ya her şeyi açıklıyordu. Ward'ın ortadan kaybolmasını, Silverman'a karşı tehditleri ve iki olayın birbiriyle bağlantısını anlattı.

— Niçin Ward, Nikolas Silverman'ı öldürmek istesin, dedi Malko.

— Hiçbir fikrim yok, dedi Davis. Fakat Venüs'e sahip olan tek adamın o olduğunu biliyoruz. Ya da silah Ward'ın temasa geçtiği NTS'nin adamları tarafından çalındı...

Malko gitgide meraklanmaya başladı.

— O iki adam hiç temasa geçmediler mi?

CIA'nın Londra Şefi Davis başını salladı.

— Bildiğim kadarıyla hayır. Size itiraf etmeliyim ki, köpek olayı meydana gelene kadar o masala ben de inanmıyordum. Bu iki beyi Langley'dekiler gönderdi. Ward, Londra'ya geldiğinde normaldi. Bana annesinin adresini verdi.

— Bay Bradley'in bu işten haberi var mı? diye sordu Malko.

Pat Davis az kalsın içkisini döküyordu.

— Sevimli lordun mu? Hayır! İngilizler bu işi duyarlarsa çıldırırlar.

Chris, Davis'i doğrularcasına başını salladı.

— O Ward denen adam bir şeytan...

— Öyle de olsa, doğaüstü gücü yok ya, dedi Malko.

Chris Jones masaya eğildi.

— Size ne kadar güçlü olduğunu anlatayım. Ward, "salon" el bombası diye bir şey keşfetti. Süzme çay paketi büyüklüğünde ve hiçbir madeni parçası yok. Üstelik elle kurma sorunu da yok. Bir halının altına saklayabilirsiniz. Üzerine basan adamda sağlam tek bir kemik kalmaz... Patladığı zaman da renk değiştiriyor. Ward'i anlatmak için bu kadarı yeterli mi? Üstelik bomba renk değiştirdikten sonra da tehlikeli olmaya devam ediyor.

— Bay Jones, dedi Pat Davis, o bilgi gizlidir.

— O iki adamı nasıl bulabileceğimiz hakkında bir fikriniz var mı? dedi Malko Chris'in yardımına koşarak.

— Hiçbir fikrim yok, dedi Pat Davis. Langley'e elimizde hiçbir ipucu olmadığına dair bir rapor gönderdim. Üstelik, İngiltere'de iz sürme hakkına da sahip değiliz. Bize yardım edecek tek kişi Bay Bradley'dir. Bu arada Bay Silverman'ı yakından takip etmekten başka yapacağımız bir şey yok. www.cizgiliforum.com

— Ne düşünüyorsunuz? dedi Malko.

Davis bir yudumda kahvesini içtikten sonra fincanı masaya bıraktı.

— Basit. Gece gündüz adamın ensesinden ayrılmayacaksınız. Karşı tarafın adamları da aynı şeyi yapmaya çalışıyorlar.

— Ward'ı biliyorlar mı? dedi Malko.

Amerikalı düşündü.

— Sanmıyorum... Sadece Leonid Volodia'nın son derece modern silahlara sahip olduğunu biliyorlar.

— Şu Volodia neye benziyor? dedi Malko.

— O mu? dedi Davis. Bu siz de kalabilir.

Cebinden bir fotoğraf çıkarıp Malko'ya uzattı. İriyarı, siyah saçlı, kalın kaşlı bir adamdı.

— Yaklaşık 1.80 boyunda, dedi Davis. Bay Bradley'den bir haber alırsam size iletirim.

— Anlattıklarınızdan sonra Volodia'yı aramak mezarlığa gitmeye benzer, dedi Malko.

Pat Davis hesabı öderken Milton Brabeck de bardağında kalan birasını yudumladı ve

birdenbire:

— O adamı, nerede görürsem göreyim
bir saniye bile tereddüt etmem! dedi.

*

**

— Virajlara yavaş girin, diye haykırdı
Milton. Chris beni eziyor.

Mini Austin yeniden South Andley Cadde-
si'ni geçiyordu. Neyseki, ABD Elçiliği'ne
birkaç yüz metre kalmıştı. Grosvenor Meyda-
nı'nda, üzerinde bronz kartal bulunan bina
oldukça heybetliydi. Başka bir gezegenden
gelip o meydana konan bir uzay aracını
andırıyordu. Pat Davis'in bürosuna girer
girmez, Chris Jones Malko'ya bir kutu uzattı.

— Özel Teknik Bölüm'ün saygılarıyla...

Malko kutuyu aldı. Ağırlığına bakılırsa
çikolataya benzemiyordu. Kapağı kaldırdı.

Kutupla susturuculu siyah bir otomatik
tabanca vardı. 22 kalibrelik bir silahtı ve
yanında da biri yeşil biri kırmızı iki kutu
mermi bulunuyordu.

— Elinizde Bay Ward'ın son icatlarından
biri var, dedi Chris Jones alaylı bir sesle.
Susturucu çok güçlüdür. Mermiler de özel
imalattır. Çekirdek alaşımı bor ve kromattan
yapılmış. Mermilerin hızı ses hızından daha az
İzin verirsiniz size göstereyim...

Pat Davis'in kocaman açılmış gözlerinin
önünde Chris silahı aldı ve namluya bir mermi
sürdü. Sonra, telefon rehberini duvarın önüne
yerleştirdi ve beş metre gerileyip rehbera nişan
aldı.

Namludan çıkan "pluf" sesi, karşılıklı iki
kişinin konuştuğu bir odada hiç mi hiç

duyulamazdı. Rehber çok hafif sallanmıştı. Malko rehberi aldı ve şaşkınlıktan donakaldı. Çekirdek iki bin sayfalık rehberi baştan başa delmişti. Bir "Magnum" bile o kadar güçlü olamazdı.

— Anladınız mı? diye sordu Chris Jones. Hepsi bu değil. Kırmızı kutudaki mermiler kobra yılanı zehiriyle dolu... Bir başka deyişle, merminin sıyırması bile ölmenize yeter. Şarjörünüzde o mermileri bulundurmanızı tavsiye ederim.

Malko, Chris'in gözlerine baktı.

— Ward'da bunlardan da olduğunu mu düşünüyorsunuz?

— Elbette, dedi Amerikalı. Tabii başka şeyler de. Bu silahın seri numarası yok ve diplomatik kuryeyle geldi. Yani sorun olmaz. Fakat İngilizlerin eline geçmemesi gerek.

Çok zayıf bir zil sesi duyuldu. Pat Davis telefonda çok kısa konuştu.

— Nikolas Silverman saat beşte evinde sizi bekliyor, dedi Davis. Üçünüze de gerekecek bir şey hazırladım.

Masasından ucu mor renkli üç iğne aldı ve misafirlerine uzattı.

— Hilton'un girişinde güvenlik gerekçesiyle herkesi arıyorlar. IRA'nın attığı son bombada sekiz kişi öldü ve altmış kişi de yaralandı. O iğneleri paltonuzun yakasına takın. Böylece sizi aramazlar. Her iki günde bir iğnenin renklerini değiştireceğiz.

Herkes iğnesini aldı.

— Baylar, dedi Davis, Chris ve Milton'a dönerek, malzemeleriniz odanıza gönderildi. İkiniz de onbeşinci kattasınız. Yarın sabah

saat dokuzda kafeteryada toplanalım. Düşüncelerinizi bildirirsiniz. Malko, siz benim Austin'i kullanın. Yarın sabaha kadar belki size bir şey bulabilirim.

—Tanrı kahretsin! dedi Chris. Yürümeyi tercih ederdim.

*

**

Chris Jones önündeki paketi açtı ve hayretle bir ıslık çaldı.

—Tanrım! Bir "Mafya" işi.

Parlak namlulu av tüfeğini dikkatle eline aldı. Kısa namlulu bir silahtı ve on metreden bir çay fincanı büyüklüğünde delik açabilirdi. Diplomatik kurye anlaşılan her işe yarıyordu.

Milton Brabeck az ilerde, sessizce 44'lük Magnum'unu temizliyordu.

Malko iki gorile baktı. Son beraberliklerinden bu yana hiç değişmemişlerdi. Basit şeylerle mutlu olan bir yapıya sahiptiler.

— KGB'deki dostlarımız kıskanacaklar, dedi gülümseyerek. Hatıra olarak aranızda mermilerinizi değiştirirsiniz artık.

Milton Brabeck, Magnum'unu bıraktı.

— Şaka değil, değil mi?

— Ciddi, dedi Malko. Onlara rastlayacaksınız. Onlar da Bay Silverman'ın güvenliği ile ilgileniyorlar. Sevimli adamlar...

Chris Jones gülümsedi. Onlara göre en sevimli komünist, ölü olanıydı. 44'lük Magnum'una mermi yerleştiren Milton Brabeck yaklaştı.

— Şu Silverman komünist midir? Niçin Ruslar onu o kadar çok istiyorlar?

— Yumuşama politikasından söz edildiğini

duymadınız mı? diye sordu Malko.

Amerikalı başını salladı.

— O da ne?

"Yumuşama" onun için karanlık anlamı olan bir kelimeydi. Ruslarla anlaşmanın tek yolu ICBM füzeleriydi. Tank namluları, nazik insanlar içindi. CIA'nın her iki gorili de yirmi yıldır Sovyet sisteminin korkusu içinde yetiştirilmişlerdi ve Amerika'nın son politik gelişmesinden pek haberleri yoktu.

Amerika'nın Ruslara buğday sattığını okuyan Chris, şefine kısa bir protesto mektubu yazmıştı:

"Bırakın Kızılar açlıktan ölsün, ya da gönderdiğiniz buğdayla onları zehirleyin..."

Bu yanlarının dışında sevimli ve güçlü çocuklardı her ikisi de. Kendilerini küçük bir uçak gemisinin ateş gücüne benzetiyorlardı ve dahası Malko'ya hayrandılar.

Chris Jones şakaklarına düşen ak ile uzaktan yaşlı ve hovarda bir öğrenciyi andırıyordu. Yakından bakılırsa, Virginia jambonu gibi kalın kollara sahip olduğu hemen görülürdü. Bir adamı kollarıyla havaya atıp tutabilecek güce sahipti. Atıcılıkta ise, otuz metreden bir sineği ikiye bölebilirdi her ikisi de.

Milton Brabeck pencereye yaklaşmış, Hyde Park çevresindeki trafiği inceliyordu.

— İngilizler niçin soldan gidiyorlar? diye sordu Milton.

Amerikalılar çevrelerine sanki gelişmekte olan bir ülkedelermişcesine yadırgayarak bakıyorlardı. Chris Jones tüfeğini okşayarak yaklaştı.

— Burada polisler silahsız dolaşıyormuş, dedi. Ne yapıyorlar yani, düdük çalıp rica mı ediyorlar?

— Burada, dedi Malko, serserilerde bile birkaç damla asil kan bulunur... Ateş etmezler.

Chris Jones ilk defa duyduğu o söz üzerinde düşündü: Silahsız polisler. Sonra yüzünde bir gülümsemeyle:

— Bu, bir savcının mahkemeye çıkacak şahiti saklamasına benziyor, değil mi? Aynı şeyi FBI'da gördüm. Çok basit. Bence Ruslara ihtiyaç yok... Londra'da banka var, değil mi?

— Elbette, dedi Malko. Ne düşünüyorsunuz Chris?

— Bana sorarsanız, bir banka kasası kullanılabilir, dedi goril, içine bir yatak koyar, Silverman'ı üstüne oturturuz. Milton ve ben de yanına oturup içkimizi içerken poker oynarız. Kapı çalınırsa da açmayız...

Malko güldü.

— Bu harika bir fikir, Chris. Ne yazık ki Bay Silverman kapalı yerde duramaz ve onun isteklerine saygı duymak zorundayız...

— Kaçık mı o herif? dedi Milton. Beni "ortadan kaldırarak" adamların varlığını hissetsem saklanırım.

— O bir İskandinav melezi, dedi Malko. Kadere inanıyor ve bizlere güveniyor.

Telefon çaldı. Malko kısa konuşuktan sonra kapattı.

— Adam lafın üstüne geldi... dedi Malko. KGB'den Yüzbaşı Oleg Penkovski aşağıda. Yukarı gelmesini söyledim. Siz de kalabilirsiniz.

— Canı cehenneme! dedi Chris. Şimdiden gıcık kapıyorum.

Kapı çalındı.

Malko kapıyı açmaya gitti. Yüzbaşı Penkovski elini uzatarak odaya bir göz attı.

— Girin, dedi Malko. Sizi Bay Silverman'ı korumakla görevli arkadaşlarımla tanıştırayım: Chris Jones ve Milton Brabeck. Washington'dan bu iş için gönderildiler. İkisi de Gizli Servis'te uzmandır ve İngiltere Hükümeti'nden izinlidir. Chris, Yüzbaşı Penkovski Sovyet Elçiliği'nden. Yüzbaşı da Nikolas Silverman'ın korunması ile görevli.

"Av tüfeği" masanın üzerindeydi ve Rus onu görmezlikten geliyordu. Chris ve Milton yüzbaşıya sanki bir Marslı gibi bakıyordu.

Milton Brabeck, komünizm virüsüne yakalanmamak için derhal elini yıkamayı düşündü. Malko Rusun yüz hatlarını inceledi. Sanki adamın canını sıkan bir şey vardı. Yoksa adam daha rahat davranırdı. Her şeye rağmen bir defalık işbirliği yapıyorlardı. Bu zamansız ziyaretin bir sebebi olmalıydı.

— Yüzbaşı, dedi Malko, size votka ikram edebilir miyim?

Votka, ne kadar yüksek seviyeli olursa olsun, hiçbir Rusun reddedemeyeceği bir ikramdı.

Malko buzluktan bir şişe Layka almak için ayağa kalktı. Chris Jones tedbirli davranıp bir şişe Martini Bianco aldı.

Malko dört kadehi doldurduktan sonra kendisinininkini kaldırdı.

— Yüzbaşı, Amerikan-Rus dostluğuna içelim!

Penkovski gibi kendisi de içkisini bir yudumda bitirdi. İki goril de bunun eski bir Rus geleneği olduğunu düşünerek martinilerini aynı şekilde içtiler.

Alkole rağmen Rus endişeli halini koruyordu.

— Yoldaş Vladimir Suslov tarafından geliyorum. Kendisi Bay Silverman'ın öldürülmesinin ülkelerimiz arasındaki ilişki açısından iyi olmayacağını düşünüyor.

Malko kaygıyla adamı dinliyordu.

— Fakat ben ne elçiyim, ne de orada görevliyim. Bu mesajı Bay Davis'e iletmelisiniz, dedi Malko.

Rusların hiyerarşie verdiği önemi bildiği için oldukça şaşırılmıştı. KGB yüzbaşısının CIA çerçevesi dışında, kendisi gibi serbest bir ajanla muhatap olması için kötü bir neden gerekiyordu. KGB'yi ilgilendiren şeyin soyluluk unvanı olmadığından emindi.

— Vladimir Suslov yalnızca sizinle konuşmamı istedi, diye belirtti Penkovski. Bay Davis ile değil.

Adam Rusça konuşmuştu. Malko işlerin kızıışmaya başladığını düşündü.

V. BÖLÜM

Uzun bir sessizlik oldu. Amerikalılar Rusu ağızları açık izliyorlar, Penkovski ise sadece önüne bakıyordu. Cebinden bir sigara çıkardı ve yaktıktan sonra Rusça konuşmaya devam etti:

— Amerikalıların Bay Silverman'a yapılan tehditleri küçümsediklerini düşünüyoruz. Belki de dost bir ülkede olduğu için öyle davranıyorlardır. Biz tam tersine tehlikenin çok büyük olduğuna inanıyoruz.

Malko, Chris ile Milton'a döndü.

— Sizden özür diliyor. İngilizcesi kuvvetli olmadığı için kendi dilinde konuşmayı tercih ediyor, dedi.

— Anlaşıldı, dedi Chris. Rusça dinlemek de güzel.

Ya gerçekten Ruslar haklıydı, ya da bir oyun hazırlığı içindeydiler. Malko, CIA'nın işi hafife almadığını söylemek istediye de meslek sırrı yüzünden bunu söyleyemedi.

— Prens Linge, dedi Penkovski, bu adamlar doğrudan size mi bağlılar? Bu işte onlara tek siz mi bilgi vereceksiniz?

Malko bu soruya şaşırmişti. Cevap vermek için birkaç saniye düşündü.

— Kendi teşkilatlarına bağlılar, dedi. Ne demek istiyorsunuz?

Rus sigarasından derin bir nefes çekti. Gitgide kaygılı bir ifade belirliyordu yüzünde.

— Adamlarınıza sizden ve benden habersiz hiçbir girişimde bulunmamalarını söylemenizi istiyorum.

Malko Rusun asık yüzüne baktı. İsteddiği şey garip ve ilginçti. CIA ajanlarının KGB'nin emrine girmesini istiyordu. Oleg Penkovski'nin kesinlikle bir sebebi vardı. Malko, Penkovski'ye derhal cevap verdi.

— O emri sadece Bay Davis'in verebileceğini düşünüyorum.

— Anlıyorum, dedi Penkovski soğukça.

— Anlaşmazlık doğuracak bir sebep göremiyorum, dedi Malko. İki ülkenin de sayısız çıkarı söz konusu olduğuna göre, eminim ki Bay Davis iyi bir işbirliğine memnun olur.

— Elbette, diye doğruladı Rus.

İngilizcesi çok iyi ve önerileri basit olduğuna göre niçin o konuşmayı Rusça yapmıştı.

Chris ve Milton'un sinirlendiğini gören Malko İngilizce devam etti:

— Yüzbaşı Penkovski ortak çalışmamızda uyumsuzluk olabileceğini düşünüyor. İşleri kolaylaştırmak için bir teklifim var. Bay Davis'in de onayıyla, benim sizlerle temasa geçemediğim zamanlarda kendisinden emir almanızın yerinde olacağını düşünüyorum. Örneğin, eğer burada olmazsam...

Chris Jones'un gözleri yerinden fırlayacaktı. Malko'nun sözleri, Papa'dan dinsiz davranmasını istemeye benziyordu...

— Anlaşıldı, prens! O beyin istekleri

yapılacak.

Disiplin her şeyin üstündeydi. Yüzbaşı Penkovski gülümsedi ve İngilizce:

— Beyler, ortak çalışma anlayışınızdan dolayı size teşekkür ediyorum! dedi.

Yüzbaşı ayağa kalktı ve gorillerle tokalaştı. Malko kapıya kadar eşlik etti. Kapının önünde Penkovski kısık bir sesle ve Rusça:

— Şu adamlardan tamamen emin misiniz? diye sordu.

— Ne demek istiyorsunuz? dedi Malko.

— Emirleri sadece sizden aldıklarından emin misiniz? Ve de size itaat edeceklerinden?..

— Bana itaat etmemeleri için hiçbir sebep göremiyorum, dedi Malko. Niçin endişeleniyorsunuz?

— Volodia çok tehlikeli bir adamdır. Bay Silverman'ı öldürmek istiyor.

— Bakın, dedi Malko, mademki tehlike o kadar büyük, niçin Silverman'ı ülkenize götürmüyorsunuz? Öylesi daha kolay olurdu. Amerikalılar karşı çıkmıyorlar, üstelik İngilizler de memnun olurlar.

Yüzbaşı Penkovski başını salladı.

— Biliyorum. Fakat Londra'yı terkedemez.

— Niçin?

Rusun kalın dudaklarında bir gülümseme belirdi.

— Hayatı pahasına da olsa Bay Silverman'ın Londra'da kalmasını gerektiren özel sorunları var.

KGB, Nikolas Silverman'ın hayatı hakkında epey bilgi edinmiş benziyordu. Malko karşısındaki adamın her bildiğini söylemedi-

ğinden emindi.

— Anlamadığım bir şey var, dedi. Bay Silverman'ın önemini anlıyorum, fakat onun gitmemesi halinde anlaşmayı bir başkası da imzalayabilir... Yardımcısı veya yerine geçecek birisi...

Oleg Penkovski Malko'ya baktı.

— Teorik olarak evet, dedi. Fakat siz bizim sistemimizi bilmiyorsunuz. Bay Silverman on seneden bu yana Moskova'ya gelir. Herkesin küçük adını dahi bilir ve herkesin de ona güveni vardır. Her şeyden haberi olur. Ve özellikle de o anlaşmanın imzalanmasında Bay Silverman'ın kişiliğine olan güven esastır. Moskova'dakiler bir sorun çıktığında karşılarında Bay Silverman'ı görmek isterler. Bay Silverman'ın gitmemesi halinde, eminim ki Komünist Partisi Merkez Komitesi anlaşmanın imzalanmasına karşı çıkar... Ya da geciktirebilirler.

— Anlıyorum, dedi Malko. Bay Silverman'ın hayatta kalabilmesi için elimden geleni yaparım.

— Ondan hiç kuşku yok! dedi Rus.

Malko adamın gerçek ziyaret sebebini yine de söylemediğini sanıyordu. Ayrılacakları sırada Rus aniden:

— Sizinle konuşabilir miyim? dedi.

— Elbette, dedi Malko iyice meraklanarak.

— Yoldaş bakan, sizinle birlikte kalan Bay Krizantem'in de Silverman'ın korunmasına katılacağını duyunca sevinecektir.

— Umarım Bay Silverman karşı çıkmaz ve her şey çok kolay olur, dedi Malko.

— Bay Davis'in ondan haberdar olmasını

istemiyoruz, dedi Rus.

— Kabul, dedi Malko.

KGB yüzbaşısı, Malko'nun elini sıktı ve uzaklaştı.

Malko içeri girdi. Goriller gazete okuyorlardı. Malko, Penkovski'nin kadehinin dolu olduğunu farketti. Adam çok sıkıntılı olmalıydı. Malko saatine baktı: Dört buçuk olmuştu.

— Hazır mısınız? dedi.

— Konserve kutusuna mı bineceğiz? dedi Milton. Chris ile ben zor sığıyoruz...

— Ama o araba 110 mil yapabilir ve üstelik de zırhlı, dedi Malko.

— Buraya otomobil yarışı için gelmedik, dedi Chris.

— Chris, dedi Malko, şikâyetlerinizi Teknik Bölüm'e bildirin.

Tam çıkmak üzerelerken telefon çaldı. Malko açtı.

— Prens Malko Linge?

— Benim, dedi Malko.

— Sizi, Bay Bradley'e bağlıyorum, dedi bir ses.

Malko heyecanla bekledi.

— Sizi orada bulduğuma sevindim. Bir işiniz yoksa saat yediye doğru Garrick's Kulüp'te bir şeyler içmeye ne dersiniz?

— Memnuniyetle, dedi Malko ve telefonu kapattı.

İşler görüldüğü kadar kolay değildi. Ruslardan sonra İngilizler...

*

**

— Londra'ya hoş geldiniz! Geldiğinizi Bay Davis bana bildirdi.

Nikolas Silverman elini uzatarak Malko'ya doğru yürüdü. Amerikalının üzerinde kısa kollu bir gömlek vardı. Kalın gözlük camlarının arkasından gözleri gülüyordu.

Malko misafir odasına bir göz attı. Etrafta çoğunlukla metal eşyalar, içten aydınlatmalı cam masalar ve gizli perdeler vardı. Malko'nun gözü bir şeye takıldı. Masanın üzerinde kahverengi bir kâğıda sarılmış bir paket duruyordu. Nikolas da onun baktığı yere baktı.

— Ah! "Christo"ya mı bakıyorsunuz? dedi gülererek. Çok ucuza aldım onu, altı bin dolar. Bu adam kaçık bir sanatçı. Eline ne geçse paketliyor... Arabaları, dağları, her şeyi... Bir eseri de New York'taki Modern Sanat Müzesi'nde. Bunu bir dostuma hediye aldım.

— Çok güzel, dedi Malko. İçinde ne var?

— Bilmiyorum, dedi Silverman. Paketi açtığınızda içinde bir yazı belirliyor: "Christo'nun eserinin bozdunuz" yazıyor. O yüzden dokunmamak gerek.

Bir zil sesi duyuldu. Malko, kalabalık çıkmamak için aşağıda bıraktığı Chris ve Milton zannetti. Yaşlı ve kel bir uşak merdivenlere doğru yürüdü.

— Sanırım kız arkadaşım geldi, dedi Nikolas.

Malko sarışın zarif bir kadının içeri girdiğini görünce hafifçe çarpıldı. Kadının bakışlarından etkilenmişti. Son derece etkileyici bir yüzü vardı.

—Prens Malko Linge... Bayan Pamela Rice. Prens Malko'nun benimle işi var. Korkarım birbirimizi daha sık görmek zorun-

da kalacağız.

Pamela gülerek divana oturdu.

— Harika! Umarım dans etmeyi seviyordun

Pamela oturduktan sonra, uzun tırnaklarını çorabının üzerinde gezdirerek Malko'yu incelemeye başladı. Genç kadın Malko'nun üzerindeki etkisini görmezden geliyor, adamın ruhunun derinliklerine inmeye çalışıyordu. Eteğinin üzerindeki ceket açılınca geniş omzu ve küçük göğsü ortaya çıktı. Ellerin bakımsız olması ve hareketlerindeki erkeğimsi tavır Malko'nun önemsemediği ayrıntılardı.

Genç kadının bir Rothmans aldığını gören Nikolas Silverman, odanın bir ucundan koşarak kadının sigarasını yaktı.

— Sothesby'de sana bir şey buldum, dedi Nikolas ve geri dönüp "Christo"yu aldı.

Pamela'nın yüzü güldü.

— Oh, bir "Christo"! Ne kadar naziksin!

Genç kadın ayağa kalktı ve Nikolas'ı dudaklarından öptü.

— Sağol, sevgilim!

Malko, Yüzbaşı Penkovski'nin sözlerini hatırladı... Amerikalı genç kadın için çıldırıyordu. Belki de onu Londra'da tutan sebep o idi. Adam kadını gözleriyle yiyordu.

— Eğer yorgun değilsen sevgilim, dedi Nikolas tereddütlü bir sesle, akşam yemeğine Annabel'in Yeri'ne gidebiliriz.

Pamela Rice kayıtsız bir hareket yaptı.

—Nasıl istersen. Fakat o zaman üstümü değiştirmeliyim. Saat dokuzda orada olurum.

Kadın Nikolas'a sarıldı, Malko ile tokalaştı.

Nikolas kapıya kadar ona eşlik ettikten sonra geri döndü.

— Harika bir kız! dedi neşeyle.

— Olağanüstü, diye doğruladı Malko. Sizin... sorunlarınızdan haberi var mı?

Amerikalı başını salladı.

Tam değil. Fakat geçen akşam... Köpeğin öldürüldüğünde yanımdaydı.

— Anlıyorum.

Malko adamı inceliyordu. Gitgide Nikolas'ın yüzündeki ifade değişiyor ve tam bir "Sevimli Ayıcık" oluyordu.

— Çok karışık. Bana telefon eden adam karşıdevrimci. Rus göçmenlerinin teşkilatından bahsetti ve beni Rusların askeri gücünü artırmakla suçladı. Başlangıçta o kadar sert değildi, onun fikirlerini dikkate almayacağımı söylediğimde tehdit etmeye başladı. Fakat yine de onu bir deli olarak görüyorum. Can sıkıcı, ama tehlikeli değil. Geçen gece beni öldürmek için beklediğinden eminim. Elinde ya bir el bombası vardı, ya da benzeri bir şey. Çünkü köpek paramparça oldu.

Gülümseyerek nefes aldı.

— Şimdi, adamın ciddi olduğunu biliyorum.

— Niçin derhal Moskova'ya gitmiyorsunuz? Moskova'da güvencede olurdunuz...

Nikolas Silverman gülümsedi.

— O işi bitirmek istiyorum. Üzerinde yıllarca çalıştım. Birçok kez Moskova'ya gittim. Fakat beni ilgilendiren başka bir şey var.

— Bayan Rice mı?

— Doğru. Şu sıralar onu bırakmak istemiyorum. Sırası geldiğinde Moskova'ya

gideceğim. Böylece bir taşla iki kuş vuracağım.

— Ya da kaybedeceksiniz.

Nikolas Silverman bardağındaki buzları döndürdü.

— Niçin? Sıkıntılı geçecek kısa bir zaman. Hayatın tadını çıkaramadıktan sonra para neye yarar? Biliyorsunuz ben yarı Rüsum.

Malko düşünüyordu. "Sevimli Ayıcık"ın tehlikeyi henüz kavrayamadığına karar verdi ve aniden:

— Bay Silverman, dedi, o iş sizin düşündüğünüzden de ciddi...

En geniş ayrıntılarıyla, Theo Ward-Leonid Volodia işbirliği üzerine bildiklerini anlattı. Sözünü bitirdiğinde Silverman başını sallıyordu.

— Beni haberdar ettiğiniz için size minnettarım. Fakat planımı değiştirmeyeceğim. Umarım sizin korumanız etkili olur. Başka sorunuz var mı?

Malko bir müddet sessiz durdu. Fakat yapacak bir şey yoktu.

— Tehditler başlayalı ne kadar zaman oldu?

Nikolas Silverman kaşlarını kaldırdı.

— Aşağı yukarı altı hafta. Rusların prensip anlaşmasının onaylandığını bana bildirmelelerinden sonra.

— O halde sizi tehdit edenler önceden haber aldılar...

Adam başını salladı.

— Biliyorsunuz, o iş gizli değildi. Birçok kişinin haberi var.

— Hükümetin tutumu neydi?

— Yeni Başkan memnun oldu. Bir ay önce Washington'da girişimlerde bulundum. Her şey

onların istediği doğrultuda gerçekleşti. Bankalar da destekliyor. Petrolden kazanılan dolarlar onlara kâr getirecek.

— Suudi Arabistan dolarlarının, Karadeniz'in kalkınmasında kullanılacağını mı söylemek istiyorsunuz?

— Yaklaşık olarak öyle bir şey, dedi Silverman.

— İyi, dedi Malko. Sizin yakın korunmanızı sağlamak için KGB ile birlikte çalışacağız. Benimle beraber güvendiğim iki adamım ve yardımcım var. Yardımcımın sizinkinin yerine geçmesinde bir sakınca var mı?

— Hiçbir sakınca yok, dedi Nikolas Silverman. Derhal onu gönderebilirsiniz. Üst kata yerleşir. Böylece James de tatile çıkabileceğine sevinir.

— Güzel, dedi Malko. Bir şey daha. Evinizde daha güvenli olursunuz. Mecbur olmadıkça dışarı çıkmamalısınız.

Nikolas itiraz etti.

— Pamela dolaşmayı seviyor, ve de...

Malko ısrar etmedi.

— Sanırım bu akşam sizinle gelmemi gerektiren bir şey yok. Bir hanım arkadaşım var da...

— O da gelebilir, dedi Nikolas Silverman. Saat sekize doğru şampanya içmek için burada buluşalım mı?

— Silahınız var mı? diye sordu Malko.

Adam başını salladı.

— Hayır, silah kullanmayı bilmiyorum.

Malko, Hi-Standard'ı ateşe hazır vaziyette paltosunun cebine yerleştirdi. Goriller arabanın içinden etrafı gözetliyorlardı. Malko

gizlicesaatine baktı .Garrick 's Kulüp' e gidip Bay Bradley ile buluşma zamanı gelmişti.

★

★★

Taksi kalabalık caddenin ortasındaki siyah taşlı eski binanın önünde durunca, Malko yanlış adrese geldiklerini zannetti. Oralarda bir kulüp olduğunu gösteren ne bir levha ne de bir işaret vardı. Malko arabadan indi. 18 numaranın camlı kapısından içeri girdi. Yukarıya çıkan yüksek bir merdiveni tırmanınca üst ucunda Rodin heykeliyle karşılaştı. Kapıcı Malko'ya yaklaştı.

— Bayım, burası özel bir kulüptür.

— Bay Bradley ile randevum var, dedi Malko.

— Ah, evet Bay Maurice haber vermişti. Sizi merdivenin solundaki kahve odasında bekliyor. İyi akşamlar, bayım!

Malko, Rodin heykelinin önünden geçti ve duvarları yeşil kadife kaplı bir salona geldi. Etrafta bir sürü yağlıboya portreler vardı. Bay Maurice bir koltuğa oturmuş bekliyordu.

— Garrick's'e hoş geldiniz.

— Buraya geldiğime sevindim.

İngiliz gülümsedi.

— Burasının yeniden dekorasyona ihtiyacı var ve tabloları kaldırmak gerekiyor. Fakat hepsi de kulübün kurucusu Bay John Zoffanny zamanında yapılmış.

— Kahve odası da çok güzel, dedi Malko.

— Doğru, dedi Bay Bradley, fakat sadece akşamları kullanıyoruz.

İngiliz kulüpleri hep bu tip esrarengiz bir sırla doludur. Yüz otuz dört yıllık mazisiyle

Garrick's de oldukça eskidir. Malko votka ısmarladıktan sonra etrafına bakındı.

Kahve odası çok kalabalıktı, kadınlar bile girebiliyorlardı. Bay Maurice sesini düzeltti.

— Geldiğimize sevindim, dedi Bay Bradley. Sizi ilgilendirebilecek bir haberim var. İçişleriyle ilgili MI 5'den Volodia'nın dosyasını istedim. Tabii ki adamı tanıyorlar.

— Ah çok iyi, dedi Malko.

— Evet, dedi Bay Maurice, MI 5'in izini bulduğu genç bir hanımla ilişkisi olmuş. Mandy Keeler adındaki bir kapak kızı.

Malko nefesini tutuyordu. MI 6'nın patronu Leonid Volodia'nın kafasını gümüş bir tepside getirmişti. İşler yeniden karışıyor-du...

— Bay Davis bu habere çok sevinecek...

— Siz de bu haberden faydalanabilirsiniz. Bay Davis görevi dolayısıyla MI 5'ten geçmek zorunda, bu yüzden işler gecikebilir. İşte o şahsın adı ve adresi.

Bay Bradley Malko'ya bir kart uzattı. Malko hiç bakmadan kâğıdı cebine attı.

Theo Ward gerçekten Leonid Volodia ile irtibata geçtiyse, o kıza yaklaşmak, elini kobra yılanının yuvasına sokmaya benzerdi.

Fakat yine de 1 numaralı soru henüz cevaplanmamıştı. Malko İngilize bakarak:

— Bay Maurice, dedi, niçin bu bilgiyi bana veriyorsunuz?

MI 6'nın şefi alaylı gözlerle bakıyordu.

— Dostum, dedi, bir Alman atasözü vardır: "Casusluk soyluların mesleğidir."

VI. BÖLÜM

— Kontes Alexandra da benimle Londra'ya geldi, dedi Malko Nikolas Silverman'a.

— İsabetli davranmış, dedi Silverman.

Nikolas Silverman kontesin elini tuttu, fakat öpmeydi. Belki de kanepede oturan Pamela Rice'ın önünde öpmek istemedi.

Alexandra göz kamaştırıcıydı. Üzerinde bir omzu açık dar bir ipek elbise vardı. Malko smokinle kendisini daha rahat hissediyordu. Dahası belindeki ipek kemer, Hi-Standard tabancasını daha iyi gizliyordu.

Nikolas Silverman elindeki Dom Perignon şişesiyle Alexandra'ya yaklaştı.

— Londra'ya gelmenize içeceğiz! dedi.

Avusturyalı genç kontes gülümsedi. Gizli hoparlörlerden yayılan hafif müzikle odadaki hava oldukça iyiydi. Pamela Rice, diğerlerinden daha erken gelmişti. Üzerinde siyah tül bir bluz vardı. Dar eteğiyle vücudunun tüm hatları ortadaydı. Saldırıya hazırlanan vahşi bir hayvan gibi Alexandra'ya bakıyordu.

"P u m"!

Patlama Malko'nun arkasından geldi..

Malko heyecanla arkasına döndü. Ses şampanya şişesinden gelmişti! Malko kendi kendine kızarak pencereye doğru yürüdü.

Mini Austin gorillerle birlikte yolun

kenarındaydı. Az ilerde 50'li yılların Packard'ına benzeyen bir araba duruyordu. Rusların Çayka'sı olmalıydı.

Krizantem'in odaya birisiyle girdiğini duyunca geri döndü.

Akdeniz kıyılarından olduğu anlaşılan kumral bir kadın gelmişti. Yüzünün yarısını başındaki siyah şapka örtüyordu. Yürüdüğünde kalçalarına dek açılan yırtmaçlı siyah bir etek giymişti. Nikolas Silverman yeni geleni tanıştırdı.

— Zina Sabet, Lübnanlı bir dostum. Londra'da eczacılık tahsili yaptı.

Pamela Rice ve Alexandra'nın yüzünde aynı ifade vardı.

Nikolas Silverman odadaki havayı sezince Malko'ya yaklaştı.

— Yüzbaşı Penkovski'nin de bizimle olacağını düşünerek Zina'yı davet ettim. Kibar ve sevimli bir kız.

— Çekici bir kadın, dedi Malko nazikçe.

Malko, Alexandra'nın yanına dönmek üzereyken Pamela Rice elindeki boş kadehi uzattı.

— Biraz daha kırmızı şarap verir misiniz?

Malko bara gitti. Mercurey 1963. Nikolas Silverman yaşamasını biliyordu.

— Kırmızı şaraba bayılıyorum, dedi Pamela Rice.

Genç kadın garip bir şekilde gülmüştü.

Sakinleştikten sonra aniden sordu:

— O kızı nasıl buldunuz?

— Kumral güzeli, dedi Malko.

Pamela Rice buruk bir tebessümle gülümsedi.

— O kadın orospunun tekidir! Nikolas okul masraflarını ödediği için onunla arasına yatar. Bizimle olmasını istemiyorum. Zaten Londra'da yeterince kötü tanındım... En azından size eşlik etmek için gelmiştir.

— Benim eşim var, dedi Malko.

Pamela güldü.

— Biliyorsunuz o tür şeylerin önemi olmaz.

— Alexandra ile nişanlıyım, dedi Malko kesin bir ifadeyle.

— Ailenizle birlikte mi oturuyorsunuz?..

O ilginç sohbeti daha uzun sürdüremediler. Nikolas Silverman geri döndü.

— Haydi, gidiyoruz!

Pamela'nın elini tuttu ve kürk mantosunu giymesine yardım etti. Hep birlikte merdivenleri indiler. Onları görür görmez Chris Jones ile birlikte diğer arabadaki Ruslardan biri dışarı fırladı.

— Annabel'in Yeri'ne gidiyoruz, dedi Malko. Birbirimizi kaybedersek Berkeley Sokağı'nda buluşuruz.

— Anlaşıldı, dedi goril. Bu işten daha kötüsü olamaz. Ruslarla birlikte çalışıyoruz ve herifler çok sempatik!

— Görüyorsunuz ya! dedi Malko.

Pamela Rice Malko'ya yaklaştı:

— Malko, benim arabamı kullanabilir misiniz? Geceleri kullanmak istemiyorum. Nikolas da direksiyona geçmeyi sevmiyor.

— Elbette, dedi Malko.

Pamela anahtarları uzattı.

— Harika! Gelin, araba şurada.

Malko, Pamela'nın arkasından yürüyordu. Yirmi metre ilerde minibüs büyüklüğünde

bordo renkli bir araba onları bekliyordu. İngiltere Kraliçesi'nin kullandığı modelin aynısıydı: Rolls Royce Fantom VI. Malko direksiyona geçti. Arabada deri kokusu vardı. Bir Rolls Royce'un içinde ölmek o kadar da kötü sayılmazdı! Alexandra öne, Malko'nun yanına oturdu. Nikolas, Pamela ve Lübnanlı arkaya geçtiler. Amerikalı hayatından memnundu.

— Şoför, Annabel'e! diye bağırdı.

— Nikolas!

Pamela adamın neşesini kursağında bıraktı. Amerikalı süklüm püklüm özür diledi. Malko arabayı çalıştırdı. Aynadan arkadaki iki arabaya bakıyordu. CIA'nın gorilleri ile Penkovski'nin adamlarının arasında bulunması ve içinde bulunduğu ortam ona tehlikeyi unutturmuştu. Bir an Theo Ward'i düşündü. Beş yüz metre kadar bir yolları kalmıştı.

Kendilerini nasıl tanıtacaklardı? Arabayı yavaş kullanıyordu ve bir eli Alexandra'nın bacağındaydı. Kontes Malko'ya yaklaştı, eliyle adamın karnını okşuyordu. Birden sıçradı.

— Niçin silah aldın?

— Çünkü öyle gerekiyor, dedi Malko.

Alexandra uzaklaştı. Buz gibiydi. Yeniden Malko'nun kemerine dokundu. Silah aralarında kara bir kedi gibiydi.

— Avusturya'ya döneceğim, dedi Alexandra, burada kalmak istemiyorum.

Malko genç kadına döndü.

— Korkuyor musun?

Alexandra başını salladı. Piccadilly'den gelen kırmızı bir otobüse bakıyordu.

— Hayır, senin ölmeni seyretmek istemiyorum.

rum. Eğer öleceksen, benden uzakta ölmelisin. Egoistçe bir düşünce değil mi?

Malko cevap vermedi. Bir gün öleceğini pek sık düşünmezdi. Ani bir hareketle, belindeki silahı düzeltti. Dikiz aynasında Pamela ile göz-göze geldi. Nikolas ile el ele tutuşmuşlardı. On dakika sonra Rolls, Annabel'in önünde durdu. Chris, elindeki silahı gizlemek için paltosunu koluna almıştı. Malko kimseye farket-tirmeden, arabanın tüm kapılarını kilitleyen düğmeye bastı. "Klik" sesini sadece Pamela duymuştu.

— Kendi kendinizi kilitlediniz! dedi gülerek.

— Bir saniye, dedi Malko.

Malko, Rusların ve gorillerin arabalarından çıkıp yanlarına gelmelerini bekledi. Dört Rusta da KGB'nin üniformasını vardı: Kısa kenarlı fötr şapka ve deniz mavisi yağmurluk.

Nikolas Silverman altı adamın ortasında merdivenlere girdi.

★

★★

Pamela Rice müziğin ritmine uyarak tek başına, iskemlesinde sallanıyordu. Yan masada oturan kumral genç adam da bakışlarıyla Pamela'yı yiyordu. Adam gözlerini Pamela'dan ayırmadan sürekli kahkaha atıyor ve yanındaki kadının bacaklarını okşuyordu. Genç kadın Malko'ya döndü.

— Beni dansa kaldırır mısınız?

Dom Perignon şişeleri su gibi gidiyordu. On kadar çift barın önünde bekliyordu. Annabel'in Yeri başbaşa sohbet edilecek bir diskotek değildi. Daha çok dans edilip yemek

yenilebilecek bir yerdi.

Malko, Pamela'nın arkasından piste yürüdü. Nikolas Silverman üzüntülü görünüyordu. Yüzbaşı Penkovski henüz görünürde yoktu, oysa kararlaştırdıkları saatte diskoteğe gelmişlerdi.

Pamela tam piste inen basamakların önüne gelmişti ki, müzik değişti. Donna Summer'ın kalın ve etkileyici sesi herkesi uyandırdı.

Pamela Rice kolunu Malko'nun boynuna doladı, vücudunu vücuduyla kenetledi. Genç kadın çok yavaş hareket ediyordu. Malko bir an, Nikolas Silverman'ın o sahneyi görürse kendisini öldüreceğini düşündü.

Sanki adamın düşüncelerini okumuşçasına Pamela kulağına fısıldadı:

— Endişelenmeyin, ben her erkekle böyle dans ederim.

Yeniden başını Malko'nun omzuna dayadı. Parmaklarının ucuyla adamın sırtını okşuyordu. Malko kendisini bırakmamak için, salonu inceleyip başka şeyler düşünmeye çalışıyordu. Ruslardan ikisi diskoteğin ortasında, diğer ikisi de Nikolas Silverman'ı gözetleyecek şekilde ana girişin önünde duruyordu.

Chris Jones, bol ceketinin içine gizlediği silahıyla barda oturuyordu. Milton Brabeck, küçük salondaki barın karşısındaydı. Milton, Nikolas Silverman'ı Zina ile piste doğru giderken gördü... Alexandra masada yalnız kalmıştı. Genç kadın arabadaki olaydan bu yana Malko ile hiç konuşmamıştı. Sürekli şampanya içiyordu.

Amerikalı, Pamela ile gözgöze geldikten sonra, onların yanında dans etmeye başladı.

Pamela ise, Malko ile dansına aynı şekilde devam etti.

Hoparlörler sürekli aynı müziği veriyorlardı. Nikolas Silverman, Zina'ya sımsıkı sarılmıştı. Malko, Zina'nın da Pamela gibi aynı şeyleri istediğini farkettiler. Kumral genç adam yanındaki kızla piste çıktı. Gözleri yine Pamela'daydı.

Nikolas Silverman daha fazla dayanamadı. Malko'ya yaklaşıp omzuna dokundu.

— Eş değiştirmenin zamanı geldi, dedi.

Malko Pamela'dan ayrılıp Zina'ya sarıldı. Yirmi saniye içinde eski şekillerini almışlardı. Zina, Pamela ile aynı şekilde dans ediyordu. Tek fark boyunun biraz kısa olmasıydı. Malko'nun kulağına uzandı ve kısık bir sesle:

— Nikolas'ın dostu musunuz? diye sordu.

— Tam değil, dedi Malko. Birbirimizi çok kısa zamandır tanıyoruz. Kendisiyle bir iş toplantısı için Londra'ya geldim.

— Bu çok iyi, dedi Zina. İşadamlarına bayılırım, çok seyahat ederler. Ben, eczacılık tahsilimi yeni bitirdim.

— Hayatınızdan sıkılır bir haliniz yok, dedi Malko.

Zina derin bir nefes aldı.

— Oh! Londra'da herkesi tanımıyorum, oysa eğlenmeyi çok severim. Nikolas, Pamela ile tartıştığı zamanlar benimle çıkar.

— Bu akşam tartışmadılar ama, dedi Malko.

Zina kalın dudaklarıyla gülümsedi.

— Hayır, fakat onunla sevişeceğinden pek emin değil. Bu nedenle benim gelmemi istedi. Pek düzgün olmamasına rağmen, yine de

Pamela onunla ilişkisini sürdürüyor. O yüzden Nikolas sık sık kendisiyle olmamı ister.

Malko kadından ayrıldı, şaşırmıştı.

— Fakat, ikinci planda kalmak sizi sıkıyor mu?

Lübnanlı siyah saçlarını salladı.

— Biliyorsunuz, Pamela kadar güzel ve onun gibi "jet sosyete"nin üyesi değilim. Ama Nikolas bana nazik davranıyor. Önemli olan da bu.

Donna Summer'ın erotik müziği hiç durmaksızın devam ediyor, pistteki kızlar gitgide gevşiyorlardı. Malko, Nikolas Silverman'ın yanında duruyor ve Lübnanlı'nın siyah saçlarının üzerinden etrafı seyrediyordu. An-nabel'in müşterilerinin hemen hemen hepsi yarı sarhoştü. Malko, Silverman'ın oldukça karışık bir hayatı olduğunu düşündü. Pamela Rice'da nasıl ender rastlanan bir fahişe tipi varsa, Zina da her şehirde rastlanabilecek basit bir kızdı.

Lübnanlı Malko'ya sürtünmeye başladı. Genç kadın Donna Summer'ın etkisinde, aniden Malko'yu dudaklarından öpmeye başladı. Malko ağzının içinde ve vücudunda kadının tüm sıcaklığını hissediyordu. Zina aniden titremeye başladı.

Malko kendine geldiğinde Alexandra'yi yerinden kalkarken gördü.

Daha sonra Pamela Rice'ın alaylı bakışlarıyla karşılaştı. Genç kadın Nikolas'tan çok kendisiyle ilgileniyordu.

Chris Jones ile birlikte Ruslar etrafı gözetliyorlardı. Malko Zina'dan özür diledikten sonra masasına döndü. Alexandra yukarı

çıkmişti. Malko masaların arasından geçerek bar kapısının kanatlarıyla oynayan Alexandra'nın yanına geldi. Kadını kolundan tutup geri dönmeye zorladı.

— Bırak beni!

Alexandra gülümsüyordu, fakat sesinde sert bir ifade vardı.

— Masaya geri dön, dedi Malko. Buradan ayrılamayacağımı biliyorsun.

Vestiyerci kadın, Alexandra'mn mantosunu arıyordu. Malko vestiyerle Alexandra'mn arasına geçti.scannedbydarkmalt1

— Burada sana ve seninle sevişmeye ihtiyacım var, dedi.

Söylenmemesi gereken bir şeydi bu!

— O dediğini beni düşünerek yanındaki esmerle yaparsın, dedi Alexandra. Bir köpek gibi yüzünü yalıyordu ve sen de hiç karşı çıkmadın. Şimdi beni rahat bırak...

Kürk mantosunu giydi. O sırada Milton Brabeck endişeli bir sesle:

— Gidiyor musunuz? diye sordu.

— Hayır, hayır, dedi Malko. Ne olup bittiğine bakıyorum.

Malko Alexandra'yi durduramayacağını anladı. Nişanlısıyla dışarı çıktı. Bir kez daha CIA kendisinden bir parça koparmıştı.

— Otele mi gidiyorsun?

Alexandra kızgın bir sesle:

— Evet, fakat inan bana lobide rastladığım ilk erkeğe benimle kalmasını söyleyeceğim, dedi

Alexandra, kominin çağırdığı taksiye bindi. Malko arabanın arkasından baktı. Ne zaman özgür olabilecekti?

Malko tereddüt içinde birkaç saniye

kaldırımında kaldı, kızgın ve sinirliydi. Nikolas Silverman'ın sorunlarından kurtulup Alexandra ile sevişmek istiyordu. Fakat meslek bilinci ağır basıyordu. Clermont Kulübü'nün bakır levhasını gördü. Biraz oyun oynamak sıkıntısını giderebilirdi. Nasıl olsa Silverman güvencedeydi.

Smokini ve tavırları kapıdaki komiyi oldukça etkilemişti. Birinci kattaki rulet masasının önüne geldi.

Cebinden yüz sterlin çıkardı ve krupiyeye verdi. Aldığı fişleri yedi numaraya yerleştirdi.

Top döndü, sıçradı, önce 4'e düştü, sonra 20'ye atladı ve 7 numarada durdu. Malko kalp atışlarının hızlandığını farketti. Krupiye üç adet binlik ve altı adet yüzlük fiş uzattı. Küçük bir servet kazanmıştı.

— Mutlu bir oyun!..

Bir kolun vücuduna sarıldığını hissetti ve burnuna parfüm kokusugeldi. Başını çevirdiğinde Pamela Rice'ın gülen gözleriyle karşılaştı. Kadın hemen hemen Malko ile kenetlenmiş gibiydi. Doğrudan söze girdi:

— Canınızı sıkan bir şey mi var?

— Nereden çıkarıyorsunuz bunu?

— Çünkü dostunuz kapıyı çarparak çıktı da... Üzülmüş gibisiniz. Zina'yı kıskanmış olamaz. Ben ihtiyacım olmadığı zamanlar, Nikolas'ı Zina'ya bırakırım. O kadın da onun beş dakikada hakkından gelir. Kendimi tembel hissettiğim günlerde uygulamak için bu yöntemi öğrenmek istiyorum.

Pamela gülüyordu. Sağlık dolu ve vahşi bir gülüşü vardı. İngiliz soyluluğu neredeydi?

Malko konuyu değiştirmek istedi.

— Oynamak için mi geldiniz?

Pamela başını salladı.

— Hayır, sıkılıyordum. Nikolas dans etmeyi bilmiyor ve de tartıştık.

— Neden? diye sordu Malko ve 7 numaraya 100 sterlinlik bir fiş daha sürdü.

— Oh, her zamanki sorun. Başka bir şey düşünmüyor... Sizi burada bulduğuma sevindim. Konuşmaya ihtiyacım vardı. Nikolas'ın çevresindekilere pek benzemiyorsunuz. Hepsisi de işadamı. On saniyede her şeyi bitiren adamlar.

— Sağol, dedi Malko.

Oyunda 0 çıktı. Yeniden 7 numaraya 500 sterlinlik bir fiş sürdü. Yaptığı bir delilikti. O kadar çok oynayacak imkânı yoktu. Pamela, Malko'nun yüzüne bakmadan:

— Beni düşündüren bir şey var, dedi. Sizin yürüyüşünüzü ve bir kadına bakış tarzınızı beğeniyorum. Pek medeni değilsiniz, fakat iyi eğitilmişsiniz. Bir kadın için çekici bir nokta...

Birden sustu. Top 13'te durmuştu.

— Kaybettiniz! dedi sevinerek.

Gözgöze geldiler. Her halinden fazla içkili olduğu anlaşılıyordu. Birden elini açtı.

— Bana bir fiş verin. Oynamak istiyorum.

Fişi 0'a koydu. Malko da 7 numaraya oynadı.

32 numara kazandı. Bir kez daha oynadılar. On dakika içinde Malko beş parasız kalmıştı. Pamela gülerek başını Malko'nun omzuna dayadı.

— Bu akşam aşkta kazanacaksınız! Nikolas'ın Zina'yı çağırması için bir sebep

gerektiğini söylemiştim. Haydi gidelim. Yoksa Nikolas bana bir şey yaptığınızı düşünebilir.

Malko'nun kolundan çıktı ve kapıya yöneldi. SAS kadını takip ederken, düşünüyordu. Belki o olmasaydı, şatosunun su oluklarını tamir ettirecek birkaç kuruş kazanabilecekti...

★★

Nikolas Silverman, ılık görmüş baykuş gibi gözlerini kırptırdı. Pamela'yı görünce ayağa kalktı.

— Daha kalmak ister misin? diye sordu Nikolas.

— Evet, dedi Pamela kesin ifadeyle. Şampanya söyle, bu ılınmış.

Nikolas Silverman öfkeli görünüyordu. Kafasında bir tek düşünce vardı: Pamela'yı götürmek. Fakat karşı çıkmadı. Annabel'in Yeri her zamanki gibi doluydu. Malko, barda duran Chris Jones ile gözgöze geldi. Goril onu gördüğüne sevinmişti. Yan masadaki adam iki kadının dikkatini çekmek için şimdi tek başına dans ediyordu. Zina her zamanki yerindeydi. Pamela tuvalete gitmek için ayağa kalktı. Az sonra Nikolas, Malko'ya doğru eğildi.

— Neredeydiniz?

— Clermont'ta, dedi Malko. Orada Bayan Rice'a rastladım.

Pamela geri döndüğünde sohbetin sonuna yetiştii.

— Senin oyun oynamaktan hoşlanmadığını sanıyordum, dedi Nikolas.

Pamela Rice sigarasını yakması için kibriti Malko'ya uzattı.

— Bazı zamanlar, evet.

*

**

Malko, arkası dönük ayakta duran Pamela'nın kalçalarını okşamamak için kendisini zor tutuyordu.

Dördüncü şampanya şişesi de boşalmıştı. Nikolas ve Pamela sünger gibi içiyorlardı. Malko çok içmemişti. Nikolas Silverman'ın Moskova'ya gitmesine dek bu çılgın hayata devam edemezdi. Alexandra meselesinden dolayı kızgındı. Zina'nın yumuşak kalçaları kendisinininkine değiyor, Pamela'nın alaylı bakışlarını üzerinde hissediyor ve sinirleniyordu.

Genç kadın ayakkabılarını çıkartıp ayaklarını altına aldı. Açıkça Nikolas ile flört ediyordu. Nikolas genç kadının eteğini jartierine kadar yukarı çekmişti. Artık Nikolas Silverman da gitmek istemiyordu. İçerdeki aydınlatma, çiftlere oldukça özgürlük tanıyordu. İnsanları ancak gölgelerinden ve profillerinden tanımak mümkündü.

Pamela Rice sigara almak için elini Nikolas Silverman'ın dizinden çekti. Bir rugby oyuncusu gibi yapılı, beyaz gömlekli bir garson küllükleri boşaltıyordu. Pamela'nın elindeki henüz yanmamış sigarayı görmezlikten geldi. Malko, bu nezaketsizlik karşısında masaya uzandı ve Pamela'nın sigarasını yaktı. Oldukça yorgundu.

Salonun öbür ucunda Chris Jones düşmek için bara yaslanmıştı. Goril diskoteklere alışkın değildi ve süt istemeye de cesaret edemiyordu.

Nikolas Silverman da uzanıp bir sigara aldı. Bu kez avnı garson, elindeki çakmakla şampanya şişesinin üstünden uzandı.

— Dans etmek istemiyor musunuz?

Zina isterik bir bakışla Malko'ya doğru uzanmıştı.

Pamela'nın bacak ziyafetinden yorulan Malko "evet" demek üzereyken, birden aklına bir şey takıldı. Garson eğilirken yeşil lambanın üzerinden geçmiş, Malko da adamın siyah gür kaşlarına, kemerli ve kalın burnuna dikkat etmişti. www.cizgiliforum.com

Nikolas Silverman elini Pamela'nın bacağından çekmeden, yüzünü kendisini saygıyla bekleyen garsona doğru uzattı.

Saniyenin onda biri kadar kısa bir sürede Malko'nun kafası bir bilgisayar gibi çalıştı: Gördüğü yüz ona bir şey hatırlatıyordu. Garsonun biraz önceki nezaketsizliği, sırtında duran bir eli ve çene kaslarının genişliği ilginçti. Malko aniden Zina'yı itti ve ayağa fırladı:

— Nikolas, dikkat!

Amerikalı şaşırmıştı, başını Malko'ya doğru çevirdi. Malko'nun sesi müziğin gürültüsünden dolayı iyi anlaşılamamıştı. Malko tüm gücüyle garsonun üzerine atıldı. Ortadaki masa yüzünden adama sadece dengesini kaybettirdi. Adam masa örtüsüne tutunmaya çalışmasına rağmen sırtüstü düştü. Yan masada oturanlar ağızları açık seyrediyorlardı. Malko'nun masanın üstünden atlayıp garsonun üzerine gittiğini gördüklerinde endişelenmeye başladılar.

Garson elindeki çakmağı bırakmamıştı.

Sinirden gerilen yüz hatları, iri kaşları ve parlak kafasıyla bir Çin gravürünü andırıyordu.

— Malko! diye bağırdı Pamela.

Malko garsonun bileğini iki eliyle yakalamış, elindeki çakmağı bırakmaya zorluyordu.

— Chris! diye haykırdı Malko.

Bara doğru baktığında gorilin ortadan kaybolduğunu farketti. Slov dansı henüz bitmiş, çiftler yerine dönüyorlardı. Ortadaki kalabalık yüzünden KGB'nin adamları kavgayı göremiyorlardı. Malko işi tek başına becerecekti.

Garson ayağa kalkarken Malko'nun çenesine bir yumruk attı. Malko sendeledi ve yan masaya dayandı. Kadınlardan biri korkudan çığlık attı. Eline geçen fırsatın sarhoşluğuyla yan masadaki hovarda kavgaya edenleri ayırmaya kalkıştı.

— Bana yardım edin! diye bağırdı Malko.

Garsonun bileğini bükmeye devam ediyor, ama bir türlü elindeki çakmağı bıraktıramıyordu. Belindeki tabanca ise şimdilik hiçbir işe yaramayacaktı. Yan masadaki adam Malko'ya seslenerek ikisini ayırmaya çalıştı.

— Sakin olun! O kadar önemli değil.

Malko'nun cevap vermediğini görünce, garsona yöneldi. Adamı kemerinden tutup kaldırmak istedi. Fakat beyaz önlüklü garson çok ağırdı, sadece biraz sendeletbildi. O yoldan başaramayacağını anlayınca yumruk atmaya çalıştı. Dirseğiyle garsonun midesine vurdu ve adam iki büklüm oldu. Fakat eğilirken çakmağı tuttuğu eliyle "hovarda"nın yüzüne vurdu ve onu iskemlesine kadar

geriletti.

Nikolas Silverman gözünü dört açmış kavgayı seyrederken, Malko'nun birdenbire çıldırdığını düşünüyordu. Etraftakiler masanın başına geliyorlardı. Malko garsonun kalabalıktan yararlanacağını düşünmeye başladı. Sağ eliyle şampanya şişesini tuttu ve buz kovaşından çıkardı. Sol eliyle de garsonun çakmağı tutan elini masaya yaklaştırdı.

Görülmemiş bir kuvvetle şişeyi çekti. Buz kovaşı devrildi. Pamela, Zina ve Nikolas ıslanmışlar, şişeyle adamın parmaklarını ezmeye çalışan Malko'yu izliyorlardı. Garson acıdan inledi.

Malko şişeyi çekti, garsonun canını iyice yakmıştı. Adam sağ elini sol avucunun içinde tutuyordu. O arada çakmak kaybolmuştu. Bir dirsek darbesiyle, garson Malko'yu geri itti. Malko elini kemerine attı ve Hi-Standard'ı çekti.

Adam silahı farkederek şampanya şişesini Malko'nun üzerine fırlattı. Avusturyalının kenara çekilmesiyle şişe arkadaki duvara çarptı ve Pink Floyd'un gürültüsünü bastıran bir sesle patladı.

Adam masaların arasından sıyrılarak salonun ucuna koşmaya başladı.

— Dur! diye bağırdı Malko.

Silah elindeydi, fakat kalabalık yüzünden ateş edemedi. Neyseki, girişte bekleyen iki Rus, adamı görmüşlerdi. Adamın yolunu kesmeye kalktılar. Ruslardan biri diğer arkadaşlarına seslendi.

*

**

Annabel'in tuvaletlerindeki konfora şaşırarak Chris Jones bara geri dönmüş, taburesine oturmak üzereyken, Malko'yu kaçan bir adamın peşinden giderken farketti.

Çok kısa bir sürede Amerikalı hemen harekete geçti. Yolunu kapatan bir kızı sol eliyle kenara itti, sağ dirseğiyle yoldan çekilmeyen bir adamı ikiye biçti. Karanlıkta silahı pek farkedilmiyordu.

Kaçan adamın Ruslarla karşılaştığı anda, çok kısa ve şiddetli bir kavga oldu. Beyaz önlüklü garson Ruslardan birini sırtından yakaladı ve havaya kaldırdı. Daha sonra da Malko ve Chris'in geldiği yöne doğru dönerek kendisine kalkan yaptı.

Yalnızca yakın masalardakiler anormal bir şeyin olduğunu farketmişlerdi. Diğerleri dans ediyorlardı. Müzik tüm sesleri bastırıyor ve yarı karanlık her hareketin görülmesini imkânsız kılıyordu. Chris yolun ortasında durdu ve silahıyla nişan alarak:

— Dur! diye bağırdı.

Çıkış kapısını arkasına aldığı için Chris rahattı. Fakat garson, Rusu kendisine kalkan yaparak ters yöne doğru kaçıyordu. Öteki iki Rus pisttekilerin arasından sıyrılamamışlar, dördüncüsü ise yediği tekmeden iki büküm olmuştu.

Chris, adamın gittiği yönde ıııklı bir pano gördü: Çıkış. Garson yangın çıkışına doğru gidiyordu. Chris ileri doğru fırladı. Garsonla aralarında üç metre vardı. Garson kalkan olarak kullandığı KGB ajanını Chris'in üzerine itti. Goril o sırada tetiğı dokundu.

Silahtan çıkan ses duvarları titretmişti.

Rus görünmeyen bir duvara sürtünür gibiydi. Omzunun yarısı kopmuştu. Sırtüstü yuvarlandı.

-Tanrım! dedi Chris Jones.

Kaçan adamı unutarak Rusun yanına çömeldi. Ceketinin üzerindeki kan lekesi gittikçe büyüyordu. Malko elinde silahıyla yetişip garsonun peşine düşmek istedi. Fakat diskjokey müziği kesmişti. Şimdi içerde bulunan herkes ayağa kalkmıştı.

— Birisi polise haber vermeli, diye bir ses duyuldu.

Malko beyaz bir gölgenin yangın kapısından çıktığını gördü. Herkes yaralının başına toplanıyordu. Milton, diğer Ruslar, diskoteğin sorumlusu... Malko silahını kemerine yerleştirdi ve diskotek sorumlusunu kolundan çekerek:

— Çabuk, bir ambulans çağırın! Bir kaza oldu, dedi.

Endişeli ve sessiz bir grup elinde silahıyla duran Chris Jones'un etrafına toplanıyordu.

Çiftlerden bazıları oturuyor, bazıları da dışarı çıkıyorlardı. Aslında ne olup bittiniğini hiç kimse bilmiyordu.

Diskotek sorumlusu elli yaşlarında, kısa saçlı, şişman birisiydi. Yerde yatan Rusu görünce donakaldı. Chris Jones'u farkedince de bembeyaz kesilerek geriledi.

Malko adamın kolunu tuttu, fakat öteki biraz daha geriledi.

— Ateş... Ateş etmeyin. Ben...

— Biz haydut değiliz, dedi Malko.

Neyseki, Nikolas Silverman'ı gören diskotek sorumlusu ona doğru koştu.

— Ah, Bay Silverman! Neler oluyor? O adamları tanıyor musunuz?

Silverman da en az onun kadar şaşkındı.

— Evet, evet, dedi, fakat ne olduğunu bilmiyorum. Hepsi de beni korumakla görevli.

— Sizin güvenliğiniz, diye kekeleydi, ben...

Malko adamın koluna girdi.

— Büronuza gidelim, polise haber vermeliyiz.

Malko adamlarla giderken Milton'a seslendi.

— Ambulansla ilgilenin. Ve Chris'e söyleyin Bay Silverman'ın yanından ayrılmasın.

*

Büro girişte, vestiyerin yanındaydı. Malko hemen 999'u çevirdi. Scotland Yard görevlisine Annabel'in Yeri'nde ateş açıldığını söyledi ve bir ekip göndermelerini istedi. Polis o kadar heyecanlanmıştı ki, anlamakta güçlük çekti ve üç kez tekrar ettirdi... Malko telefonu kapattığında şef garsonlardan birisi kapıyı tıklattı:

— Bayım, dedi, müşterilerden birisi rahatsız.

Bir o eksikti.

— Hasta odasına götürün geliyorum.

Malko'yı unutup dışarı çıktı.

Malko yalnız kalır kalmaz Bay Bradley'i aradı.

Saat sabahın biriydi.

**

Rusun düştüğü yerde büyük bir kan lekesi vardı. Müzik olmadan Annabel'in Yeri sevimsizdi. Üniformalı birçok polis, Rusların ve Chris Jones'un etrafına toplanmıştı. Müş-

terilerin bazıları hâlâ boş gözlerle bakıyorlardı.

Garsonlar yeniden servise başlamıştı. Sivil polislerden biri Malko'ya yaklaştı.

— BenÇavuşGraham,Bay Linge siz misiniz?

— Evet, dedi Malko.

Polis memuru Malko'nun yüzünü iyice inceledikten sonra kısık sesle:

— O kaza hakkında bilgi edindim. Bay Jones bizimle ifade vermek için gelecek ve sonra da serbest bırakılacak.

Bay Bradley atik davranmıştı. Malko aynı zamanda Pat Davis'e haber verecek zamanı da buldu. Graham, Malko'nun kemerine bakıyordu.

— Kaçan adamı görseniz tanıyabilir misiniz?

— Kesinlikle hayır, dedi Malko.

— Çok iyi. Bayım, size soracaklarımız olursa ararız.

Malko masasına döndü. Nikolas Silverman sigara içiyordu ve iki hanım da yanındaydı.

— aşkına, ne olup bittiğini söyler misiniz?

— Sigaranızı yakmak için bekleyen garson, Leonid Volodia idi, dedi Malko. Birden tanıyamadım, çünkü gördüğüm fotoğrafında saçları vardı. Sigaranızı yakmak için beklediğinden o an emin değildim...

-Tanrı aşkına! dedi Silverman. Şimdi emin misiniz?

Malko bara döndü. Polisler Rusları, Jones'u ve Milton Brabeck'i götürüyordu.

— Adamın elindeki çakmağı bulmak

istiyorum. Yere düşmüş olmalı, dedi Malko. Bulursanız, bana gösterin. Sakın dokunmayın.

Her üçü de yere diz çöküp aramaya başladı. Malko, onların komik halini izliyordu. Birden Zina bir çığlık attı.

— Buldum!

— Nerede?

— İşte.

Malko, Lübnanlıyı kenara itip çakmağı incelemeye başladı. Çakmak yan duruyordu ve alev yeri yukarı dönüktü. Malko onu iki parmağının ucuyla tuttu ve yavaşça yukarı kaldırdı. Eğer düşündüğü gibiyse bir tehlike yoktu. Normal bir çakmaktan biraz daha ağırdı. Karanlıkta incelemesi zordu. Smokinin cebine attı.

— Gidiyoruz, dedi Malko.

Nikolas Silverman bir robot gibi ayağa kalktı.

— Fakat, nasıl dikkat ettiniz?

Malko üçünü de kapıya götürürken açıkladı.

— Sizden birkaç saniye önce Bayan Rice bir sigara aldı. Ve o garson bir metre ilerde durmasına rağmen yerinden kıpırdamadı. Fakat siz pakete uzanınca fırlayıp geldi. Adamı inceledim. Garsona benzer bir hali yoktu. Daha çok tehlikeli bir görevi yerine getiren bir adamın gerginliği vardı... Ve aniden Volodia olduğunu anladım.

— İnanılmaz bir şey, dedi Silverman. Hiçbir şeyden şüphelenmedim ben...

Pamela Rice ve Zina dillerini yutmuşa benziyorlardı. Küçük barın önünden geçerler-

ken Malko aniden durdu. Az önce iki çiftin flört ettiği uzun kanepede, ceketi çıkarılmış bir adam yatıyordu. Yan masadaki "hovarda"nın kendisiydi bu.

Malko adama yaklaştı. Ağzı açıldı ve yüzü morarmıştı.

— Ne oldu? dedi Malko.

— Kalp krizi geçirdi! diye mırıldandı başındakilerden birisi.

Malko dikkatle ölüyü inceledi. Burun delikleri daralmış ve gözleri şişmişti. Adamın sağ yanağında çok küçük bir kırmızı leke vardı.

Malko biraz yaklaştığında ölünün yüzünden gelen badem kokusu aldı. Derhal Nikolas Silverman'ın yanına geldi ve kolundan çekerek ölünün yanına getirdi.

— Bakın, bu adam bizi ayırmaya çalıştı. Çakmaktan çıkan bir şeyin ona değdiğinden eminim.

— Fakat, neden ölmüş? dedi Silverman.

— Bana göre siyanhidrik asitle zehirlenmiş.

Nikolas Silverman ölüye bakıyordu.

— Theodore Ward'ın ürettiği şeylerden birisi mi?

— Eminim, dedi Malko.

Zina, Nikolas'ı kolundan çekti.

— Gel.

VII. BÖLÜM

Malko, Lane Park'ın önünden yavaş geçti. Tabancası koltuğun üzerinde, Zina ile arasında duruyordu. Cebindeki çakmağın ağırlığını hissetti. Nikolas Silverman'a şu sıra yeni bir saldırının olamayacağını düşündü ve rahatladı.

Rakipleri başarılarını kutluyor olmalıydılar. Malko, Bay Maurice Bradley tarafından hazırlanan imkânları değerlendirmek zorundaydı.

Nikolas Silverman arka koltukta uyukluyordu. Halkın Caddesi'ne geldiklerinde, Malko arabadan indi ve çevreye göz attı. Daha sonra içerdekilerin çıkmasına izin verdi. Nikolas Silverman bir saat içinde on yıl yaşlanmış gibiydi.

Pamela adamın koluna girdi ve ancak sarhoş bir kadında olabilecek bir sesle:

— Haydi, eğlenelim! Buna ihtiyacımız var, dedi.

Malko, Zina'nın da onlarla eve geleceğini anladı. Krizantem kapının arkasında bekliyordu. Malko ne yapması gerektiğini ona anlatmıştı.

— Her şeyi kontrol ettim, altesleri! dedi Krizantem. Ev güvenceli.

Oturma odasına girer girmez Nikolas

Silverman ceketini ve kravatını çıkardı. Bir kral yatağı kadar büyük olan divana uzandı. Malko barda hazırladığı votkasını bir yudumda içti. Buz gibi alkol kanını kamçıladi ve kendini daha iyi hissetti.

Malko, Hi-Standard'ı bir masanın üzerine bıraktı. Polis memurları gibi silah taşımayı sevmiyordu.

— Susadım, dedi Pamela Rice.

Nikolas bardan bir şişe Dom Perignon çıkardı. Nikolas Silverman'ın evinde şampanya musluklardan akmalıydı. Malko kendisine bir votka daha hazırladı ve bir yudumda içti. Ardından, şampanya açıldıktan sonra bir kadeh de şampanya aldı. İçinde yaşadığı şu an her ne kadar iki fırtına arasındaki sakin havaya benziyorsa da, biraz olsun dinlenmeye ihtiyacı vardı... Dahası, odadaki hava elektrikleniyordu. Herkes yüksek sesle konuşup gülmeye başladı. Zina'nın müziğin ritmine uyarak salınmaya başladığını gören Pamela, ona bir göz attı.

— Bize göbek dansı yapabilir miydiniz?..

Lübnanlı:

— Dans müziği gerek, dedi.

— Nikolas'ta olmalı, dedi Pamela.

Genç kadın ayağa kalktı ve plakları karıştırmaya başladı. Bir tane seçerek pikaba yerleştirdi. Otuz saniye sonra, insan kendini Arabistan'da zannedebilirdi. Darbuka ve flüt sesi ortalığı titretiyordu. Nikolas Silverman'ın kızmaya başladığını gören Pamela:

— Nasıl olsa tüm komşular Arap, onları rahatsız etmez! Haydi, Zina! dedi.

Zina birkaç figür yaptıktan sonra durdu.

- Eteğimle yapamam.
- O halde çıkarın, dedi Pamela.

Lübnanlı tereddüt etti. Pamela ayağa kalktı ve eteğin fermuarını açtı.

Nikolas Silverman kendine gelmişti. Etek yere düştü. Zina'nın uzun bacakları vardı. Naylon çorapları siyah jartiyerine kadar çıkıyordu.

Sanki vücudunda hiç kemik yokmuşçasına kıvırmaya başladı. Her hareketiyle tahrik edici bir görünüme bürünüyordu. Pamela divanda yatan Nikolas'a votka götürdü. Bir yandan da Zina'yı coşturmak için alkışlıyordu.

Neyseki duvarlar kalındı. Diskotekte zehirlenen adamın yüzü gitgide Malko'nun hafızasından siliniyordu. Prens tehlike karşısındaki tutumu hep aynıydı. Hayatın tadını çıkarmak.

Odadaki hava iyice elektriklenmişti. Plak aniden bitti. Zina, nefes nefese Malko'nun yanındaki koltuğa oturdu. Pamela yeniden Donna Summer'ı taktı ve reostanın kolunu çekerek odayı Annabel'deki kadar kararttı. Malko gözlerini kapadı. Her şey ilginçti. Nikolas ölüm tehlikesindeydi ve yanındaki kadın garip bir oyun oynuyordu.

Zina'nın orada işi neydi?

Lübnanlı başını Malko'nun dizlerine koydu. Ağzı bacaklarına dönüktü ve Malko kızın nefesinin sıcaklığını hissediyordu. Göbek dansından bu yana hiç kimsenin konuşmadığını farketti. Başını yavaşça çevirerek gözlerini kıstı ve Nikolas ile Pamela'nın uzandıkları büyük divana baktı. İki de yan yana yatıyorlardı ve karanlıktan neyle meşgul

oldukları anlaşılıyordu...

* *

Uzun zamandır müziğin yokluğu farkedilmedi. Divandan hiçbir ses gelmiyordu. Malko sıçradı. Zina'nın dudakları öyle bir yere gelmişti ki, Malko bağırmamak için kendisini zor tuttu. Zina Malko'nun zayıf noktasını anlamış vargücüyle onu çıldırtmak istiyordu.

Bir an Malko'nun aklına Nikolas ve Pamela geldi. Onların yanında öyle bir sahneyi yaşamak istemiyordu. Fakat bu ateşli kadından ayrılmak için de insanüstü bir güç gerekiyordu.

Zina'nın solukları sıklaşmıştı. Aniden, karanlıkta bir siluet belirdi. Pamela bara gidiyordu. Malko kadının üzerinde etek olmadığını farketti. Yine de kendi halinden utanmıştı. Zina'yı itmek istedi. Fakat kadın hiç oralı olmadı...

Pamela Rice divana döndü. Zina aynı tempoda öpmeye devam ediyordu. Malko sabrının sonuna gelmiş, bir kabalık yapmamak için dudaklarını ısıırıyordu.

Birkaç dakika sonra Zina ayağa kalktı.

— Şimdi gitmek zorundayım. Yarın sabah erkenden işim var. Rahatsız olmayın. Ben taksiyle giderim.

Zina eteğini giydi, çantasını aldı ve Malko'nun cebine bir kart sıkıştırdı.

— Hemen hemen her sabah evimdeyim.

Malko sakinleştikten sonra düşünmeye başladı. Ertesi gün çakmağı inceleyecekti. Bir müddet oturduğu yerde kaldı. Divandan hiç ses gelmiyordu. Nikolas ve Pamela uyuyor

olmalıydılar. Birdenbire susadı. Koltuktan kalkıp bara kadar gitmek zorundaydı.

Divanın önünden geçerken Nikolas'ın sırtüstü yattığını gördü. Adam giyinikti ve horluyordu. Votka onu bu hale getirmiş olmalıydı.scannedbydarkmalt1

Pamela Rice'ın üzerinde sadece bluzu, çorabı ve ayakkabıları vardı.

Malko uzaklaşmak üzereyken bir el ona dokundu. Dokunan sanki bir hayaletmişcesine heyecanlandı. Dirseklerinin üzerinde doğrulan Pamela ona bakıyordu. Genç kadın adamı yanına oturmaya zorladı.

Divanın öbür ucundaki Nikolas, onlara sırtını dönerek horlamaya devam etti. Malko, Pamela Rice'ın istediği şeyi düşünmemeye çalışıyordu. Fakat kadın kararlıydı. Malko'nun boynuna sarılarak yanına uzanmaya zorladı. Öpüşmeye başladılar. Kadının çorabı adamın elbisesine sürtünüp ses yapıyordu. Malko bir an Nikolas'ın uyanacağını düşündü. Fakat Pamela Rice, sanki yalnızlarmış gibi davranıyordu.

Sol eliyle Malko'nun fermuarını açtı. Aniden Nikolas kıpırdadı.

Pamela bir yılan hızıyla hareket etti. Kıvrılarak Nikolas'ın kollarına uzandı. Adam daha mutlu bir horultuyla uykusuna devam etti... Fakat Pamela'nın sol eli Malko'yu rahat bırakmamıştı. Birkaç saniye öyle garip bir şekilde durdular. Pamela daha sonra Nikolas'tan ayrıldı ve sırtüstü uzandı. Sol eliyle Malko'nun elini tutup vücudunun üzerinde gezdirmeye başladı. Artık tamamen Malko'nun yanına gelmişti. Kulağına uzandı ve:

— Sev beni! diye fısıldadı.

Malko'ya yardımcı olmak için elinden geleni yapıyordu. Malko onu fazla bekletmedi.

Pamela yerinden kıpırdamıyordu, fakat elektrik çarpmıştan beterde.

Nikolas Silverman aniden horlamayı kesince Malko durdu. CIA'daki işini kaybetmemek zorundaydı. Çünkü Washington'daki bürokratlar bu yaptığını asla affetmezlerdi.

CIA'yı da, KGB'yi de ve Karadeniz'in gelişmesini de şeytan görsün! İnsan hayata bir kez yaşar. Malko, Bay Maurice'in sözlerini hatırladı: "Casusluk soyluların mesleğidir." Nikolas uyanırsa çok şey kaybedebilirdi. Eğer uyanmazsa da unutamayacağı utanç verici bir hatıra olacaktı bu...

VIII. BÖL ÜM

Malko, Pat Davis'in masasında duran çakmağa baktı. Masum bir eşyaya benziyordu, Milton Brabeck ile CIA bölge şefinin gözü öldürücü.bir yılan kadar tehlikeli olan aletin üzerindeydi.

— O aleti biz mi yapıyoruz? diye sordu Milton Brabeck.

Pat Davis doğrularcasına başını salladı. Kalın gözlük camlarının arkasındaki yüz ifadesini anlamak zordu.

Malko'nun başı ağrıyordu. Önceki gece ona hayal gibi geliyordu. Annabel'deki ölünün yüzü ile çakmak arasında ve Pamela'nın sabah kahvaltısındaki davranışıyla geceki davranışı arasında ilişki kurmak çok zordu. Nikolas erken uyuduğu için özür diliyordu...

Malko kararını vermişti: Dün geceki olaydan sonra Nikolas Silverman'ın hayatta kalmasını sağlamanın tek yolu, Moskova'ya göndermekti. Anahtar Pamela Rice'daydı. Nikolas Silverman'ın tıraş olmaya gittiği bir sıra, Malko Pamela'dan özel bir randevu istemiş, genç kadın da saat üçte Hilton'da buluşmayı kabul etmişti.

Malko'nun epey vakti vardı. Brifingten sonra Mandy Keeler ile ilgilenecekti.

Çakmağı incelemeye başladı. Üst kenarın-

daki deliği görebilmek için büyüteçle bakmak gerekiyordu. Çakmağın mandalına kuvvetlice basılırsa silah işliyordu.

— Nasıl çalışıyor? diye sordu Milton Brabeck.

Malko çakmağı eline aldı ve alev deliğini pencereye doğru tuttu. Hızla mandala bastı. Çok hafif bir ses duyuldu.

— İşte dün Volodia'nın yaptığı şey. Beş milimetrelik bir iğne atıyor. Bu iğne pardösüden veya ince bir elbiseden geçebilir ve iki metreye kadar işler. Pek hissedilmeyebilir. Fakat siyanhidrik asit taşıdığından zehir çok çabuk kana karışıyor ve oksijenin vücuda girmesini engelliyor. Boğularak ölüyorsunuz.

CIA bölge şefi sinirliydi.

— O çakmağı bana verin, dedi. Ortalıkta dolaşmamalı.www.cizgiliforum.com

Pat Davis çakmağı çekmecesine kilitledi. Herhalde CIA'nın gizli müzesine gidecekti. Adamın gözlerinin altı şişmişti. Malko'nun onu Annabel'e çağırmasından bu yana hiç dinlenememişti. Malko da çok sinirliydi. CIA şefine dönerek:

— Pat, dedi. Bizi hangi sürprizlerin beklediğini söylemenin zamanı geldi artık... Kedi-fare oyunundan bıktım...

Pat Davis koltuğuna oturdu. Başı ellerinin arasındaydı.

— Başım yeterince dertte. İngilizler Amerikalılardan daha da deli. Evlerinde silahla dolaşıyorlar. Bay Bradley olmasa hepiniz polisin elindeydiniz. Fakat o işten sonra dişlerini gıcırdatanlar çıktı... Sabahın yedisinden beri telefodayım. Elçi evinden çıktığı an

beni de çamura bulaştıracak. Çünkü herkes o adamın kalp krizinden öldüğünü sanıyor. Gerçeği öğrendiklerinde olacakları düşünmek bile istemiyorum...

— Ya Rus dostlarınız? dedi Malko.

— Oyuna geldiler, dedi Pat Davis. Hepsi öfkeli. Adamlarının durumu kötü. Zehirlenme olayını biliyorlar. Bazı durumlarda onlar da kullanıyorlar. Oleg Penkovski ile kahvaltıda ydım. Gerçeğin kendisine açıklanmadığını söylüyor. Oysa, ona hiçbir şey söyleyemem ki!

— Ya bize? dedi Malko.

— Büyük bir sorun, dedi Amerikalı. İşimi kaybedebilirim...

— Bakın, dedi Malko. Henüz KGB için çalışmıyorum. İşinizi kaybederseniz şatomda bahçıvanlık yaparsınız. Böylece de dinlenirsiniz... Hem daha az tehlikeli olur...

Pat Davis gülümsemedi bile.

— Ward'ın yaptığı her şeyi bilemeyiz, dedi Davis. Şeytanca bir hayalgücü var. Yapabileceği en tehlikeli şey, temas yoluyla deriye işleyen zehirdir. Çok yavaş seyreden bir iç kanaması yapar ve birkaç günde öldürür.

— Nasıl çalışır? diye sordu Milton Brabeck. Pat Davis başını salladı.

— Birçok şekilde. Tükenmez kalem mürekkebine karıştırılabilir. Cildinize değmesi yeterli. Bir de 132 var. Tehlikeli bir gaz. Fakat nasıl vücuda verildiğini bilmiyorum.

— Daha fazlasına gerek yok, dedi Malko. Tek bir çözüm var: Ward'i bulmak ve silahlendirdiği adamları harekete geçmeden durdurmak... Ya da Nikolas Silverman'ı ilk uçağa binmeye zorlamak...

Pamela'yı tanıdıktan sonra, Amerikalının hayatı pahasına da olsa niçin Londra'da kaldığını anladı... Ayağa kalktı.

— Adamı göndermeyi deneyeceğim, dedi Malko. Birazdan sevimli Bayan Rice ile buluşacağım. Belki Moskova yakınlarında bir villa kiralamaya ikna edebilirim. Hepimiz tatile gideriz...

— Silverman nerede? diye sordu Pat Davis.

— Teleksinin başında şampanya kürü yapıyor, dedi Malko. Bugün evden çıkmayacağına dair söz verdi. Krizantem onunla kalıyor. Milton da oraya gidecek, üstelik Halkın Caddesi'nde içi Rus dolu bir Çayka var. Adamı bir kasaya kilitleyemediğimize göre, daha fazlasını yapamayız.

— Çok iyi, dedi Amerikalı.

Malko kapının önünde durdu.

— Volodia kel, biliyor muydunuz?

Pat Davis sinirlenmişti.

— Elbette! O eski fotoğrafı düşünmemiştim. Üzgünüm.

Malko konuşmayı uzatmadı. El sıkışıp ayrıldı.

Asansörde Milton Brabeck'e:

— Ben taksi ile gideceğim, dedi. Siz Austin ile Halkın Caddesi'ne gelin.

Londra harika bir şehirdi. Her zaman ve her yerde taksi bulunabiliyordu. Grosvenor Meydanı'ndan bir arabaya bindi.

— Garrick's Kulüp'cdedi.

Ayrıntılı adres vermesine gerek yoktu. Garrick's, Londra'daki, en eski kulüplerden biriydi. Öğle yemeğini Bay Maurice Bradley ile yiyecekti. MI 6'nın şefi Malko'ya Alexandra'nın

valizlerini toplamasına yardım ettiği bir sırada t lefon etmişti.

— Sevgili dostum, diye söze girdi Bay Maurice Bradley, basının önceki akşam olan olaya kayıtsız kalması sizi düşündürmüyor mu? Sabah gazetelerinde de hiçbir başlık yoktu. Yalnızca Daily Mail'de William Hickey biraz değinmişti...

— Aslında, dedi Malko, düşündürücü bir olay.

Birinci katta yemek yiyorlardı. Kahve odası akşamüstü saat altıda açılıyordu. Etrafta hiç kadın yoktu... Çoğunluk yazar ve tiyatrocu-ydu.

Polislerin silahsız dolaştığı ve ateşli silahların sadece avda kullanıldığı bir ülkede basını uyutmak biraz zordu... Bay Bradley gülümse-di.

— Geleneklerimizi bilmediğinize göre "D işareti"ni de bilemezsiniz!

İngiliz oldukça nazikti. Malko gerçekten de "D işareti"ni bilmiyordu.

Bay Bradley aynı ses tonuyla devam etti:

— "D işareti" Kraliyet H k meti'nin sözlü ve yazılı basında çıkmasını istemediği haberlerde başvurduğu uygulamadır... Hükümetin isteği üzerine tüm basında geçerlidir... Yazı işleri müdürlerine mektupla bildirilir ve o tür haberlerin sır olarak saklanacağı, yayınlanma-sı halinde milli çıkarlara ters düşüleceği belirtilir. Elbette ki, "D işareti"nin hiçbir meşru dayanağı yok. Yalnızca milli irade ve anlayışa dayanır. Tanrıya şükür, şimdiye kadar uymayan olmadı. Kakat bir yüksek görevlinin sık sık "D işareti" vermesi zordur...

Malko içkisinden bir yudum aldı. Bay Bradley söze devam etti:

— O akşamki telefonunuzdan sonra, "D işareti" vermeye karar verdim. Aksi takdirde basın o işe karışmasını engellemek imkânsızdı. Yalnız, birkaç gün sonra aynı şeyi tekrarlamak istemiyorum. Hükümet deviren Profumo Olayı'nı hatırlayın...

Malko İngilize baktı.

— Bay Maurice, dedi, size teşekkür ederim. Ne yazık ki, o kaza kaçınılmazdı. Cinayet girişimiyle karşı karşıyaydık. Çünkü Leonid Volodia tek başına değil...

Theodore Ward ile ilgili gerçeği söylemeye karar verdi. Bay Maurice, Malko'nun sözünü kesmeden dinliyordu. Arasına yanından geçenlere gülümsüyor ya da gözlerini Sir Laurence Olivier'nin portresine dikiyordu. Malko sözlerini bitirdiğinde, Bay Bradley nefes aldı:

— Amerikalılar delirmiş olmalı. O işin sonu hiç şüphesiz böyle olur. Fakat İngiltere'de silahlı adamların kol gezmesi imkânsız.

— Anlıyorum, dedi Malko. Bana verdiğiniz bilgiler üzerine düşünme fırsatım olmadı, fakat derhal ilgileneceğim.

— Dikkatli olun, dedi İngiliz ve benimle irtibatınızı kesmeyin. Eğer sizin çalışmalarınız bir sonuç vermezse, Bay Silverman'ı "istemenmeyen adam" ilan edeceğiz. Üzücü bir şey. İrlandalılarla bir sürü sorununuz varken bir de bu işle uğraşmayalım...

Malko İngilize bakarken niçin her şeyi kendisine söylediğini düşünüyordu. Bay Bradley gülümsedi:

— Balıkla kırmızı şarabı tavsiye ederim. Sanırım beyaz şarabımız iyi değil... Fransız yemeklerinden sonra buradaki sufle çimentoya benziyor...

*

**

Bordo renkli Rolls Royce Hilton'un önünde durdu. Malko arabanın arka camının saydam olmadığını farkettiler. Arabanın içinde birisinin olup olmadığını anlamak imkânsızdı. Malko arabaya doğru yürürken şoför arka kapıyı açtı.

Pamela Rice arka koltuktaydı ve aynaya bakıyordu.

Açık kahverengi eteğiyle çok zarifti.

— Bugün yüzüm şiş, dedi Pamela. Dün akşam çok içtim.

Genç kadının gözlerinin etrafı şişmişti.

— Yine de harikasınız! dedi Malko.

— Sothesby'ye gidiyorum, dedi Pamela. Konuşacak vaktimiz olur.

— Olur.

Rolls Royce hareket etti.

— Niçin beni görmek istediniz?

Pamela'nın yüzünde şaşırılmış bir çocuk ifadesi vardı. Bacak bacak üstüne attı. Rolls Royce Parliament Caddesi'nde ağır ağır gidiyordu. Koyu renkli camlar arabanın içini dış dünyadan ayırıyordu.

— Bay Silverman'ı bugün gördünüz mü? diye sordu Malko.

Pamela aynayı eline aldı ve yüzündeki şişliklere dokundu.

— Evet, az önce, dedi. Bugün evinde kalıyor. Akşam yemeğe çıkacağız...

— Pamela, dedi Malko, Bay Silverman ile Moskova'ya gitseniz iyi olur. Bu onun için ölüm kalım meselesi. Onu o kadar iyi koruyamayabiliriz. Size düşen sorumluluk var. Bay Silverman burada kalışının gerçek sebebini size söylemiyor. Fakat eminim ki, o sebep sizsiniz...

— Biliyorum.

Pamela bakışlarını Malko'nunkilerden kaçırdı. Sesi değişmişti.

— Londra'dan ayrılmak istemiyor musunuz?

— Hayır.

— Niçin?

— Size söyleyemem.

Genç kadın sustu. Dün geceki halinden eser yoktu. Bir müddet sessizlik oldu. Aralarında geçenden sonra Malko, Pamela'nın birisine aşık olabileceğini düşünemiyordu.

— Hayatınızda birisi mi var?

— Evet. Fakat sizin sandığınız adam değil. Beni hayal aleminde yaşatacak birisine ihtiyacım var, anlıyor musunuz? Nikolas bunu beceremiyor. Çok nazik, çok duygulu, ama...

Malko fırsattan istifade etmek istedi.

— O zaman niçin onu terketmiyorsunuz?

— Çünkü ne istediğimi bilmiyorum.

Pamela birden sustu. Çantasından bir sigara aldı. Malko genç kadının sigarasını yaktı. New Bond Caddesi'nden geçiyorlardı. Çok az mesafe kalmıştı.

Malko'nun umutları boşa gitmişti. Pamela Rice Moskova'ya gitmeyecekti ve Nikolas Silverman da onsuz gitmeye niyetli değildi. Malko Nikolas'a kendisi uyurken divanda

olanları söylemeyi düşündü. Fakat o bile Amerikalının fikrini değiştiremezdi.

— Bay Silverman, öteki adamı biliyor mu?

Pamela Rice başını salladı.

— Evet.

Malko'nun şaşkınlıktan nefesi kesilir gibi oldu. Bay Bradley'i uykusuz geceler bekliyordu. Az ilerde Sothesby görüldü. Araba durur durmaz Malko kapıyı açtı ve Pamela'nın elinden tutarak inmesine yardım etti. Kaldırımında gözgöze geldiler.

— O halde, akşama görüşürüz, dedi Malko.

Pamela Rice prenze elini uzattı.

— Akşama.

Malko bir taksi çağırdı Tek şansı Leonid Volodia ile Theodore Ward'i bulmaktı.

— Bolton'un Yeri'ne, dedi şoföre.

Trafik sıkıştı. Malko olayları toparlamaya çalıştı. Alexandra Avusturya'ya geri dönmüştü. Rakiplerinin nasıl davranacağını bilmiyordu. İngiliz Gizli Servisi şefinin davranışları dostça görünmesine rağmen ilginçti. Malko kemerindeki Hi-Standard'ı düzeltti. Londra gibi bir şehirde silahla dolaşmaya çekiniyordu.

*

**

Malko etrafına baktı. Brompton Caddesi'ndeki harekettten birkaç metre uzakta olmasına rağmen, küçük meydan oldukça sessizdi. 14 numaralı ev, eski ve ahşap bir binaydı. Bahçe kapısını açtı ve eve doğru yürüdü. Giriş kapısı açıktı. Kapının önünde eski bir merdiven vardı. Malko yukarı çıkarken basamaklar

gıcırdadı. Birinci katın sahanlığında iki kapı vardı. Kapılardan birinin üzerinde basit bir kartvizit vardı: Mandy Keeler.

Kalp atışları hızlanmıştı. Bay Bradley'in bilgileri doğru çıkıyordu. Hi-Standard'ı çıkardı ve namluya mermi sürdü, sonra da pardösüsünün cebine yerleştirdi. Leonid Volodia belki de kapının arkasındaydı. Zili çaldı. Kapının açılması uzun sürdü. Malko fazla heyecanlı görünmek istemiyordu. Nihayet kapı aralandı.

İriyarı, kahverengi saçlı bir kız ona bakıyordu. Yuvarlak yüzlü, zeytin gözlü bir kızdı. Gri renkli bir kazak ve yere değen bir etek giymişti.

— Bayan Keeler?

— Evet, benim.

Meraklı gözlerle Malko'ya bakıyordu.

— Stüdyo'dan mı geliyorsunuz? diye sordu Mandy.

— Evet.

Gülümseyerek kapıyı açtı.

— Çok iyi, girin.

Ortakda bilardo masasının yanından geçip oturma odasına geldiler. Mandy Keeler yere oturdu. Malko onun karşısındaki koltuğa geçti.

— Fotoğrafçı mısınız? Sizi tanımıyorum... Adınız ne?

— Malko Linge.

Gülümseyerek başını salladı.

— Yabancısınız...

— Evet, dedi Malko. Avusturyalıyım.

Mandy büyük bir klasör aldı.

— Kitabımı görmek ister misiniz?

Malko klasörü aldı ve sayfaları çevirmeye başladı. Mandy'nin fotoğraflarından başka bir şey yoktu. Moda. Reklamlar. Uzun bacaklı, geniş omuzlu, harika bir kızdı. Son sayfalarda çıplak resimler çıkmaya başladı.

— O resimler Newton'un, dedi Mandy, benimle çalışmaya bayılır.

Daha sonra gemide çekilmiş resimler çıktı. Resimlerde Mandy ince bir kazak ve çok kısa bir şort giyiyordu. Bir sonrakinde soyunma kabininde çıplak poz vermişti. Malko kıza baktı.

— Niçin artık sizinle çalışmıyor.

Mandy omuzlarını silkti.

— Biliyorsunuz, Newton çıplak çalışanları istiyor. O yüzden...

— Vücudunuzun değiştiğini sanmıyorum.

Mandy Keeler'ın yüzünde garip bir ifade belirdi. Yüz hatları kaskatı oldu. Uzun eteğinin ucunu tuttu ve yavaşça yukarı çekti.

— Size hiçbir şey söylenmemiş, diye mırıldandı, üzgünüm.

Malko şaşkınlıkla kızın bacaklarına baktı. Bacaklarında şerit halinde iki kırmızı iz vardı. Sol baldırında hemen hemen hiç et kalmamıştı... Genç kadın eteğini indirdi.

— Newton bu stilde çalışmıyor, dedi sakince.

Malko'nun midesi bulanmıştı.

— Ne oldu? diye sordu.

Mandy Keeler, Malko'ya bakmadan bir sigara yaktı.

— Oh, kötü bir şey. Araba kazası. Bacaklarım kasıklarım kadar yandı. Etlerim

erimiş peynir gibi akıyordu. Altı ay hastanede kaldım, alçılar, morfinler... İşte şimdi de böyle. Fakat yine de ellerimle ve yüzümle çalışabilirim. Sigortadan da para alıyorum. Bunları stüdyoda söylediklerini sanıyordum... Tesadüfen adam seçmezler.

— Stüdyodan gelmiyorum, dedi Malko.

Mandy şaşırmıştı.

— Fakat, o zaman niçin beni görmek istediniz? Kimsiniz?

Kadının sesinde endişe belirtisi yoktu. Malko, kadının boş yere bacaklarını gösterdiğine üzüldüğünü düşünüyordu. Bacakları onun için söylemesi çok zor bir sırdı... Malko söze girdi.

— Sizin tanıdığınız birisiyle temasa geçmek istiyorum. Bana yardım edebileceğinizi düşündüm.

— Kim?

— Leonid Volodia. Kendisi burada mı?

— Leonid mi? Hayır. Fakat niçin?

Malko ayrıntılı konuşmaktan kaçındı.

— İngiliz ve Amerikan Gizli Servisleri ile çalışıyorum, dedi Malko. Leonid Volodia ortalıkta yok. Tehlikeli bir komploya karışmış olabileceğini düşünüyoruz. Onu korumak isteriz...

— Bir komplo! Ne tür bir hikâye bu? Niçin polise haber vermiyorsunuz?

— Onun iyiliği için, dedi Malko. Leonid Volodia ile temasa geçmeme yardım eder misiniz? Çok önemli.

Mandy Keeler ayağa kalktı.

— Kim olduğunuzu bilmiyorum, fakat ziyaretinizden hoşlanmadım. Size söyleyecek

bir şeyim yok. Leonid Volodia uzun zamandan beri benim dostumdur. Fakat nerede olduğunu bilmiyorum. Onu uzun zamandır görmedim. Ne yaptığını, nerede yaşadığını bilmiyorum. Pis bir işe karışacağını da sanmıyorum. Saf bir insandır.

Malko konuşmayı dinledikten sonra, Mandy'nin Volodia'ya sırılsıklam aşık olduğunu anladı. Adam onun tek şansydı...

— Leonid Volodia'yı dün akşam gördüm, dedi Malko. Koruduğum bir adamı öldürmeye kalktı ve gözlerimin önünde bir başkasını kaza sonucu öldürdü. Fakat onu bulursam işler düzelir...

Mandy Keeler omuzlarını silkti.

— Beni aptal mı sanıyorsunuz? Eğer Volodia bir cinayet işlemiş olsaydı Scotland Yard gelirdi, siz değil...

— Siyasi bir iş söz konusu, dedi Malko. Bu ülkenin polisi resmen ilgilenmiyor. Theodore Ward adında birini tanıyor musunuz?

Genç kadın başını salladı.

— Hayır. Artık bana soru sormanızı istemiyorum. Gidin, yoksa polis çağırırım. Sonra, o sizin bahsettiğiniz cinayet ne zaman oldu?

— Dün akşam.

— Gazeteler hiç bahsetmedi. Her gün hepsini okurum.

— Hükümet haberi vermedi.

Mandy Keeler omuzlarını silkti.

— Bana boş şeyler söylüyorsunuz. Size kapımı açtığıma pişmanım. Zaten bana yalan attınız. Stüdyodan geldiğinizi söylediniz. Derhal gidin.

Malko bilardo masasının karşısındaki kapıya bakıyordu.

— O kapı nereye açılır?

— Orası benim odam!

Malko, silah elinde kapıya doğru yürüdü ve hızla kapıyı açtı.

— Sizi menederim! diye bağırdı Mandy.

Malko odaya göz attı. Bomboştı. Banyoya kadar ilerledi. Orası da boştu. Utanarak tabancasını cebine yerleştirdi.

Mandy Keeler arkasından gelmişti. Kızgınlıktan elmacık kemikleri kıpkırmızıydı.

— Leonid Volodia'ya beni aramasını söyleyin, dedi Malko, Hilton'dayım. Malko Linge. Unutmazsınız değil mi? Onun iyiliği için.

Mandy adama nefretle bakıyordu.

— Bakın, dedi genç kadın, Leonid'e kötülük yapmak için önce beni çiğnemelisiniz. Onu nasıl tanıdığımı anlatayım. Erkekler bana bakarlar, takip ederler ve benden hoşlanırlardı. Her zaman üzerimdeki bukiyafeti giyerdim. Birçok kez onları denedim. Birkaçını buraya getirdim. Ellerini dizlerime koyuyorlar, sonra da... Başıma her şey geldi. Kaçıp gidenler, kalıp hiçbir şey yapmayanlar. Bir daha gelmemeye yemin edenler, ya da önceden söylemediğim için hakaret edenler...

Mandy bir an durdu. Sanki şimdi söyleceklerine daha önem veriyor gibiydi.

— Leonid kaldı. Anlayışlıydı. Ağladı. Benimle sevişti. Ve geri geldi... Anlıyor musunuz?

Malko anlıyordu. Mandy Keeler, kendisine yardım etmektense parça parça olmaya

razıydı.

Tahta merdivenlerden indi ve bahçeye çıktı. Mandy Keeler'ın Leonid Volodia ile bağlantısı varsa, Leonid'in hareketlerinden belli olacaktı. Mandy Keeler'ın ismini kafasında tutmalıydı. KGB o kızın varlığını öğrenirse hiç de iyi olmazdı. Malko onların neler yapabileceğini düşünebiliyordu. İngilizler de vahşi olabiliyordu, ama birçok şeye de saygı duyuyorlardı. Bay Maurice'in sözleri geldi aklına: "Casusluk soyluların mesleğidir."

Soyluların mesleğini yapmak her zaman kolay değildi.

Malko artık boy hedefi olmuştu. Şayet Mandy Keeler yalan söylediye ve Leonid ile ilişkisi varsa, Volodia Malko'yu öldürmek için mutlaka harekete geçecekti.

IX. BÖLÜM

Oleg Penkovski, dikiz aynasından kullandığı Volga'yı izleyen biri olup olmadığını kontrol etti. Yağmur yağıyordu ve Penkovski siyah bir yağmurluk giymişti. Kensington Bahçeleri'nin önünden geçtikten sonra Volga sola döndü, Piccadilly yönüne doğru hızlandı.

Penkovski'nin yanında oturan Gregori adındaki iriyarı Kafkasyalı hiç konuşmuyordu. Londra'da yaşayan diğer Ruslar gibi Gregori de, KGB'nin faaliyetlerine paravan olan Sovyet Ticaret Merkezi'nin yakınındaki küçük bir evde oturuyordu.

KGB yüzbaşı odak noktasıydı. Leonid Volodia, Amerikalılar, İngilizler, hemen herkes onunla ilgileniyordu.

Volga bir mağazanın önünde durdu. İki Rus arabadan inip mağazaya girdiler. Gregori gözlerine inanamıyordu. İçinde bulundukları yer Moskova'dakilere benzemiyordu. Hatta, parti üyelerine ve KGB'nin ileri gelenlerine ayrılan özel mağazalardan bile büyüktü.

Fakat Oleg Penkovski, kapitalist toplumda üretilen şeyleri sevmiyordu. Mağazanın öbür ucuna kadar yürüdü ve Jermin Caddesi'ne açılan kapıdan dışarı çıktı, kaldırımında durdu. Üç dakika sonra bir taksi önünde bir kadını indirdi. Penkovski, Gregori ile o arabaya

bindi. Görünürde başka boş taksi yoktu, kimse onları izleyemezdi.

— Belize Caddesi'ndeki Port Hail Oteli'ne, dedi şoföre.

Aksanını düzeltmek için hayli uğraşmıştı Penkovski. Metroya binmesi daha rahat olurdu, fakat takip edilmeleri mümkündü. Hyde Park'ın önünden geçerek Londra'nın kuzeyine yollandılar.

**

Yetmiş sekiz yaşında olmasına rağmen, Bayan Victoria Ward'in oldukça tuhaf alışkanlıkları vardı. Her gün öğleden sonra saat ikide evinden ayrılır ve bir hastabakıcının yardımıyla uzun bir mesafe katettikten sonra Regent's Park'taki güvercinlere yem vermeye giderdi.

Oğlundan gelen mektuplar için yaşayan, düzenli bir kadındı. Yanında taşıdığı mektuplardan birini her gün parkta okurdu. Evin kirasını ve masraflarını oğlu ödüyordu.

Her şeye rağmen Bayan Ward yalnız yaşıyordu ve ölümü bekliyordu. Tek üzüntüsü, Amerika'da yaşayan oğlundan ayrı kalmasıydı. Fakat oğlu emekli olduktan sonra onun yanında oturacağına söz vermişti. Bugünlerde ise İngiltere'yi baştanbaşa dolaşıyordu.

— Dikkat! Geçmeden önce yola iyi bakın, dedi hastabakıcıya.

Bayan Ward Belize Caddesi'ne gelmişti. Tam karşısında metro istasyonu vardı. Hastabakıcı onu dikkatlice yaya geçkinden geçiriyordu.

Bayan Ward üç yıl önce bacak kemiğini

kırmıştı. O günden beri sakattı. Bir hastabakıcının yardımıyla tekerlekli sandalyede dolaşı-yordu. Sandalyeyi kendi de kullanırdı, ama bu aştım krizlerini artırıyordu...

Yaşlı kadın canlı bakışlarıyla etraftakilere baktı, sanki birisini arar gibiydi. Aslında sıkılıyordu. Metro yolculuğundan hiç hoşlan-mazdı, ama tekerlekli iskemleyi sadece metro alıyordu. İstasyondaki Jamaicalı memur yaşlı kadını selamladı.

— İyi günler, Bayan Ward! Ne güzel bir gün.

Yağmurlu günlerde bile, adam aynı kelimeleri kullanıyordu. Tekerlekli iskemlenin geçebilmesi için asansörün kapısını biraz daha açtı. Kabinde üç, dört kişi vardı. İçlerinden biri uzun boylu, iri yapılıydı. "Adamın Rus tipi var" diye düşündü Victoria Ward.

Aşağıda asansörden indiler. Perona çıkma-dan önce üç basamaklı bir merdivenden ineceklerdi. Hastabakıcının zorlandığını gören iriyarı, yağmurluklu adam yardıma koştu.

Bayan Ward gülümsedi.

— Teşekkür ederim, delikanlı!

Yabancı cevap vermeden iskemleyi iki yanından tuttu ve merdivenleri indirdi. Yaşlı kadının dizlerinin üzerinde battaniye vardı. İş bittikten sonra yabancı gülümsedi ve uzaklaştı. Peronda onlardan başka bir yolcu daha vardı. İşçi kıyafetli, iriyarı bir adamdı. Elleri paltosunun cebindeydi. Duvarlardaki afişlerle ilgileniyordu. Etrafına bakındıktan sonra yaşlı kadının yanına geldi. Tünelden gelen seslerden trenin geldiği anlaşıyordu.

Aniden dördüncü adam hastabakıcının

üzerine atıldı ve elindeki çantayı almaya çalıştı. Yaklaşan trenin sesi genç kadının çığlıklarını gizliyordu, lriyari yapısına rağmen adam çantayı alamamıştı. Yaşlı kadın arkasına döndüğünde olayı gördü.

— Bırakın o kadını! diye bağırdı.

Birden oğlunun verdiği bir hediye geldi aklına. Elini çantasına attı ve bir gaz tüpü çıkardı. Kolunu gergin tutarak adamın yüzüne nişan aldı ve mandala bastı.

Bir hışırty duyuldu. Gözle görölmeyen bir gaz adamın yüzüne çarptı. Adam hiçbir harekette bulunamadı. Elindeki çantayı bıraktı ve sendeledi. Eliyle yüzünü kapatmıştı Hastabakıcı hâlâ titriyordu. Metronun kırmızı vagonları istasyona girmek üzereydi.

Bayan Ward bir çığlık attı. Yüzüne gaz sıkıttığı adam boşlukta sendeliyordu, aniden rayların üzerine düştü.

Yaşlı kadın korkudan, arkasından yaklaşan yağmurluklu adamı farketmedi. Adamın elleri ceplerindeydi. Hastabakıcının arkasını dönmelerini bekledi, sonra sessizce tekerlekli iskemleyi arkadan hızla itti. Tren üç metre uzaktaydı.

Bayan Ward'in sesleri fren seslerine karıştı. Kırmızı vagonlar hızla üzerine geldi.

—Tanrım kadın yuvarlandı! dedi yabancı ve geri dönerek uzaklaştı.

Yabancı, merdivenleri çıkarken tren tamamen durdu. Penkovski öfkeden çıldırıyordu. Gregori, yaşlı kadınla birlikte tekerleklerin altında kalmıştı. Merkez bu işe üzülecekti. Fakat yaşlı kadının silahlı olduğunu düşünemedi.

X. BÖLÜM

Sovyet Ticaret Heyeti'nin şoförü Gregori Kafitsa ile Bayan Victoria'nın ölüm haberini veren gazetelerin Pat Davis'i ne hale sokacağını düşünüyordu Malko.

Rus Elçiliği derhal bir bildiri yayınlarak şoförün çıldırıp intihara kalkıştığını belirtmişti. İngiliz gazeteleri yorumlarında olayın KGB stili bir cinayet olduğunu yazıyorlardı. Daily Mail gazetesi ise KGB mensuplarının çok sık ortaya çıktığını belirtiyordu.

Fakat Bayan Ward'ın niçin öldürüldüğünü kimse açıklayamıyordu.

KGB, Theodore Ward'ın rolünü nasıl öğrenmişti? Bunu kim onlara anlatmıştı?

CIA bölge şefi bu iki soruya cevap arıyordu şimdi.

Ne yazık ki, buna ne Malko, ne Chris Jones ne de Milton Brabeck cevap verebilmişti. Amerikalı gözlüklerini çıkardı ve daha sakın bir sesle devam etti:

— Bir saat önce Bay Bradley ile görüştüm. Bana bir polis raporu gönderdi. Metronun altında kalan adam, Nikolas Silverman'ı korumakla görevli bir KGB ajanıydı. Daha sonra kaçan Oleg Penkovski ile birlikte oraya gitmiş. Hastabakıcı kaçan adamın tekerlekli iskemleyi ittiğini görmüş... Yani bir cinayet!

— Ruslar epey zorluyorlar, dedi Malko. Ward'i deliğinden çıkartmak için annesini öldürdüler. Ward cenaze törenine gidebilir...

Tam bir KGB planıydı. Malko, Bay Bradley'e söylediklerini hatırladı. Bütün şüpheler İngiliz'in üstünde miydi? Habermada çalışan herkes şüphe uyandırıyordu. Anlaşılan Ruslar bir kez daha İngiliz Servisleri'ne sızmışlardı.

Bay Bradley'in servisinde bir "köstebek" olmalıydı... Eğer öyleyse, yaşlı kadının ölümünden Malko sorumlu oluyordu!

— Nikolas Silverman'a tam olarak güveniyor musunuz? dedi Malko.

— Kendime güvendiğim gibi, dedi Pat Davis. Bay Silverman'ın uzun yıllardan beri Şirket ile işbirliği vardır ve sır saklamayı bilir.

Malko'nun işi iyiden iyiye karışıyordu ve düğümü de tek başına çözmek zorundaydı. Pamela Rice Rusların adamı olamazdı. Geriye yalnızca Lübnanlı Zina kalıyordu. Bu düşünce bir olasılıktı ve eğer gerçekse, Malko o kızı saf dışletmeden rahat edemezdi.

Kısacası, Bayan Ward'in cenazesine birçok kişi gelecekti.

*

**

Mount Caddesi'ndeki tüm binalar iki katlı ve taştan yapılmışlardı. Malko 110 numaranın önünde durdu ve zili çaldı: "Z. Sabet". Zina evinde yoktu. Bir müddet dolandıktan sonra yirmi metre ötedeki Connaught Oteli'nde beklemeye karar verdi.

Malko birkaç adım attıktan sonra, giriş katındaki dekorasyon mağazasının kapısının

açıldığını farketti. İriyarı, gözlüklü bir kadın kapının önüne çıkmıştı.

— Bayan Sabet'i mi arıyorsunuz? Kendisi çıktı.

— Ne zaman döneceğini biliyor musunuz? Kadın başını salladı.

— Erken dönmez. Kulübüne gitti.

— Kulübüne mi? diye tekrar etti Malko.

— Evet, orada Arap dostlarıyla oyun oynuyor. Adı galiba Kazanova idi. Bana haber bıraktı, çünkü kendisine bir paket gelecekti.

— Teşekkür ederim, dedi Malko.

Malko, Connaught'un önündeki otoparkta çalışan çocuğa yaklaşıp:

— Kazanova adında bir kulüp biliyor musunuz? diye sordu.

— Elbette bayım, Hay Hill Caddesi'nde. Taksi ister misiniz?

— Evet, dedi Malko.

*

**

Kazanova'da eski Hollywood'u andıran bir hava vardı. Malko etrafına bakındı. Kırmızı uzun etekli krupiyelerin dışındaki tüm kadınlar oldukça dekolte giyinmişlerdi. Etraf epeyce sıkıcıydı. Süslenmiş Noel ağacı gibi dolaşan yaşlı leydilerle yanlarındaki esmer tenli adamlar etrafı dolduruyorlardı. Yalnızca "krap" masasındaki krupiyeler erkekti.

Salonun öbür ucundaki bir rulet masasından şen kahkahalar geliyordu. Malko arkasına döndü ve Zina'yı gördü. Kendisi gibi esmer iki krupiye'nin arasında oturuyordu. Masada dört, beş beyaz elbiseli Arap daha vardı.

Malko yaklaştı. Altı numara kazanmıştı.

Zina kaybetti. Malko elini kızın omzuna koydu. Lübnanlı önce irkildi, fakat yavaş yavaş geri döndüğünde gülümsemeye başladı.

— Malko! Beni nasıl buldunuz?

— Evinize uğradım, dedi prens, sizi yemeğe davet etmek istiyordum.

— Yemeğe mi! Ne kadar nazıksınız. Fakat üstümü değiştirmeliyim.

Lübnanlı ayağa kalkmıştı. Fişlerini çantasına doldurdu. Yanındakine Arapça bir şeyler söyledikten sonra Malko'nun kolunda dışarı çıktı. Kulüpten çıkarken, Zina da hiç de bir üniversite öğrencisi tipi yoktu.

— Oyuna bayılıyorum, dedi Zina merdivenleri inerken. Lübnanlı arkadaşlarımın hepsi buraya gelirler.

— Kazanır mısınız?

Kadın güldü.

— Arasına. Fakat büyük oynamıyorum. Haydi eve gidelim, üstümü, değiştirmeliyim. Yemeğe nereye gideceğiz.

— Henüz bilmiyorum, dedi Malko. Annabel'e veya Mirabelle'e.

*

**

Merdiven o kadar dikti ki, Malko nefes almak için bir an durdu. Zina kapıyı açık bırakıp odasına girdi. Ev iyi döşenmemişti.

— Hangisi daha güzel?

Lübnanlı iki elindeki elbiselerle kapıda görüldü. Biri siyah, biri yeşildi. Üzerindeki sabahlık hatlarını gizlemiyordu. Malko cevap vermeyince elbiseleri koltuğun üzerine attı ve Malko'nun yanına oturdu. Adamın boyuna sarıldı:

— Niçin beni aradınız?

— Bunun için, dedi Malko.

Hi-Standard'ı cebinden çıkarıp kadının göbeğine dayamıştı.

Zina'nın gözleri yerinden fırlayacaktı. Titrek bir sesle:

— Hayır, hayır. Beni...

Malko kadının saçlarını sol eliyle tuttu ve kendisine bakmaya zorladı.

— Zina, kimin adına çalışıyorsunuz?

— Anlamıyorum. Benim öğrenci olduğumu biliyorsunuz.

Malko hiçbir şey söylemeden silahı kadının midesinden çekip yüzüne yanlamasına dayadı ve tetiği çekti. "Pluf" diye bir ses oldu. Zina isterik bir çığlık attı ve yere yuvarlandı.

— Durun, diye bağırdı, yaralandım!

Namludan yayılan sıcaklık genç kadının yüzünü yakmıştı. Malko ayağa kalktı. Zina'yı saçından tuttu ve silahı alnına dayadı.

— Sizi yaralamadım, dedi. Fakat şimdi öldüreceğim.

Zina dizlerini tutarak doğruldu, inliyordu.

— Fakat niçin? Deli misiniz?

— Bir "Servis" için çalışıyorsunuz. Hangisi onu öğrenmek istiyorum.

Kadın biraz kendini toplamıştı. Malko Zina'nın ellerini belinde hissetti. Ani bir hareketle uzaklaştırdı.

— Buraya sevişmeye gelmedim, dedi Malko. Tedbirsizlikten birisi öldü. Gerçeği söylemezseniz sizi de öldürürüm.

Aklına birden bir cümle geldi. "Casusluk soyluların işidir." Oysa, Malko'nun yaptığı bir soyluya yakışmazdı... Ama kadını yeterin-

ce tanıyor sayılırdı...

— Evet? dedi Malko.

Namluyu kadının yüzüne doğru dayadı.

Zina haykırdı.

— Hayır, hayır.

— Konuşun, dedi Malko.

Kadın başını salladı.

— Hayır, hayır, yapamam! Beni öldürürler!

Malko birden sakinleşti. Yanılmamıştı.

— Çabuk! diye ısrar etti.

Zina kıvranıyordu. Kadının iri göğüsleri ortaya çıkmıştı, fakat aldırmıyordu.

— Bilmiyorsunuz... Yapamam.

Malko yumuşamadı. Metronun altında kalan yaşlı kadını düşünüyordu.

— Kimin için, Zina? dedi. Bu son kez soruşum.

İşittiği kelimeyi anlayabilmek için bir an düşündü: "Ruslar!" Kadın yola gelmişti... Şimdi her şey açıktı. Malko, Nikolas Silverman'ın Theo Ward ismini Lübnanlının yanında söylediğini hatırlıyordu. KGB'yi harekete geçirmek için o kadarı yeterliydi. Zina gibilerine Ruslar "leylek" diyorlardı. Onun gibi yüzlerce "leylek" vardı. Tabancasını kaldırmadan:

— Niçin onlara çalışıyorsunuz? diye sordu.

Zina başı önünde cevap verdi:

— Beyrut'ta iki yıl önce benimle temasa geçtiler. Genç bir diplomat olan Mişa beni arıyordu. Onunla bir maceram oldu. Çok kibar birisiydi. Beni bir kere Moskova'ya götürdü ve kraliçeler gibi ağırladı. Daha sonra Londra'ya gönderildiğini ve benim de kendi-

siyle gelmemi istedi. Masraflarımı ödeyeceğini söyledi. Kabul ettim. Sonra da... Oyun oynamayı seviyordum ve bu da bana pahalıya maioluyordu. Bir gün beni Annabel'e götürdü ve Nikolas Silverman'a tanıştırdı. "Onunla tanışmanı istiyorum" dedi bana. Hiçbir şey anlamadığım için bana gerçeği anlattı. O zamana kadar harcadığım tüm paralar KGB' den geliyormuş. Şaşırmışım, para bankadaki hesabıma yatıyordu. İngilizlerden haber toplamamı istedi. Korkmuştum. Ona çalışmayı kabul ettim.

— Ve Nikolas Silverman'ın metresi oldu-nuz.

Başını eğdi.

— Sizden ne istediler?

— Adamın yaptığı her şeyi...

Ruslar dostlarına bile güvenmiyorlardı.

Malko tabancasını paltosunun cebine koydu.

— Onlara Theo Ward'dan siz mi bahsettiniz?

— Evet.

Lübnanlı ayağa kalktı ve sabahlığının önü düzeltti.

— Dostunuz Mişa Londra'da mı?

— Evet, dedi kadın kısık bir sesle. Elçilikte üçüncü sekreter. Sık sık ziyaretime gelir. Onda da bir anahtar var.

Leyleğin kanatları kırılmıştı!

— Kimsiniz? diye sordu Zina endişeyle. Nasıl öğrendiniz? Ne yapacaksınız?

Malko Lübnanlının gözlerine baktı.

— Yaşamak istiyor musunuz?

Kadın evet anlamında başını salladı.

— O zaman kolay. Size söylediklerimi harfiyen yapacaksınız. Önce, ziyaretimden Mişa'ya bahsetmeyin. Şu andan itibaren tüm bildiklerinizi bana söyleyeceksiniz...

— Söz veriyorum, dedi kadın.

Malko ayağa kalktı.

— Zina, dedi. Eğer Mişa ile konuşmak gibi bir fikriniz varsa, sizi hemen öldürür o. Anladınız mı?

Malko çıkarken kız olduğu yere çakılıp kalmıştı. Malko merdivenleri hızla indi. Bay Maurice Bradley'in bu habere sevineceğini düşündü. İkili bir ajan her zaman işe yarayabilirdi. Özellikle de bir kadınsa. Tabii ki uzun süremezdi o işbirliği... O haberi MI 6'dan çok CIA'ya vermeyi tercih etti.

*

**

Nikolas Silverman teleksine bakıyordu. Malko içeri girdiğinde sinirle arkasına döndü. Elindeki içkisinden, kafasının meşgul olduğu belliydi. Dışarda, KGB'nin büyük Çayka'sı Halkın Caddesi'nde duruyordu. Gorillerinki ise onun arkasındaydı. Elko Krizantem, Malko'nun yanından ayrılmıyordu...

— Bir şey mi oldu? dedi Malko.

Amerikalı cevap verirken tereddüt etti.

— Pamela...

— Pamela'ya ne oldu?

— Bu akşam benimle yemek yemek istemiyor...

Malko bu sözlere gülmeden edemedi. Çernenko ile aynı muameleyi gören, yılda milyonlarca dolar kazanan bu adam mutsuz bir delikanlı gibi davranıyordu.

— Önemli değil, dedi Malko, onun yerini alırım.

Nikolas üzgün üzgün başını salladı.

— Belki telefon eder, işinin ne zaman biteceğini bilmiyorum. Burada kalmayı tercih ederim.

— O zaman burada yeriz, dedi Malko.

Biraz teselli olmuştu. Krizantem, goriller, Ruslar ve Malko'nun yanında oldukça güvencedeydi. Mandy Keeler'in durumu ortaya çıktıktan sonra Malko, Volodia veya Ward'ı ölmeden önce nasıl bulacağını düşünüyordu. Nikolas Silverman gülümsedi.

— Kötü bir arkadaş olmam.

— Anlıyorum, dedi Malko.

Adamın konuşmaya ihtiyacı olduğunu düşünüyordu. Nikolas teleksin başından kalkıp Pamela'nın fotoğrafının yanına geldi.

— Onun için çıldırıyorum, dedi.

— Size katılmamak elde değil, dedi Malko. Bayan Rice harika bir kadın...

— Evet, fakat beni sevip sevmediğini bilmiyorum.

Malko omuzlarını silkti.

— O gibi şeyler her zaman bilinmez. Ya da çok geç öğrenilir. O durumda olan ilk adam siz değilsiniz. Hayatın tadını çıkarın.

— Sorun da bu ya! dedi Nikolas Silverman. Hayattan faydalanamıyorum. Kendi kendimi yiyorum. Beni terketmek üzere olduğuna dair bir his var içimde. Amatör bir sanatçıyla beraber. Hasta, esrarkeş birisi. Pamela kendisi için fazla olduğumu söylüyor. Samimi davranıyor, bana kötülük yapmak istemiyor. Fakat onu olduğu gibi istiyorum.

Yalnız bir adam gibi konuşuyordu. Malko adama baktı. Eğer gerçeği bilseydi nasıl davranırdı acaba? Ajanlık mesleği onu konuşmaya zorladı. Nikolas'ı o kadından soğutmak istiyordu. Fakat, "Casusluk soyluların işiydi"... Söyleyemedi.

— Her şey düzelir, dedi söylediklerinin tek bir kelimesine inanmayarak.

Pamela Rice gibi bir kadın değişmezdi.

Nikolas Silverman tekrar etti.

— Evet, düzelecek. Ya öyle, ya da böyle... Hakkınız var. Bu akşam Zina'yı arayacağım. Böylece Pamela dersini alır.

— Çok iyi, dedi Malko. Hilton'a gidip üstümü değiştireyim. İki saat sonra dönerim.

— Daimler'e binin dedi Nikolas Silverman. Ben evdeyim.

*

**

Malko, Hyde Park'ın köşesine on dakikada gelmişti. Trafik çok sıkıştı. Malko ertesi gün yapılacak cenaze törenini düşünüyordu.

İngilizler üçüncü bir "kazaya" tahammül edemezlerdi. KGB'nin ince hesapları doğru çıkacak mıydı? CIA'nın TH'eo Ward hakkındaki tutumu ne olacaktı?

Sonra, ya Ward ortaya çıkmazsa?

Her şey mümkündü.

Daimler yavaşça Hilton'un önüne geldi ve durdu. Kapıdaki görevli kepini çıkararak Malko'nun kapısını açtı.

— İyi akşamlar, bayım!

Malko arabadan inerken heyecanlanmıştı. Duvarın kenarından bir gölge kendisine doğru geliyordu. Mandy Keeler, elleri mantosunun

cebinde ilerliyordu.

Daimler'in kapısı sertçe kapandı. Büyük araba yerini bir taksiye bırakmıştı.

Mandy Keeler, elleri cebinde Malko'ya doğru yaklaşıyordu. Makyajsız olmasına rağmen yüz hatları yine de güzeldi. Malko'nun bir metre ilersinde durdu.

— Beni görmeye mi geldiniz?

Kadın başını eğdi.

— Evet.

— Lobiye gelin. Burası soğuk.

— Hayır.

— Ne istiyorsunuz?

— Biliyorsunuz, dedi, dostlarınız Bayan Ward'i öldürdüler. Sonra sıra bana gelecek, daha sonra da Leonid'e. Sizler katilsiniz, katilsiniz!..

Kadın kısık sesle konuşuyordu. Nefret doluydu. Malko onu sakinleştirmesi gerektiğini düşündü. Koluna girmeye çalıştı, fakat kadın geriledi ve kesin bir ifadeyle:

— Bana dokunmayın, dedi.

Malko durdu.

— Bizler katil değiliz, dedi. Bayan Ward'i Ruslar öldürdü. Hiçbir şey yapamazdım. Size söyledim, arkadaşınızı görmeliyim...

— Onu da Bayan Ward gibi öldürmek için değil mi? O yüzden bana geldiniz. Siz Ruslarla çalışıyorsunuz...

Birden sustu ve "Aptal..." diye mırıldandı.

Malko şaşırılmıştı.

— Mandy, dedi siz bu işe karışmadınız mı? Niçin buraya geldiniz? Niçin Leonid Volodia

Nikolas Silverman'ı öldürmek istiyor?

Mandy biraz yaklaştı.

— Çünkü komünistlerin dünyaya hakim olmasını engellemek istiyor! Ve ona katılıyorum.

— O yüzden Nikolas Silverman'ı öldürmek çok saçma. O ölürse yerine bir başkası gelir. İnsanları öldürerek tarih değiştirilemez.

— Aksine, dedi Mandy Keeler kısık bir sesle. Değiştirebilir. Leonid'e bir sürpriz yapacağım. Benim burada olduğumu bilmiyor. Fakat sizi öldürdüğümü öğrendiğinde çok sevinecek.

Aniden bir adım geriledi. Sağ elini yağmurluğunun cebinden çıkarmıştı. Siyah otomatik bir tabanca vardı elinde, 22 kalibrelik bir Walther PPK S. Silah kuruluysa ve kadının eli tetiğin üzerindeydi. Yüz ifadesi aniden değişmişti. Malko kendi silahını düşündü bir an, fakat paltosunun önünü açması gerekiyordu. Zamanı yetmeyebilirdi. Üstelik kendi hayatı söz konusu olsa bile bir kadına ateş edemezdi. Konuşmaktan başka çaresi yoktur.

— Mandy, dedi, sakın olun.

Genç kadın cevap olarak silahı Malko'nun göğsüne doğrulttu. Arkalarından bağırımlar duyuldu. Otopark sorumlusu olanları görmüş-tü.

— Sersem! dedi Mandy Keeler.

Malko kendine çevrilen namludan ve arkasındaki elden başka bir şey göremiyordu. Bir kâbus yaşar gibi PPK S'nin tetiğinin çekildiğini gördü.

XI. BÖLÜM

Silah sesi Malko'nun kulaklarını çınlattı ve vücudunun gerildiğini hissetti. Ani bir refleksle kendisini yana attı. Yere düştüğünde yaralanmadığını hissetti. Eli paltosunun cebine gitti ve kendi silahını çekmek üzereyken birden durdu, şaşırmıştı.

Mandy Keeler ayakta sallanıyordu. Yüzüne kapattığı ellerinden kan akıyordu. Silah, yere düşmüştü. Korkunç bir çığlık attı genç kız. Dizlerinin üzerine düştü. Hilton'un kapıcısı koşarak vanlarına gelmişti.

— Tanrım. Bir ambulans çağırmalı...

Sakinleşmeye çalışan Malko, yüzü parçalanmış Mandy Keeler'a bakıyordu. Koca bir delik vardı sağ yanağında. Kız anında ölmüştü. Yağmurluğunun üst kısmıyla silahı tutan eli parçalanmıştı. Malko etrafına bakındı, silahlardan kalan parçaları arıyordu. Namlu dağılmıştı ve onun parçaları Mandy'yi yaralamıştı. Silahtaki mermi dışarı çıkmamıştı... Leonid Volodia bilinçsizce Malko'nun hayatını kurtarmıştı. Mandy evdeki silahlardan birini ondan habersiz almış olmalıydı.

Çevredekiler cesedin etrafına yığılmaya başladı. Biri mavi bir örtü getirerek kızın üzerine örttü. Kapıcı Malko'nun koluna girdi.

— Bayım, müthiş bir şey! Sizin tartıştığınızı

gördüm. Fakat genç hanımın öyle bir şey yapabileceğini aklımın ucuna getirmedim.

Malko lobide dolaştıktan sonra odasına çıktı. Kapıyı kilitledikten sonra Bay Bradley'e telefon etti.

*

**

— Mermi tetril ile doldurulmuş, dedi beyaz gömlekli uzman. Horoz mermiye değdiğinde, patlama kamayı arkaya atmış. Silahın iç tertibatı mermiyi namludan atmak için yapılmamış. O silah kullananı yaralamak veya öldürmek için yapılmış...

Bay Maurice masasının üzerinde duran PPK S'nin parçalarına bakıyordu. "Özel Masa" hızlı çalışıyordu. Mandy Keeler'in ölümünden çok kısa bir zaman sonra araştırma sonuçlanmıştı.

— Size teşekkür ederim, Dereck! dedi Bay Bradley. O parçalar sizde kalabilir.

Adam gittikten sonra İngiliz koltuğuna oturdu ve Malko'ya döndü.

— Bu kazadan kimlerin haberi var?

— Pat Davis'e hiçbir şey söylemedim. Elbetteki çevrede Leonid Volodia, Mandy Keeler ve Theo Ward'ın dostları var. Dahası Leonid ile Bayan Keeler'ın arkadaşlığını bilenler de var. O işin bir intihar olmadığından şüphelenebilirler.

— Ucuz atlattınız, dedi MI 6'nın patronu. Eğer tabanca hileli bir silah olmasaydı...

Malko, soyluluk mesleğinin risklerini düşündü.

— Planınız nedir? dedi. Katliama devam edemeyiz. Volodia ile Ward'ı bulmamız için bize

yardım etmelisiniz.

Bay Bradley gülümsedi.

— Polis onların peşinde, fakat çok zor bir şey. Haftalarca sürebilir. Cenaze törenini beklemeliyiz.

— Ya Ward? Onu bulmak daha kolay olmalı.

— Hayır, yalnızca annesinin adresini biliyoruz... Sanki bunlar önceden planlanmış gibi. Ward beş yıldır İngiltere'ye uğramadı. Ve CIA'nın Bay Silverman'a yapılan tehditler karşısındaki tutumu beni şaşırttı. İş daha yeni ciddiye almaya başladılar. Volodia'nın tehlikeli olduğunu daha önceden de biliyorlardı...

— İlginç bir durum, dedi Malko.

Bay Maurice ayağa kalktı. Masasının üzerinde yanıp sönen kırmızı bir lamba vardı.

— Bay Maurice, dedi Malko, niçin bunları bana söylüyorsunuz da, CIA temsilcisi Pat Davis'e söylemiyorsunuz?

İngiliz Malko'yu süzdükten sonra gülümseyerek başını salladı.

— Güzel bir soru. Fakat cevabını biliyorsunuz...

— Hayır, dedi Malko.

Bay Bradley iyi bir Almancayla:

— Casusluk soyluların işidir! karşılığını verdi.

*

**

Nikolas Silverman Malko'yu görür görmez gülümsedi.

— Suslov ertesi gün yola çıkmamı istiyor, dedi Nikolas Silverman.

— İyi fikir, dedi Malko. Rahatlayacaksınız.

— Saçmalamayın, gitmeyeceğimi biliyorsunuz. Dinlenmek istiyorum. Zina'yı davet ettim. Dostlarınız Jones ve Brabeck d katılmak isterler mi?

— Sanırım iyi olur, dedi Malko.

Chris Jones ve Milton Brabeck küçük salondaki televizyonun karşısına geçmişlerdi. Jones yanına bu kez 38'lik bir Smith Wesson almıştı.

— Gidiyor muyuz? diye sordu goril.

— Gidiyoruz, dedi Malko. Chris, Silverman'ın ensesinden sakın ayrılmayın, anlaşıldı mı?

— Anlaşıldı.

Bir zil sesi duyuldu. Krizantem, Zina'yı içeri alıyordu. Lübnanlının üzerinde siyah bir elbise vardı. Malko'nun elini sıktıktan sonra bir koltuğa oturdu.

— Sizi ilginç bir yere götüreceğim, dedi Nikolas Silverman. Orayı Pamela keşfetti!

★★

Curzon Caddesi'ndeki özel bir otele gelmişlerdi. Otelin yeraltındaki girişinde siyah SS subayı üniformalı bir kapıcı vardı. Adam çok kibar, fakat oldukça soğuktu.

— Girebilirsiniz, dedi.

Kapıcı bir düğmeye dokundu ve kapı açıldı. Girişin tavanları ayna kaplıydı. Dip tarafta bir orkestra bulunuyordu. İçerdekilerin üzerinde SS üniforması vardı. İçerisi yaşlı adamlarla genç hanımların oluşturduğu çiftlerle doluydu. Kraliyet ailesindekilerin de zaman zaman geldikleri bir yerdi.

Aniden bir çığlık işitildi. SS üniforması

giyen iki garson, bir genç hanımı sevgilisinin yanından zorla alıp uzaklaştırıyorlardı.

— Vay canına! dedi Chris. Ne pis bir yer burası!

Nikolas Silverman gözlüklerini çıkardı.

— Hayır, dedi. O bir oyun. "Gece Bekçisi" filmini canlandırmaya çalışıyorlar.

Genç kadının sevgilisi oturduğu yerden kayıtsız olanları seyrediyordu. Garsonlar kadını bir masanın üzerine yatırıp kırbaçlamaya başladılar. Milton Brabeck ayağa kalkmaya çalıştı. Fakat Nikolas Silverman elini adamın dizine koydu.

— Kıpırdamayın.

Malko Zina ile gözgöze geldi. Genç kadın heyecanlıydı. Göğsü hızla inip kalkıyordu.

— İğrenç bir şey! dedi. Korkuyorum.

SS'ler kırbaçladıkları kadını getirip eski yerine oturtular ve hiçbir şey söylemeden uzaklaştılar.

Malko'nun gözleri, kendi masalarına doğru gelen SS'lere takıldı. Adamlar masanın önünde durdu. Hayvanat bahçesindeki bir hayvana bakarmışçasına Zina'yı inceliyorlardı. Birisi parmağıyla işaret etti. Malko araya girmek üzereydi ki, Nikolas Silverman kulağına eğildi.

— Bırakın, daha önce de geldi.

Lübnanlı bir robot gibi ayağa kalktı. Az önceki sahne yeniden canlanıyordu. CIA'nın gorilleri gözlerine inanamıyorlardı. Bir müddet sonra Zina gittiği gibi geri döndü. Çantasını aldıktan sonra tuvalete doğru yürüdü. Nikolas Malko'ya eğildi.

— Kadınlar buraya fantezilerini gerçekleştirmeye gelirler. İlerdeki salonda daha da

ilginç sahneler var.

— İğrenç bir şey! dedi Malko.

Malko'nun hoşlanmadığını anlayan Nikolas Silverman, Zina dönünce ayağa kalktı.

— Gidelim.

Yeniden Curzon Caddesi'ne çıkmışlardı. Malko öylesi yerlere bir daha uğramamayı düşünüyordu. Halkın Caddesi'ne kadar kimse bir şey konuşmadı. Malko Hilton'a gidip üstünü değiştirebilirdi, fakat Chris'in aynı şansı yoktu.

— Ben evde kalacağım, siz gidin, dedi Malko.

*

**

Malko sıçrayarak uyandı. Bir çılgılık duyar gibi olmuştu. Tabancasını alıp koridora fırladı. Oturma odasında ışık vardı ve kapısı açıktı.

Zina Sabet elleri ve ayak bilekleri bir fularla bağlı olduğu halde, divanın üzerinde yatıyordu. Başı yastıkların altındaydı. Nikolas Silverman kızın üzerindeydi. Malko ayaklarının ucuna basarak geri döndü. Yatağına uzanıp Leonid Volodia'nın ertesi gün neler planlayacağını düşünmeye başladı.

XII. BÖLÜM

Malko, cenaze arabasının arkasındaki dev gibi çelenkte ilişik olan karta bakıyordu. "Sevgili anneme."

Cenaze arabası ağır ağır ilerleyerek mezarlığa girdi. Arabanın arkasından küçük bir konvoy geliyordu.

Önce bir Daimler, arkasından mavi bir Rover, en arkadan da "C D" armalı Rusların Volga'sı. Arabaların içinde yalnızca erkekler vardı. Bayan Ward'in birkaç dostu ona karşı son vazifelerini yapmaya gelmişti. Yaşlı kadın kendisine öyle bir cenaze töreni yapılacağını hiç düşünemezdi herhalde.

Daimleri kullanan Malko, Pat Davis'e döndü:

— Ruslar yanlış hesap yaptılar. Ward gelmeyecek. Deli değil. Kendisinin beklendiğini biliyor...

Amerikalı başını salladı.

— Pek değil. Çünkü delidir.

Arka koltukta oturan Chris Jones ve Milton Brabeck silahlarını çıkarmışlardı. Arkadaki Rover, Scotland Yard'ın adamlarıyla doluydu.

Volga'yı Yüzbaşı Penkovski kullanıyordu. Diplomatik plakası nedeniyle o arabayı aramak imkânsızdı.

— Rusların gelmesi engellenemez miydi?
diye sordu Malko.

— Hayır, dedi Pat Davis. Bu mezarlığın adını biliyor musunuz? Karl Marx Mezarlığı! Karl Marx burada gömülü. Buraya gelmeye dün karar verdiler. Diplomat oldukları için engellenemezler. Bakın işte Marx'ın mezarı.

Victoria Ward'in mezarı, Marx'ının tam karşısındaydı. Araba durur durmaz, cenaze arabasındaki adamlar tabutu indirdiler.

Arkalarından bir kapı sesi duyuldu. Oleg Penkovski arabadan inmişti. Mezarlığın az ilerisinde eski bir bina vardı.

— O nedir? dedi Chris Jones.

— Bir hastane dedi, CIA bölge şefi.

Goril güldü.

— Desenize, oraya gelen yolun sonuna gelmiş demektir.

Hiç kimse gülmedi.

Tabut mezara indirilmişti.

— Eğer Bay Ward gelirse tutumumuz ne olacak? dedi Malko.

— Gelmeyecek, dedi Pat Davis. Fakat gelirse, çok ilginç olur. İngilizlerin onu sorguya çekeceklerini biliyorum. Özellikle Bayan Keeler hakkında.

— Sizin sırlarınızdan bahsedebilir, dedi Malko. O da üzücü olur...

Pat Davis'in alnından ter akıyordu. Rusların, Theo Ward'i öldürmeleri CIA'nın işine yarayacaktı. İngilizler de Rusları tutuklayacaktı, öylece her şey yoluna girebilirdi... Ancak Rover'daki İngiliz polisleri, KGB'nin ortalığı savaş meydanına çevirmesine izin vermezlerdi. Hem belki de Bay Ward'in

gelişmelerden haberi vardı. Yağmur başladı. Mezarlığın havası daha da soğumuştı... Mezarın kapatılması bitiyordu. Oleg Penkovski yeniden arabasına bindi.

Daimler'in içinde yeniden sessizlik oldu. Mezarlığın girişine bakan Malko birden sıçradı.

Şapkalı, orta boylu ve gözlüklü bir adam yolun uçundaydı. Dağın yamacındaki kapıdan girmişti ve yavaş yavaş ilerliyordu.

CIA bölge şefi de görmüştü onu.

— Tanrım, o! dedi.

Adam mezara doğru yürüyordu. Elleri paltosunun cebinde, üç arabayı da umursamazcasına ağır adımlarla ilerliyordu.

*

* *

Malko, Pat Davis ile gözgöze geldi. Amerikalı Theo Ward'a şeytana bakar gibi bakıyordu. Adam mezarın önünde durdu. Etrafta kimse yokmuş gibi davranıyordu. Kapı sesleri duyuldu. İngiliz polisler inmişlerdi.

Zaman durmuş gibiydi. Chris Jones şarjörünü kontrol etti. Tören bitmişti. Theodore Ward'ın düşünceli hali devam ediyordu.

Aniden Theo Ward arkasına döndü ve üç arabanın tamponuyla burun buruna geldi. Onları ilk defa görüyor gibiydi.

— Ne yapmayı düşünüyorsunuz? dedi Malko.

Pat Davis cevap verecek vakit bulamadı. Theo Ward onlara doğru yürüyordu. Adamın elleri cebindeydi ve sakin görünüyordu. Aralarında yirmi metre vardı.

— Ne yapmak istiyor? diye bağırdı Pat

Davis.

Malko tereddüt içindeydi. Çabuk karar vermesi gerekiyordu. Karşıdan gelen adam binbir çeşit öldürme metodu biliyordu...

— Bizi öldürmeyi, dedi Malko.

— Tanrım! dedi Amerikalı.

Theodore Ward ile aralarında beş metre mesafe kalmıştı. Malko adamın ne çeşit bir ölüm düşündüğünü merak ediyordu.

Aniden Pat Davis'in sesi duyuldu.

— Öldürün onu!

Malko hiçbir şey demeden CIA bölge şefine baktı. Theodore Ward belki de onları Leonid Volodia'ya götürebilirdi. Böylece de Nikolas Silverman'ı tehdit eden tehlikeden kurtulabilirdi.

Malko, sakın hareketlerle Daimler'in kapısını açtı ve aşağıya indi.

Theodore Ward gözlerini ona dikti ve yürümeye devam etti.

*

**

İki adam arasında iki metre kadar mesafe kalmıştı. Malko durdu. Cebindeki Hi-Standard'ı eline aldı.

— Bay Ward! diye seslendi Malko.

Ward cevap vermeden başını çevirdi. Yanaklarından yaşlar süzülüyor ve alt çenesi titriyordu.

— Bay Ward, diye tekrar etti Malko, sizinle konuşmalıyım.

— Beni rahat bırakın, dedi adam.

Sesinde titreme yoktu. Onu durdurmanın tek yolu ateş etmektir ve Malko'nun Pat Davis'in sözlerini dinlemeye niyeti yoktu.

Adam Malko'nun yanından geçti ve Volga'ya doğru yoluna devam etti.

Pat Davis arabadan bağıırıyordu.

— Ateş edin! Ateş edin!

Malko kıpırdamadı.

İngiliz polisler Ward'a doğru ilerlediler.

— Tan rım . İngilizler onututuklayacaklar! diye bağırdı "Pat Davis. Chris, Milton öldürün onu! Bu bir emirdir.

— Sesinin tonu değişmişti. Malko, Amerikalının emirlere uyduğunu anladı. Washington' dakilerden birisi onun öldürölmesini istemiş olabilir. Chris ve Milton arabadan fırladılar. Malko put gibi duruyordu. Ward'in öldürölmesini istemiyordu. Kendisine gerekliydi.

O sırada İngilizler Theo Ward'in koluna girdiler. Ward onlardan kurtulmaya çalışıyordu. İngilizlerden birisi Ward'in önünü açtı ve diğeri üzerindeki paltoyu çıkardı. Adamı değersiz bir eşya gibi ileriye fırlattılar.

Theo Ward, Marx'in heykelinin önüne düşmüştü. Rover'daki öteki polisler arabadan inip Theo Ward ile gorillerin arasına girdiler. Kimsenin işlerine karışmasını istemiyorlardı anlaşılan.

Theo Ward'in isteksiz striptizi devam ediyordu. Ceket, kravat, gömlek, pantolon... Polislerden biri bırakıyor, öteki devam ediyordu. Amerikan polislerinin esrarkeşlere uyguladıkları işlemi yapıyorlardı. On saniye sonra Theodore Ward'in üzerinde hiçbir şey kalmamıştı. Saatine kadar her şeyi çıkarmışlardı. Polislerden biri arabadan bir çuval ve bir battaniye çıkardı. Battaniyeyi Ward'a sarınması için attı. Üstündekileri de çuvala doldurdu.

Theo Ward'i soyan polisler onu battaniyeye sardıktan sonra Rover'a sürüklediler.

Volga'nın kapıları açıldı.

Dört Rus aynı zamanda dışarı çıktı ve İngiliz polislerine doğru koşmaya başladılar. Oleg Penkovski en öndeydi. İngilizler onları görmezlikten geldi. Penkovski Rover ile polislerin arasında durdu. Polislerden biri ona seslendi.

— Evet, bayım?

Rus ona cevap vermeden Ward'a:

— Volodia nerede? diye sordu.

Ward boş gözlerle adama baktı.

Yanında duran polis Oleg Penkovski'yi kollarından tutup sertçe kenara çekti.

— Bayım, dedi, o adam tutuklandı, onunla konuşamazsınız.

Görülmemiş şey! Oleg Penkovski susacağı yerde, cebinden otomatik bir Tokarev çıkardı ve polislere doğrulttu.

— O adamı götürmemiz gerek, dedi.

İngilizler oldukları yerde kalarak silaha ve diğer üç Rusa baktılar. Bir yabancı diplomat İngiliz polisine silah çekiyordu. Malko gözlerine inanamıyordu. KGB'nin işi bu noktaya getireceğini düşünmemişti. Ruslar, ancak Kremlin'in emriyle böyle davranabilirlerdi.

Ruslardan biri İngilizlere yaklaştı ve üzerlerine kısa namlulu bir makineli çevirdi. Goriller silahlarını çıkarmak üzereydiler.

— Kıpırdamayın! dedi Malko.

Zaman durmuş gibiydi. Polislerden biri Penkovski'ye:

— Bayım, tutuklandınız! Bizimle gelin, dedi.

Dördüncü polis Rover'a girdi, telsizle yardım istedi. Scotland Yard'ın kuzeyde bulunan tüm ekipleri mezarlığa dolacaktı. Oleg Penkovski Ward'i kolundan tuttu. Malko Amerikalının karşı çıkacağını zannedi-yordu, fakat adam büyük bir uysallıkla kabul etti. Sanki uyuşturulmuş gibiydi.

İngiliz polislerden birisi Rusun üzerine atlayarak elindeki silahı almak istedi. Penkovski kenara çekildi ve adamın yüzüne bir yumruk patlattı. Polis yüzü kanlar içinde bağırarak geri çekildi. Oleg Penkovski Theo Ward'i polislerden kurtarıp KGB ajanlarına teslim etmişti.

Penkovski silahını Rover'a çevirdi.

— Orada kalın! diye bağırdı.

İngilizlerin kıpırdadığını görünce arabanın ön lastiğine ateş etti ve yeniden silahını polislere çevirdi.

Yüzü kanlı olan polis doğruldu ve titrek bir sesle:

— Umarım bayım, yaptığınızın farkındasınızdır. Bu Majeste Kraliçe'nin polisine hakarettir, dedi.

Oleg Penkovski adamı dinlemiyordu. Diplomomat olduğu için çekindiği bir şey yoktu...

Diğer Ruslarla birlikte Theo Ward'i Volga'ya götürdü.

Malko, Chris Jones ve Milton Brabeck'e:

— Beni koruyun! dedi.

Ruslar Ward'a işkence yapacaklardı. Goriller silahlarını çıkardı. O sırada elinde makineli olan Rus silahını doğrulttu.

Malko Rusça:

— Ateş edersen yoldaş, sen de ölürsün! diye

bağırıldı.

Malko'nun Hi-Standard'ı elindeydi ve KGB ajanıyla yüz yüzeydi. Malko Volga'ya doğru giderken Rusça seslendi:

— Oleg Mikaloviç! Biraz konuşalım!

Theodore Ward çoktan arabaya binmişti. Penkovski arkasına döndü. Rusça:

— Da? dedi.

Malko'nun silahını görünce de yüz ifadesi değişmedi. Tokarev elindeydi. Malko iyice yaklaştı.

— Onu arabadan çıkar, Oleg Mikaloviç.

KGB ajanının yüzünde garip bir gülümseme belirdi. Yumuşak bir sesle cevap verdi.

— Ne pizdi, golubçik!*

Malko Pat Davis'in sesini duydu:

— Kill him!

Sanki antik bir trajedi sahneleniyordu. Malko Rusça:

— Oleg Mikaloviç, dedi, o adamı götürmene izin vermeyeceğimi biliyorsun. Zaten İngilizler seni bırakmazlar.

— Fazla uzatmayın! dedi Rus. Onu sana geri vermeyeceğimi biliyorsun... Yoldaş Suslov'un emirlerini uyguluyorum.

Penkovski elini kapıya koydu. Malko silahını doğrulttu.

— Hayır!

Rus yavaşça başını salladı. Elindeki Tokarev'i o da yukarı kaldırmıştı. Ateş etmeye hazırdı. Theodore Ward'i kurtarmak için Penkovski'yi ezmek gerekiyordu. Başka çaresinin olmadığını biliyordu.

(*) Kes sesini, küçük güvercin

Malko iyice arabaya yaklaştı. Penkovski'nin önünden geçti ve arabanın içine eğildi. Sırtı Penkovski'ye dönüktü. Theo Ward iki Rusun arasında dimdik oturuyordu. Kendisine bakıldığını hissedenden Theo Ward, başını Malko'ya çevirdi.

Yüz ifadesi hiç değişmemişti, fakat gözlerinde bir parıltı vardı. Adam sanki esir olduğunun farkında değildi. Olanların bir oyun olduğunu sanan bir ifadesi vardı.

Malko geri çekildi. Oleg Penkovski arabaya binip kapıyı kapattı. Elindeki Tokarev Malko'ya dönüktü.

— Görüşürüz, dedi Oleg.

Malko aptalca bir olaya sebep olmamak için geri çekildi.

— İyi yolculuklar, Oleg Mikaloviç! dedi.

Volga mezarların arasında zikzak çizerek geri geri gitti. Malko İngilizlere ve CIA'nın adamlarına geri döndü. Pat Davis hırsla üzerine atıldı.

— Onu konuşturacaklar. Onları bırakmak gerekirdi.

— Uzağa gidemezler, bayım! dedi polislerden biri.

— Hayır, uzağa gitmeyecekler, dedi Malko.

Volga mezarlığın kapısına varmıştı. Mezarlıkla "Ticaret Merkezi" arasında beş dakika-lık bir mesafe vardı.

*

**

Oleg Penkovski arkasına döndü ve Theodore Ward ile gözgöze geldi. Adam oldukça sakın görünüyordu. Kendisini bekleyen son hakkında hiçbir fikri yok gibi duruyordu. Rus

dayanamadı.

— Volodia nerede?

Ward cevap vermedi. Rus arkaya dönüp sorusunu bir kez daha tekrarladı ve:

— Sizi konuşturmasını biliriz, dedi.

Operasyon Merkez'den KGB Şefi Yuri Andropov'un emriyle yapılmıştı. Diplomatik dokunulmazlıktan faydalanarak Leonid Volodia'yı bulmak gerekiyordu, ya da onu ortadan kaldırmak.

Theodore Ward öne doğru eğilerek:

— Annemi siz mi öldürdünüz? diye sordu.

Önceden hazırlıklı olmasına rağmen, Oleg Penkovski şaşkınlığını gizleyemedi.

— Biz niye öldürelim?

Theodore Ward başını salladı.

— Sizsiniz. Hastabakıcı sizi görmüş.

Ward hıçkırır gibi yaptı ve eline bir şey tükürdü. Oleg Penkovski adamın elinde büyük kalibreli tabanca mermisine benzer bir şey gördü. Ward elindekini o ana kadar dilinin altında saklamıştı. Oleg Penkovski küfrederek adamın üzerine atıldı, fakat Ward avucunu sıktı.

*

* *

Patlama mezarlığın içinde korkunç bir şok yarattı. Volga'dan kırmızı bir ışık yayıldı. Araba birkaç takladan sonra mezarlığın demir kapısına çarptı ve müthiş bir alev yükseldi.

Malko arabaya doğru koştu. Düşüncesinde yanılmamıştı. Penkovski'yi bırakırken çok uzağa gidemeyeceğini düşünmüştü. Ward, annesini öldürenlere tuzak hazırlamıştı ve onlarla birlikte ölmüştü.

İngiliz polisler hızla arabaya gittiler. Fakat yangın epey ilerlemişti. Arabanın pencerelerinden alevler fışkırıyordu.

— Geri çekilin, dedi İngiliz polis.

Yapacak hiçbir şey yoktu. Volga'da cesetten başka bir şey kalmamıştı.

Chris, Milton ve Pat Davis arabanın yanına geldiler. CIA bölge şefi Malko'ya döndü. Sararmıştı.scannedbydarkmalt1

— Tanrım! diye mırıldandı. Nasıl anladınız?

— Onunla gözgöze geldim, dedi Malko. Daha önce de öleceğini bilen çok insan gördüm. Annesinin katilini öldürmek için intihar etti...

Pat Davis arabanın eriyip akan boyalarına bakıyordu.

— Volodia hâlâ serbest, dedi.

Bir polis Jaguar'ı mezarlığın kapısına geldi. Chris Jones yanan Volga'ya bakıyordu.

— Fakat ne oldu? diye sordu goril.

Pat Davis üzüntülü bir sesle:

— Sanırım kendi buluşu bir mini bomba kullandı, dedi. 45 kalibrelik bir mermi boyunda ve kapalı yerlerde kullanılır. Şirket o bombayı tutmadı, çünkü kullananı yaralayabiliyordu...

Yaklaşan bir itfaiye arabasının sesi duyuldu. Malko son bir kez eskiden Theo Ward olan şeye baktı.

Ward sırlarını mezara götürmüş, Leonid Volodia'ya giden tüm yollar tıkanmıştı.

Malko yine de Nikolas Silverman'ı kurtarmanın tek yolunun Leonid Volodia'yı bulmak olduğunu biliyordu.

XIII. BÖLÜM

— Pamela bana telefon etti, dedi Nikolas Silverman. Onunla randevum var.

Malko omuzlarını silkti. İki günden beri ortadan kaybolan genç kadın, Nikolas'a işkence etmek için geri dönmüştü... Şimdiye kadar yedi kişinin hayatına malolmuştu bu oyun.

— Moskova'ya gitmiyor musunuz? diye sordu Malko.

Nikolas Silverman soruyu duymamış gibiydi.

Malko camdan bakıyordu. KGB'nin arabası kaybolmuştu. Londra'da bulunan her Rusun, diplomat olsun ya da olmasın, silah taşımaması istenmişti. Scotland Yard'ın mezarlık baskınına tepkisi çok sert olmuştu. O olayın tepkisini azaltmak için bir süre "D işareti" kullanılmıştı. İngiltere'deki tüm gazeteler, annesinin cenazesine gelen bir İngilizin niçin dört Rusla birlikte ölü bulunduğunu soruyorlardı... O soruların içinden çıkamayan yetkililer yalana başvuruyorlardı. Her gazete de aynı soru vardı. Theodore Ward kimdi!

Hiç kimse henüz gerçeğe yaklaşamamıştı, fakat gerçek çok gecikmeyecekti.

Nikolas Silverman, Malko'nun sinirli olduğunu anladığı için havayı değiştirmeye karar

verdi. Kanepenin üzerinde asılı duran tabloya yaklaştı ve başını salladı:

— Şu tablo rezalet!

— Öyle olduğunu size söylemeye cesaret edemedim, dedi Malko.

— Pamela, onu Sothesby'den aldirtmişti. Sekiz bin sterline...

Yine Pamela Rice. Malko nefes aldı. O parayla Malko, şatosunun çatısını tamir ettirebilir, Alexandra'ya bir gardırop hazırlayabilir ya da iki kez dünya turu yapabiliirdi. Nikolas Silverman gerçekten aptaldı. Gitgide kadına daha çok aşık oluyordu. Malko, Nikolas Silverman'ı tek başına koruyacaktı. Volodia, Theodore Ward'in Ruslara yaptığını onlara uygulayabiliirdi.

Nikolas Silverman saatine baktı.

— Vakit geldi, dedi. Pamela beni Sothesby' de bekliyor. Şimdiden geç kaldım...

— İyi, dedi Malko. Sothesby'ye gidelim.

— Siz gelmek zorunda değilsiniz, dedi Amerikalı. Daimler'e biner, yanıma da iki arkadaşınızı alırım...

Leonid Volodia'ya karşı CIA'nın iki gorili yetmezdi. Malko pardösüsünü giydi ve cebindeki silahı kontrol etti. Chris Jones ve Milton Brabeck, Saint Yorre'daki kâğıt oyunundan gelmişlerdi.

Malko Daimler'in direksiyonuna geçti. Kendisi kullanmak istemişti. Tehlike karşısında böylesi daha emin olurdu. Hi-Standard'ı kurulu olarak koltuğun üzerine koydu.

Nikolas Silverman arkada, Chris Jones'un yanında oturuyordu. Elbetteki, dürbünlü tüfek veya bazukaya karşı önceden tedbir

alınamazdı. Ama Malko, Volodia'nın ruh yapısını öğrenmeye çalışıyordu. Yalnız bir adamdı ve tek başına işi bitirecekti. Yol tek yönlü olduğundan Old Bond Caddesi'ne gitmek için Albermale Caddesi'ne geçmesi gerekiyordu Malko'nun. Chris Jones sakın bir sesle: www.cizgiliforum.com

— Bizi takip eden bir araba var... dedi.

Malko heyecanlanmadı, fakat dikiz aynasına dikkatlice bakmaya başladı. Arkalarındaki Mercedes'in tamponunu gördü. Mavi farlar arabanın içindekileri görünmez yapıyordu. Malko'nun aklına ilk olarak MI 6 geldi. Fakat İngilizler Mercedes kullanmazlardı. Araba plakasızdı. Pat Davis'in onları takip etmesi için ise hiçbir neden yoktu.

— Ateş edeyim mi? dedi goril.

— Durun! dedi Malko.

Sağdaki Jermyn Caddesi'ne dönecek gibi yapıp sinyal verdi. Son anda soldaki Albermale Caddesi'ne saptı. Mercedes iki taksinin önünden geçip tekrar arkalarına takıldı. Milton Brabeck sinirlendi ve arkaya döndü.

— Bizi sollayamazlar, yol çok dar, dedi. Ne yapacağız?

— Sothesby'ye gidiyoruz, dedi Malko. Siz önce inersiniz. Yol tamamen boşaldıktan sonra Bay Silverman iner...

Nikolas Silverman'ın hiç sesi çıkmıyordu. Elleri dizlerinin üstünde oturuyordu. Tehlikeye kayıtsız gibiydi. O daha çok Pamela Rice'ın ne giydiğini düşünüyordu.

Malko'nun sesi Amerikalıyı kendine getirdi.

— Nikolas, dedi Malko, yere çömelir

misiniz? Gereksiz tehlikeleri göze alamam.

Amerikalı hiç sesini çıkarmadan çömeldi.

— Chris siz içerde kalın, tehlikeli bir şey olursa üzerine atlırsınız. Anlaşıldı mı?

— Anlaşıldı! dedi goril.

Üç dakika sonra Daimler, Sothesby'nin önünde durdu. Milton Brabeck dışarı çıkmıştı. Malko eli cebindeki silahın üzerinde, arabadan indi. Mercedes üç metre arkalarında durmuştu, iki adam arabaya doğru yürümeye başladı. Malko Mercedes'in yanına geldiğinde, arabanın camı açıldı. Malko kaskatı kesildi.

Küçük gözlü, kalın hatları olan bir yabancı gülümsedi ve Rusça konuşmaya başladı.

— Adım Vladimir Suslov. Biraz konuşalım mı, Yoldaş Linge?

Malko Suslov'un kim olduğunu biliyordu. Adamın kendilerini takip etmesinden rahatsız olmuştu. Habersiz takibe ne gerek vardı? KGB'nin adamları o konuda bir hayli beceriksiz davranıyorlardı.

Malko Milton Brabeck'e bir işaret yaptı.

— Sizinle Sothesby'de buluşuruz, dedi. Bay Silverman'ın yanından ayrılmayın.

Suslov'un kendisinden ne istediğini düşünüyordu. İş gittikçe esrarengizleşiyordu. Bay Bradley'den sonra Suslov da hiyerarşiyi bozuyordu. Ama Suslov önemli birisiydi. Hatta Rusya'nın Londra Elçisi'nden daha önemliydi.

Malko, arabanın arka kapısını açtı ve Suslov'un yanına oturdu. Mercedes derhal hareket etti. Suslov bir sigara yaktı ve Rusça söze başladı.

— Bir tur atacağız. Size söyleyeceklerimi kimsenin duymasını istemiyorum.

Malko şaşırmişti. Araba hızla bir caddeden ötekine geçiyordu. Kensington Bahçeleri'nin önüne geldiklerinde Suslov şoföre doğru eğildi.

— Durabilirsiniz.

Dışarı çıkar çıkmaz, Suslov Malko'nun koluna girdi.

— Yoldaş Linge, hükümetimin Nikolas Silverman'ın hayatına verdiği değeri biliyorsunuz. Son olaylardan sonra onun güvenliğini sağlamakta güçlük çekiyoruz...

Malko söze girdi:

— İngilizler o tür bir olayı kolay kabul edemezlerdi...

Suslov, Malko'nun sözlerini beğenmemiştir.

— Aptal İngilizler! Bizim kadar onlar da sıkıntıda.Elçimizle Nikolas Silverman'a bir şey olduğu takdirde onları sorumlu tutacağımızı ve yapacağımız ticari anlaşmayı bozacağımızı bildirmiştik. British Leyland bize bir kamyon fabrikası satmak istiyordu. Mezarlıkta bize karışılmayacaktı. Ward konuşsaydı Volodia'nın yerini söylerdi...

Suslov sinirlenmişti.

— Neyse, olan oldu!

— Niçin beni görmek istediniz? diye sordu Malko.

— Yeni bir şey var mı?

— Hayır, dedi Malko. Sizin adamlarınız olmasa da Nikolas Silverman güvencede. Volodia'nın bundan haberdar olması gerek...

— Haberi var, dedi Suslov. Nikolas Silverman'm ne zamana kadar Londra'da

kalacağını bile biliyor.

Adam yüzünü Malko'ya dönmüştü.

Malko o kötü sürpriz karşısında şaşırdı.

— Ne demek istiyorsunuz? Kim ona bilgi veriyor?

Vladimir Suslov Malko'nun cahilliğine üzüldüncesine başını salladı.

— "Şu deli Leonid Volodia'nın Londra'ya geldiğinden beri nasıl yaşadığını biliyor musunuz?

— Hayır, dedi Malko.

— CIA'daki dostlarınızın verdiği parayla.

Malko gülümsedi. Suslov propaganda konuşması yapıyor gibiydi. Ruslar her yerde CIA'ya rastlıyorlardı. Suslov aniden sinirlendi.

— Buraya hikâye anlatmak için gelmedim. Size söylediklerim doğru. Son on iki yıl boyunca CIA, Leonid Volodia'ya para verdi. Bana inanabilirsiniz.

Rus Malko'nun koluna girdi.

— Volodia gibi adamların hepsini tanıyoruz. Onları izliyoruz. Leonid'in ne yaptığını biliyoruz.

— Evet, dedi Malko. Volodia CIA için çalışıyordu. Harvey Oswald da öyle, ama Kennedy'yi öldürten CIA değildi, Yoldaş Suslov...

Rus başını salladı.

— Çok doğru. Fakat size Leonid Volodia'nın her zaman CIA'ya çalıştığını söylüyorum. O yüzden sizi görmek istedim.

Malko kafasındakileri belli etmemeye çalışıyordu. Yaşadığı dünyada "yanlış haber" alışılmış bir şeydi.

— Sadece boş laflar söylüyorsunuz, dedi Malko. Sizin de CIA adına çalıştığınızı söyleyebilirim. İkili çalışan tüm ajanlarımızı tanımıyorum...

Rus bir kahkaha attı.

— Bakın bu hoşuma gitti, fakat herkesin içinde tekrar etmeyin. Ne olacağı bilinmez... Stokholm'deki Sovyet Elçiliği olayını hatırlıyor musunuz?

— Evet, dedi Malko.

Bir yangın bombası elçiliği tamamen tahrip etmişti.

— O işi yapan Leonid Volodia idi. O zamanlar Avrupa Plan Dairesi'nde 4. Şube'de çalışıyordu. Yani sizin bölümde, Yoldaş Linge.

— Mümkündür, dedi Malko. Ondan sonra?

Suslov gülümsedi.

— O olayda Leonid'e, Theodore Ward'in yaptığı bir mini yangın bombası verilmişti... Ward bombanın nasıl çalıştığını göstermek için özellikle Londra'ya gelmişti. Fırsattan istifade annesini görüyordu... Leonid, Ward' dan çok etkilendi... O sıralar Ward CIA'ya çalışıyordu değil mi?

— Sanırım, dedi Malko.

— Durun, dedi Suslov. Altı ay önce Cenevre'de Rodezyalı bir siyahi milliyetçiye suikast düzenlendi. Hatırlıyor musunuz? Adam kalp krizinden ölmüştü. İriyarı, kalın kaşlı, kel bir adam onunla birlikte asansöre binmişti. O olay size bir şey hatırlatmıyor mu?

— Volodia mı?

— Elbette! Şu meşhur Volodia, dedi Rus.

Theodore Ward'in oyuncaklarından birisiyle. O iş için ne kadar aldığını bilmek ister misiniz? On iki bin dolar. Çok bir şey değil. Üç bin ruble kadar! Son kez yine Londra'da Ward'a rastladı.

— Altı ay önce, dedi Malko.

— Şimdi size Volodia'yı idare eden subayın adını vermemi ister misiniz? diye sordu Suslov.

— Pat Davis mi?

— Nasıl buldunuz?

İki adam sessizlikte birbirlerine baktılar. Malko Rusun sözü nereye getirmek istediğini anlamaya başlamıştı. Suslov konuşmaya devam etti.

— Dostunuz Davis ile Volodia'mn son haftalara kadar sık sık görüşüklerini söyleyebilirim. Ve de Theodore Ward'in İngiltere'ye geldiği gün Pat Davis ile yemek yediğini de... Ward, buraya görevle gelmişti. Daha önce iki kez geldiği gibi. Volodia'ya yeni oyuncaklar getirmek için...Volodia hâlâ her zamanki gibi CIA'dan para alıyordu. Bir kanıt ister misiniz? Son aldığı çek işte.

Rus cebinden bir çek çıkardı ve Malko'ya uzattı. Leonid Volodia adına beş bin sterlinlik bir çekti. Malko şaşkınlığını gizlemeye çalışıyordu.

— Bu çeki nasıl elde ettiniz? dedi Malko.

Suslov güldü.

— Her yerde dostlarımız var. Hesabın CIA'ya ait olduğunu kontrol edebilirsiniz. Çok kolay. Onlardan biraz para isteyin. Sonra bana gelin.

Hiç konuşmadan bir müddet yürüdüler. Rus hedefine ulaşmıştı. Malko kendi kendine

kızmaya başladı.

— Bana söylediğiniz çok saçma, dedi. Ben Washington Plan Dairesi'nden gönderildim. Yardımcılarımla birlikte Nikolas Silverman'ı korumak ve Theo Ward'i bulmakla görevlendirildik. Pat Davis bana yardımcı oldu.

Rus başını salladı.

— Ne kadar safsınız, Yoldaş Linge. Davis'in size yardım ettiği doğru. Başka türlü yapamazdı. Fakat yüzeysel bir yardım yapıyor.

Suslov Malko'nun koluna girdi ve:

— Eğer Nikolas Silverman bizimle anlaşma yaparsa, Leonid onu öldürme emrini aldı. Ona o emri verenler korkmaya başladılar. Size adlarını verebilirim. Bizim savaş istediğimizi sanıyorlar. Fakat diğer bir grup da Nikolas'ı korumaya karar verdi, çünkü bizim savaş istediğimize inanıyorlar.

Mercedes'in önüne gelmişlerdi. Malko Rusa döndü:

— Niçin bunları bana söylediniz? Ben de CIA'ya çalışıyorum.

Suslov gülümseyerek başını salladı.

— Çünkü siz Amerikalı değilsiniz. Üstelik sizi tanıyorum. Sizin hakkınızda çok iyi bir dosya var elimde.

Sesini alçalttı.

— Eğer bir gün CIA'dan bıcarsanız bize gelebilirsiniz... Körü körüne itaat etmediğinizi biliyorum. Pat Davis emirleri uyguluyor. Hatta emirler kendine ters gelse bile. Birisi ona Nikolas Silverman'ın ölmesinin gerektiğini söylemiş, o da o emri uyguluyor. Yine de Leonid Volodia'nın nerede olduğunu biliyor.

— Nerede?

Vladimir Suslov gülümsedi.

— O biliyor, ben değil. Seçimlerden sonra yeni adamlar iktidara geldi. Nikolas'ın derhal Moskova'ya gitmesini istiyorlar. Fakat eski ekibe itaat eden birçok adam var yine de. Bizim savaş istediğimizi düşünen deliler...

Malko cevap vermedi. Kendisi de Sovyetlerin savaş istediğine inanıyordu. Ve Rusya'yı savaşa zorlayanların da katil olduğunu düşünüyordu.

— Biz barış istiyoruz, dedi Suslov. Barışa ihtiyacımız var. Halkımıza daha çok araba ve çamaşır makinesi vermeliyiz. Siz lüks içinde yaşıyorsunuz, oysa halkımız sefalet içinde.

Malko, Mercedes'in kapısını açtı ve arabaya bindi. Suslov yanına oturdu.

— Şimdi, Yoldaş Linge, isterseniz her şeyi derhal dostunuz Davis'e anlatabilirsiniz...

Malko cevap vermedi. Haberalmada her şey mümkündü. Her şey...

— Benden ne bekliyorsunuz? dedi Malko.

Suslov başını salladı.

— İradenizle davranmanızı ve Nikolas'ın ülkemize gelmesine yardım etmenizi. İsterseniz onunla siz de gelebilirsiniz, güvenliğiniz açısından size garanti verebilirim.

Mercedes beş dakika sonra Sothesby'nin önüne geldi. Malko Rusların o işe verdiği öneme şaşırmişti. Araba siyah Daimler'in arkasında durdu.

Vladimir Suslov, Malko'ya doğru eğildi.

— Dikkatli olun! Bir şeyden şüphelendiğinizi anlarılarsa, sizi de öldürürler.

XIV. BÖLÜM

Pamela Rice'ın mor bluzu hemen dikkati çekiyordu. Malko satış odasına ayaklarının ucuna basarak girdi ve genç kadının önündeki bir sıraya oturdu. O sırada Pamela Rice 16. yüzyıla ait gümüş bir çaydanlık için elini kaldırıyordu.

Malko Pamela Rice'a selam vermek için geri döndü. Kadının yüzündeki makyaj elbisesiyle aynı renkteydi. Bacaklarında kah-verengi bir çorap vardı. Jartiyerinin arasından çizgi halinde teni gözüküyordu. Malko'ya gülümseyerek cevap verdi ve gümüş bir tepsiyle ilgilenmeye başladı. Yanında oturan Nikolas Silverman ise Pamela'nın vücuduyla meşguldü.

Malko, Nikolas'ın eve dönüp Pamela ile yatmak için satışın sonunu sabırsızlıkla beklediğini anladı. Neyseki, tepsi satışa sunulan son parçaydı. Satışın sonunda alıcılar gürültüyle ayağa kalktılar. Pamela Rice da ayağa kalkarak bir hayli yukarı çıkmış olan eteğini düzeltti.

Nikolas Silverman kadının koluna girip boynundan öpmeye başlamıştı bile. Pamela, Malko ile tokalaştı.

— Ne güzel bir sürpriz!

Bakışları Malko'yu dondurmuştu: sert ve

dalgın. İki gün içinde ne olmuştu?

— Umarım güzel şeyler almışsınızdır.

— Oh, doğru dürüst bir şey yok.

Malko, genç kadına yol vermek için kenara çekildi. Nikolas kadına sarıldı ve kulağına fısıltıyla:

— Harikasın! Sana ihtiyacım var, dedi.

Pamela Rice'ın cevabı beş metreden rahatlıkla duyulabilirdi ve insanı donduracak şekildeydi:

— Bu çok fena, işte! Biliyorsun, benim için yalnız sen yoksun.

Nikolas Silverman arkasına dönüp Malko'ya bir göz attı. Malko adama, Pamela'yı Sothesby'nin merdivenlerinden yuvarlamasını söylememek için kendini zor tuttu. Milton Brabeck ve Chris Jones adamın iki yanına geçti.

Caddeye çıktıklarında, Malko Pamela'nın bordo Rolls'unun Daimler'in arkasında olduğunu gördü. Genç kadın Nikolas'a döndü ve yumuşak bir sesle:

— Alışveriş yapmam gerek. Araban olduğuna göre burada ayrılıyoruz.

Nikolas, Daimler'inin kül yığınının dönüşmesi için neler vermezdi ki! Elinden ekmeği alınan bir çocuğa benziyordu. Malko adama acıdı.

— Belki size yardımcı olabiliriz, dedi Malko.

Pamela Rice birkaç saniye düşündükten sonra Malko'nun koluna girdi.

— Çok iyi, dedi. Yürüyerek gidelim, uzakta değil...

Nikolas için yeşil ışık yanmıştı. Chris ve

Milton her zamanki gibi adamın yanında-
lar.

*

**

— Şunu nasıl buldunuz?

Pamela Rice'ın elinde üzeri dantelli, yanları beline kadar açık siyah, saten bir kombinezon vardı. Nikolas Silverman'ın gözleri yerinden fırlayacak gibiydi. Pamela Rice iç çamaşırı satan butiğin altını üstüne getirmişti.

— Harika, dedi Silverman. Onu hediye alıyorum.

Adam kendisini yatakta hayal etmeye başlamıştı bile.

— Denemek istiyorum, dedi Pamela Rice ve bir kabine girdi.

Chris ve Milton yere bakarak kafalarındaki şehvet dolu düşünceleri dağıtmak istiyorlardı. Middle West'te öylesi mağazalar yoktu... Yine de Chris kendisine hiç gitmeyecek olan bej rengi bir gömlekle ilgilendi.

Aniden perde açıldı.

— Malko, gelin bakın!

Pamela üzerinde çorapları ve ayakkabısı olduğu halde kombinezonu giymişti. Saten vücudunun tüm hatlarını çıkarmıştı.

— Beğendiniz mi?

Genç kadın Malko'nun birkaç santimetre uzağındaydı. Küçük göğüslerinin ucu belli oluyordu.

— Siz bir fahişesiniz, Pamela! dedi Malko kısık sesle.

— Hayır, sadece Nikolas'ı görmek istemi-yordum, o kadar. Telefonda o ısrar etti. Ona yalnızca Sothesby'ye gideceğimi söyledim.

Genç kadın kabinden çıkıp mağazanın ortasına doğru yürümeye başladı. Attığı her adımda jartiyeri gözüktüyordu. Chris Jones'un önünde durdu.

— Beğendiniz mi?

Amerikalının kekeleyerek verdiği cevap gerçekten duyulamadı. Pamela ısrar etmeden kabine döndü. Perdeyi kapatmadan önce Nikolas Silverman'a baktı:

— Ya sen? Beğendin mi?

Adam yalnızca "evet" diyebilirdi. Mest olmuştu. Pamela Rice birkaç dakika sonra kolunun altında paketiyle kabinden çıktı.

Nikolas parayı ödemek için kasaya gidiyordu, kadın durdurdu:

— Bunu istediğim kişinin yanında giymek istiyorum...

Satıcı kız başını öne eğdi, Amerikalı morardı. Malko Pamela'yı tokatlayabilirdi.

Az önce söylediğini düzeltmek için:

— Seninle olmayacağını söylemedim, dedi Pamela Rice.

Nikolas Silverman gülümsedi. Amerikalı on beş dakikada on yıl yaşlanmış gibiydi. Yine de kızarmış gözlerle Pamela'ya bakıyordu... Yeniden hep birlikte caddeye çıktılar. Malko genç kadının yine ne şeytanlık bulacağını düşünüyordu.

— Ayakkabıya ihtiyacım var, dedi. Az ilerde bir mağaza var! Haydi oraya.

*

**

Siyah kıvrıcık saçlı satıcı İtalyan olmalıydı. Pamela'yı yerlere kadar eğilerek karşıladı ve mağazanın dip tarafına aldı. Genç kadının

etrafında yirmi çift ayakkabı vardı.

Saat beş buçuk olmuştu ve Pamela son müşteri olduğu için kimseyi rahatsız etmiyordu. Nikolas Silverman sakinleşmişti. Malko ve iki goril mağazaya göz gezdirirken neler olacağını düşünüyorlardı...

Birden, Malko bileğinin tutulduğunu hissetti.

— Bakın, dedi Milton Brabeck.

Malko Pamela'ya doğru döndü. Önce her şey normal güzüktü. Yere diz çökmüş olan satıcı ayakkabıları gösteriyordu. Ayakkabıları yerine koyduktan sonra genç kadının topuklarını okşamaya başladı. Adamın eli dizkapağına kadar çıktı. Aynaya bakan Pamela Rice hiçbir şeyin farkında değilmiş gibi davranıyordu.

Dizkapağına gelen el hızla daha yukarılara gitmeye başladı.

— Tanrım! dedi Chris, eğer dostumuz onu görürse öldürür...

Neyseki, Nikolas Silverman mağazanın öbür ucundaki valizlere bakıyordu.

— Onu uzaklaştırın, dedi Malko.

Pamela Rice'a yaklaştı. Genç kadın hep aynı yöne bakıyordu. Satıcının da bakışları sabitti. Adam artık kıpırdamıyordu. Kolunun yarısından fazlası beyaz eteğin içindeydi.

Malko karşısındaki aynaya baktı. Gözlerine inanamıyordu. Kendinden geçmek üzere olan Pamela ile gözgöze geldi. Derhal yüz ifadesini değiştirdi, bacaklarını aniden sıktı, sonra da gevşetti. Satıcı sanki yılan sokmuş gibi gerilemişti.

Pamela Rice eteğini düzelterek başını

sigara yaktı.

— Geldik, dedi.

Rolls Royce Oxford Caddesi'nin kaldırımına yanaştı. Otuz saniye sonra Nikolas Silverman Pamela'nın kapısındaıdı.

Amerikalı oturmak için Malko'yu itti.

Pamela:

— Ne oldu? Seni davet etmedim, dedi.

— Ne yapıyordunuz?

Pamela kaçamak güldü.

— Arabada ne yapılmasını bekliyorsun? Konuştuk.

Adam ağzının içinde bir şeyler geveledi. Daha sonra:

— Konuşuyordunuz ha? O zaman bu ne?

Adam parmağıyla Pamela'nın dudaklarındaki bozulmuş ruju gösteriyordu. Genç kadın masum bir ifade takınarak:

— Sevgilim, kıskançlık kötü bir şeydir... dedi.

Nikolas Silverman aniden kadının eteğini tutup kaldırdı. Pamela sert bir hareketle eteğini indirdi.

— Deli misin? Buna izin vermiyorum...

Malko aradan çıkmak istedi. İşler aile kavgasına dönüşüyordu... Nikolas güldü.

— Konuşuyordun ha?..,

Pamela alaylı bir bakış attı.

— Biliyorsun hiçbir zaman içime bir şey giymem. Seni tanımadan önce de giymeıdım, giymeyeceğimde...

Birkaç saniye sessizlik oldu. Daha sonra Nikolas Silverman var gücüyle bir tokat attı. Pamela Rice'ın başı cama çarptı. Bir an hiçbir şey olmadı. Sonra Pamela'nın gözleri yaşlarla

doldu. Nikolas Silverman yaptığı şeyin karşısında şaşırmişti. Pamela titrek bir sesle:

— Arabadan çık! dedi.

Kadının yüzü bembeyazdı. Adam karşı çıkmak istercesine ağzını açtı, fakat tekrar kapattı. Hiçbir şey demeden arabadan indi ve kapıyı kapattı. Pamela Rice derin bir nefes aldı.

— Asla bir erkek bana tokat atmadı. Asla.

Malko kadına bir tokat değil on, belki de yüz tanesini hak ettiğini söylemek isterdi, ama yine de kadının elini tuttu ve öptü.

— Affedersiniz, dedi Malko, fakat Nikolas'ın ne yaptığını öğrenmeliyim.

Kadın hiç cevap vermedi. Malko arabadan indi. Daimler tam arkalarındaydı. Chris Jones kaldırımında bekliyordu. Malko'yu görünce biraz rahatladı. Malko Daimler'in kapısını açtı. Nikolas Silverman sağ tarafta oturmuş sinirli sinirli sigara içiyordu. Başını kaldırdı.

— Üzgünüm. Size hakaret etmek istemedim.

— Anlıyorum, dedi Malko.

— Adi bir fahişe o, dedi adam. Ayakkabıcıda ne yaptığını görmediğimi sanıyorsunuz, değil mi?..

— Nikolas, dedi, Malko. Pamela Rice'ı unutun!

Adam başını salladı.

— Benim de niyetim bu. Fakat, şimdi beni rahat bırakın. Moskova'ya gitmeyeceğim. Benim bu işten bir çıkarım yok. Hayatımın sonuna kadar yetecek param var. Şimdi beni rahat bırakın.

Söyleyecek hiçbir şey yoktu. Malko Daim-

ler'den çıktı ve kapıyı kapattı.

— Ensesinden ayrılmayın, dedi Malko Chris Jones'a. Her türlü saçmalığı yapabilir.

Daimler uzaklaştıktan sonra bir taksi çağırdı.

— Grosvenor Meydanı'na, dedi. ABD Elçiliği'ne.

Vladimir Suslov'un söyledikleri kafasını kurcalıyordu.

*

**

Malko son gelişmeler hakkındaki raporunu henüz bitirmişti. Özel kuryesine verdi.

— Nakit paraya ihtiyacım var, dedi. Hilton çok pahalı.

Pat Davis gülümseyerek gözlüklerini çıkardı.

— Önemli değil, size bir çek yazarım. Sekreterim Janet'ten alırsınız.

Telefonla talimat verdikten sonra, bir sigara yaktı.

— Pamela Riceile Nikolas Silverman'ın hiç yok yere ayrılmaları mümkün, dedi Malko.

— Göreceğiz, dedi Pat Davis. O arada Bay Silverman'ın peşinden ayrılmayın. Vladimir Suslov'u uyardım.

Amerikalı ayağa kalktı ve Malko ile birlikte sekreterin odasına girdiler. Pat Davis kaşesini vurduktan sonra çeki Malko'ya uzattı.

— Onunla oyun oynamayın, dedi gülümseyerek.

Malko bürodan çıkar çıkmaz elindeki çekle Suslov'un verdiği karşılaştırdı.

İki çek de aynı hesaptan alınmıştı.

XV. BÖLÜM

Malko tepeleme doldurduğu votka bardağının yarısını bir yudumda içti. Göz ucuyla Hyde Park'ın yoğun trafiğine bakıyordu. Kendisini boşlukta gibi hissetti. Fakat düşünmeye ihtiyacı vardı. Çekler cebindeydi.

Vladimir Suslov ne yapmak istiyordu? Niçin Ruslar ve İngilizler aynı anda kendisine güveniyorlardı?

Her şey çok karışıktı: delicesine aşık bir işadamı, malın gözü bir kadın, yakalanamayan bir katil ve belki de birçok hain. Fakat kim ihanet ediyordu ve niçin ihanet ediyordu? Rusların nasıl çalıştıklarını bildiği için onlara hiç güvenmiyordu. CIA'nın varlığı Silverman olayından sonra da devam edecekti ve her zaman olduğu gibi KGB'yi rahatsız etmeyi sürdürecekti.

Malko, Pamela Rice'ı düşündü. Gözlerini kapatarak tüm erotikliğiyle Rolls Royce'un içindeki sahneyi hatırladı. Ya o kadın ne tür bir oyun oynuyordu? Gerçekten duygusuz bir kadın mıydı?

Telefonun zili Malko'yu yerinden sıçrattı. Arayan Chris Jones idi.

— Bay Silverman sizin gelmenizi istiyor, dedi goril.

Malko saatine baktı. Saat onu biraz

geçiyordu. Akşam yemeğini yalnız yemişti. Evinde üzüntüsüyle başbaşa olan Nikolas Silverman'ın gorillerin arasında tehlikeden uzak olduğunu düşünüyordu.

— Ne istiyor? diye sordu Malko.

— Size önemli bir şey söylemek istiyormuş, dedi goril. Hareketlerinden anlaşıldığına göre, oyun oynayacağı benziyor.

— İyi, geliyorum, dedi Malko.

Votkasını bitirdi ve kravatını taktı.

*

Daimler, Halkin Cadesi'ndeki malikânenin önünde duruyordu. Malko taksinin ücretini ödedi ve zili çaldı. Chris Jones açtı. Goril Malko'yu gördüğüne sevindi...

— Yukarda, dedi Jones. Üzüntülü. İki saattir eski fotoğrafları yırtıyor.

Malko'nun odaya girdiğini gören Nikolas Silverman elindeki kadehi kaldırdı ve üzgün bir sesle:

— Pamela fahişesinden zevk alabildiniz mi? diye sordu.

Adam doğrudan söze girmişti. Malko cevap vermeden votka hazırladı. Sarhoşlardan her zaman nefret etmişti ve kendini suçlu buluyordu. CIA onu Londra'ya Nikolas Silverman'ın derdine dert katsın diye göndermemişti. Kanepenin etrafı Pamela Rice'in yırtık fotoğraflarıyla doluydu. Nikolas Silverman hıçkırıkla karışık bir sesle:

— Bana aldırmayın, iyi durumda değilim!.. Bugüne kadar Pamela benim hayalimdi. Üç yıl boyunca. Oldukça uzun bir zaman. İyi bir kadındı ve o huyunu

beğeniyordum. Bugün öğleden sonra arabanın içinde olanlardan kuşkuluyum. Sizi suçlamıyorum... Pamela beni üzmeye karar verdi, dedi.

— Bir erkeğin utanç duyacağı bir şey yapmadım, dedi Malko. Fakat niçin Bayan Rice'ın geçmişinden bahsediyorsunuz?

Nikolas Silverman bardağındaki buzlardan birkaçını yuttu ve bir kadeh daha hazırladı.

— Onu tanıyorum. Beni asla affetmez. Biraz önce umutsuzdum. Düşündüm ve onu bir daha görmemeye karar verdim. Moskova'ya gideceğim. En kısa zamanda. Eğer Suslov kabul ederse ertesi gün belki. Yarın dinleneceğim. Size söylemek istediğim buydu. Şimdilik Londra'da yapacak bir işim kalmadı, tam tersi...

— İyi bir haber, dedi Malko.

O habere sevinemeyecek kadar yorgundu. Leonid Volodia'nın elini çabuk tutma şansı azdı. Nikolas Silverman, Volodia'nın ölüm saçan oyuncaklarından uzaklaşmış olacaktı. Malko votkasını bitirdi. Silverman'ın Londra'daki son saatlerinin olaysız geçmesini diliyordu.

— Zina'dan bana eşlik etmesini istedim, dedi Nikolas Silverman. Böylece yalnız olmayacağım.

— İyi bir fikir, dedi Malko.

Vladimir Suslov'a ayrıca haber vermeye artık hiç gerek yoktu. Malko esnemesini gizlemeye çalıştı. Nikolas Silverman'ı viski şişesiyle başbaşa bırakıp yatmaya gidecekti.

— Oh, gitmeyin, dedi Nikolas Silverman. Yalnız kalmak istemiyorum. Zina'ya gelmesini

söyledim, fakat ne zaman gelir bilemiyorum.

*

**

Nikolas Silverman divanın üzerine uzanmış, ağzı açık horluyordu. Bir buçuk şişeye yakın viski içmişti. Zina Sabet bacak bacak üstüne attı ve esnedi.

— Sanırım artık uyanmaz... Birlikte gidebiliriz.

Nemli dudaklarıyla gözleri aynı şeyi söylüyordu. Fakat Malko kendini yorgun hissediyordu. Ağzı votkadan dolayı kurumuştü. Bir büyük bardak su doldurup bir yudumda içti.

— Sanırım gidip yatacağım, dedi. Sizi istediğiniz yere bırakabilirim.

Lübnanlı kadın birden fikrini değiştirdi.

— Kazanova'ya gideceğim, fakat Nikolas uyanırsa beni aratır. Yarın izin almalıyım.

— Onun bir sorun yaratacağını sanmıyorum, dedi Malko.

— Bana bir samur kürk söz verdi, dedi Zina.

Malko ayağa kalktı.

— Yatacağım.

Zina adama sarıldı ve üzerine abandı. Nikolas Silverman'ın uykusundan faydalanmak istemiş gibi davranıyordu.

*

**

Giriş katında Chris Jones ve Milton Brabeck kâğıt oynuyor, Krizantem ise, malikânenin içinde dolaşıyordu.

Malko kendilerini oyuna kaptıran gorilleri seyretti. Chris Jones eli kazandı. Milton

Brabeck on dolar kaybetmişti. Malko, Chris Jones'u düşünceli buldu. Vladimir Suslov'un bir sözü aklına geldi ve:

— Chris, dedi, bir gün bana arkadan ateş etmeniz emredilse yapabilir misiniz?

Chris Jones yerinden fırladı.

— Ne demek istiyorsunuz? Aynı taraftayız, değil mi?

— Chris, sizin bölümde sizlere görev veren bir şefiniz var. O adam bir gün size Viyana uçağına binip beni "ortadan kaldırmanızı" emretse, yapar mıydınız?

Chris Jones sinirlenmişti, başını öne eğdi.

— Hiçbir emre karşı çıkmadım. Bana bir emir verildiğinde sebebini düşünmem. Fakat...

— Teşekkür ederim, Chris, dedi Malko. Umarım öyle bir şey gerçekleşmez.

Malko, Chris Jones'un şaşkın bakışları altında önünden geçti. Goril seslendi:

— Niçin öyle saçma sorular soruyorsunuz?

*

**

Pat Davis elindeki kalemle oynuyordu.

— Bay Silverman'ı ikna ettiğiniz için size teşekkür ederim, dedi. Önümüzde yalnız yirmi dört saatimiz var. Sonra sorumluluğumuzdan çıkacak.

— Doğru, dedi Malko esneyerek.

Sinirden uyuyamamıştı. Pat Davis'e iyi haberi vermeden önce Silverman'ın niyetinde ciddi olup olmadığını kontrol etmişti.

Daha sonra telefon zinciri başladı: Vladimir Suslov, Nikolas Silverman'ın Moskova'ya gönderileceğı gün için bir Learjet'in yola çıkması için gerekeni yapıyordu. Rus Malko'

nun da yolculuğa katılmasını istiyordu.

Scotland Yard'ın "Özel Bölüm"ü Silverman'ın Halkın Caddesi'ndeki evinden Heathrow Havaalanı'na kadar olan yolculuğu sırasında güvenliğini sağlamayı kabul etmişti.

CIA bölge şefi kalemini bıraktı ve ayağa kalktı.

— Beni başışlayın, dedi. Yapacak bir sürü işim var. Bugün çözüm günü.

*

**

Leonid Volodia, alnındaki teri kuruladı ve birkaç saniye durdu, gözü çalar saatteydi. Zaman onun en az değer verdiği şeydi. Theodore Ward çok erken ölmüştü. Volodia' da onun kabiliyeti yoktu ve onun "oyuncaklarını" iyi değerlendiremiyordu.

Biraz rahatlamak için yeraltındaki beyaz duvarın önünde birkaç adım attı. Londra'nın yolları ona cazip gelmiyordu. Eğer dışarı çıkarsa başına gelecekleri biliyordu.

Yerde duran telefon çaldı. Leonid Volodia açtı. Onu arayabilecek yalnız bir kişi vardı.

— Evet, dedi Volodia. Çalışıyorum.

Karşı taraftakini dikkatle dinledi, telefonu kapatmak için sabırsızlanıyordu. Dışlerini gıcırdatarak:

— Beni rahatsız etmeyin, yoksa yapamam, dedi.

Telefonu kapadıktan sonra ellerinin terini kuruladı ve birkaç saniye sonra kendini işine verebildi. Yapacağı en ufak bir yanlış hayatına malolurdu. Yaptığı iş, çingiraklı yılanlarla oynamaya benziyordu. Yarım saat önce başarısızlığın neye malolacağını gözleriyle

görmüştü. Parmağı aptalca bir hata yüzünden kaydı. Küfrederek olduğu yerde kaldı.

Sonra yeniden başladı. Eğer onun sözünü dinleselerdi böyle karışık çalışmalara hiç gerek kalmayacaktı. Elinde % 90 başarı şansı tanıyan silahlar vardı. Fakat % 10 da tehlikesi vardı. Nikolas Silverman'ı profesyoneller koruyordu. Volodia işi bitiremezse hiç kimse bir daha deneyemezdi.

O yüzden Leonid Volodia son ana kadar tedbiri elden bırakmamaya karar verdi. Eğer elindeki aletler bir sonuç vermezse işi en son kendisi deneyecekti.

Bir müddet durup eserini seyretti. Yaptığı şey yakından hiç de fena değildi.

% 100 hedefe ulaşacağı aleti yapmasına iki saat daha vardı.

*

**

Malko, dikkatle Nikolas Silverman'a bakıyordu. Amerikalının sakinliği oldukça ilginçti. Fakat saatler ilerledikçe gerginleşiyor ve sinirleniyordu. Saat altı civarıydı. Sabahtan beri ağzına içki koymayan Nikolas günün ilk içkisini yudumluyordu. Ertesi gün sabah yedide özel bir Learjet ile Moskova istikametine hareket edecekti. Malko gorillerle birlikte seyahate katılacaktı. Moskova'da kalmayacaklar ve derhal geri döneceklerdi.

Zina Sabet kucığında paketlerle içeri girdi. Krizantem arkadan çantaları taşıyordu. Nikolas Silverman genç kadına kışlık gardırobunu yenilemesi için iki bin sterlin vermişti. Paketleri bırakıp Nikolas'a doğru ilerledi.

— Aldıklarımı görmelisin, diye bağırdı.

Nikolas Silverman gülümsemeye çalıştı. Malko'yu Moskova'ya gitmeye zorlayan sebeplerden birisi de Silverman'ın son anda uçağa binmekten vazgeçebileceğiydi. Anlaşma olmasaydı, hiç şüphesiz yine Pamela Rice'ın peşinden koşardı.

Malko ne şekilde olursa olsun tehlikeyi göze almak istemiyordu. Dışarı çıktı.

Nikolas Silverman kuştüyü yatağının üzerine uzanmış, telefonda konuşuyordu. Malko birden adamın kiminle konuştuğunu farkettiler. İçeri girdi ve yatağa yaklaştı. Silverman telefonu kapattıktan sonra kötü bir rüya görmüş gibiydi.

— Ona Moskova'ya gideceğimi söylemek istedim. Memnun olacağını söyledi.

— Pamela Rice'ı düşünmekten vazgeçin, dedi Malko. Sizi mahvedecek o kadın. Moskova'ya daha güzel bir kızla gidiyorsunuz. Size milyonlarca dolar getirecek bir anlaşma imzalayacaksınız.

Adam başını salladı.

— Beni zaten mahvetti... Fakat hakkınız var. Başkan beni Huston'dan aradı ve yola çıkacağım için bana teşekkür etti.

*

**

Leonid Volodia, kuru bir gürültü çıkaran yaya biraz daha bastı. Apartmanda birisinin olabileceğini düşünerek kendisini duvarın önüne attı. Bir dakikaya yakın bekledikten sonra ayağıyla kapıyı itti.

Hiçbir şey olmadı.

İçeri girip kapıyı kapattı. Oldukça uzun bir işi vardı. Bavulunu açtı ve işe koyuldu.

XVI. BÖLÜM

Elko Krizantem, mavi bir polis Rover'ı tarafından trafiği durdurulan Hollanda Cad-desi'nden saatte yüz yirmi ile geçti. Havaalana giden M4 Otoyolu'na iki mil mesafeleri vardı.

Daimler'in arkasında oturan Nikolas Silverman'ın bir yanında Malko, öbür yanında Zina vardı. Chris Jones ön koltuğa oturmuş arkadakilere bakıyordu. Milton Brabeck bir telsizle tüm ekip arabalarından bilgi alıyordu.

"özel Bölüm" Daimler'i çevreliyordu. Pat Davis'in kullandığı Mini Austin, Daimler'in arkasındaydı. En arkadan da Vladimir Suslov'un kullandığı ZİL geliyordu.

Öndeki iki Rover'ın sayesinde arabalar 120 ile gidiyorlardı. Londra henüz sessizdi. Gittikleri hızda Nikolas Silverman'a ateş edilmesi imkânsızdı.

Silverman gece iyi uyuyamamış gibiydi. Malko'ya döndü ve Rusça:

— Memnun musunuz? Moskova'ya gidiyorum. Anlaşmayı imzalayacağım, herkes çok para kazanacak ve Pamela Rice'dan kurtulacağım, dedi.

Malko adama acıdı.

— Nikolas, dedi, ne hissettiğinizi anlıyorum. Fakat sizi Pamela Rice'dan CIA

ayırmadı. O sizi terketti. Bu tür şeyler olağandır.

— Ona bir kürk manto getireceğim...
Ayrılış hediyesi.

— Zina'nınkiyle iki kürk olacak, dedi Malko.

Adam gülümsedi.

— Anlaşmadan sonra, evimin her duvarını kürkle kaplatabilirim.

— Tarihe geçersiniz, dedi Malko.

Sakin görünmesine rağmen, Malko da gergindi. Leonid Volodia'nın haber aldıysa neler planlayacağını düşünüyordu.

Konvoy M4 Otoyolu'na yaklaştıkça, daha da hızlanıyordu.

— On beş dakika sonra havaalanında oluruz, dedi Malko.

Haberi duyan Zina Sabet bacak bacak üzerine attı. Sabahın erken saatleri olmasına rağmen, genç kadın Saba Melikesi gibi makyaj yapmıştı. Bir körün bile başını çevirtebilirdi. Şeffaf bir bluz, önden ve arkadan yırtmaçlı bir etek giymişti. Yırtmaçları o kadar uzundu ki, çorabının külot kısmı görünüyordu.

M4 'de kimseler yoktu.

Malko, Leonid Volodia'nın uyukluyor olması için dua ediyordu.

*

**

Learjet'in iki reaktörü çalışıyordu. Uçak ana pistin açığındaydı. İngiliz polisi uçağın çevresinde her türlü tedbiri almıştı.

Vladimir Suslov arabasından çıkıp Malko'nun yanına geldi.

— Bravo! dedi Rusça. Her şey yolunda mı?

Pat Davis, Nikolas Silverman ile sohbet ediyordu. Motorların sesi konuşulanların duyulmasını engelliyordu.

— Sanırım, dedi Malko, Volodia'ya gerekenden fazla önem verdiniz.

— Hayır. Fakat siz ondan daha güçlüydünüz ve şansınız yaver gitti.

Malko uçağa baktı.

— Jete sabotaj yapılabilir mi?

Vladimir Suslov başını salladı.

— İmkânsız! Dün gece Moskova'dan geldi. İçinde ve etrafında dört adamımız nöbet tuttu. Hiç kimse uçağa yaklaşmadı. Uçağın yakıtını bile kontrol ettik. Uçuş ekibi de bizden. Huzurla gidebilirsiniz! Tekerlekler yerden kesildikten sonra rahatlıkla içkinizi yudumlayabilirsiniz. Siz benim güvencem altındasınız ve endişeleneceğiniz hiçbir şey yok.

Malko her şeye rağmen gülümsedi. Bir CIA görevlisi KGB tarafından korunuyordu. Ender rastlanan olaylardan biriydi. Malko Rusa elini uzattı:

— O halde, yakında görüşürüz!

— Görüşürüz, dedi Suslov.

Malko ile tokalaşacağı yerde ona sarılıp üç kez öptü. Üçüncüsünde Malko'yu, Chris ve Milton'un gözlerinin önünde dudaklarından öpmüştü.

Kötü bir Rus adeti işte!

*

**

Malko kemerini bağladıktan sonra camdan baktı. Learjet pistte ilerlemeye başlamıştı. Vladimir Suslov ZİL'e binmişti. Pistte yalnızca el sallayan Pat Davis vardı. Uçak hızlanarak

kalkış pistine geldi.

Uçağın içinde altı kişilik yer vardı. Nikolas Silverman ile Zina Sabet ilk sıraya oturdular. Malko ve Chris Jones ikincisine, Milton Brabeck üçüncü sırada sivil bir Rusla oturuyordu. Bu sivil KGB'nin uçuştan sorumlu subayı idi... Uçak gittikçe hızlanıyordu. Malko saatine baktı. Tam saatinde havalandıkları takdirde, öğle yemeğine Moskova'nın Vnukovo Havaalanı'na inecekler, goriller de oradan Panam ile New York'a döneceklerdi. Malko pasaportunu çıkardı ve Sovyet vizesine baktı. İlerde onu çerçeveletecekti!

Tekerlek kapaklarının sesi onu yerinden sıçrattı. Nihayet Nikolas Silverman, Leonid Volodia tehlikesinden uzaklaşmıştı.

Yine de pek sevinemiyordu. Volodia'nın geçmişini iyi bildiği için son iki günkü sessizliği çok garipti. Malko olabilecek tehlikeleri düşünmeye başladı.

Valizler iki goril tarafından denetlenmişti. Learjet tırmanıyordu. Nikolas Silverman, gözleri kapalı uyuklar gibiydi. Zina Sabet çantasını karıştırdıktan sonra makyajını tazelemeye başladı. Çantasından saç spreyini çıkardı, fakat sıkamadı. Gülümseyerek Malko'ya döndü.

— Şunu çalıştıramaz mısınız? Dolu olduğundan eminim.

Malko tüpü aldı ve düğmesine bastı. Hiçbir şey çıkmadı. Malko tüpün boş olduğunu söylemek üzereyken birden en az yarım kilo olabileceğini farketti. Sağına soluna baktı. Kalbi duracak gibi oldu.

— Ne oldu? diye sordu Lübnanlı kadın.

— Hiçbir şey, dedi Malko.

Ayağa kalktı ve elindeki tüple pilot mahalline girdi. İki Rus pilot onu görünce geri döndüler.

— Derhal yükselmeyi durdurun! dedi Malko Rusça.

— Ne oluyor?

— Basınçla çalışan bir bomba var!

*

**

— Vay canına! Bunun dip tarafı lehimlenmiş!

Chris Jones tüpün dip tarafındaki beyaz bir çizgiyi gösterdi. Nikolas Silverman uyanmıştı. KGB sorumlusu da tüple ilgileniyordu.

— Bunun ne olabileceğini bilirsiniz, dedi Malko. Aneroit kapsüllü bir bomba. Yükseldikçe kapsül şişer ve patlayıcıyı çalıştırır...

Birkaç yıl önce, Filistinliler Swissair'e ait bir uçağı benzeri bir bombayla düşürmüşlerdi. Yapılışı çok basitti. Eski bir altimetre, pil ve patlayıcı. Seksen metrede bir, bir milibarlık basınç değişimi olacağını bildikten sonra istenilen her yüksekliğe ayarlanabilirdi..! Learjet Manş'ın üzerinde daire çiziyordu. Üç bin metre yükseklikteydiler ve Heathrow Havaalanından izin bekliyorlardı.

— Geciktirmeli bir bomba da olabilir, dedi Chris Jones.

Theodore Ward'i tanıdıktan sonra imkânsızca inanmaktan başka çare yoktu... Malko elindeki tüpe baktı. Leonid Volodia böylece kendisini tehlikeye atmamıştı. Eğer yere sağlam inerlerse görülecek bir sürü hesap vardı. "Sprey" Zina Sabet'in çantasına

kendiliğinden gelmemiştir.

— Heathrow'dan sürekli dinlemede kalmasını isteyin, dedi Malko Rus pilota. Bu aleti inmeden zararsız hale getireceğiz. Kuleden bir bomba uzmanıyla bizi görüştürmesini isteyin..

Zina Sabet bir ölü gibi bembeyazdı.

— Anlamıyorum, diyordu. Dün sabah kullandım.

— Sizin hatanız değil, dedi Malko. Bay Silverman ile Moskova'ya gideceğinizi bilen birisi siz evde yokken değiştirmiş olabilir.

Chris Jones tüpü koltuktaki yastığın üzerine yerletirdi ve acil durumlar için bir panzehir vazifesi gören omuz çantasını açtı. Küçük bir metal testeresi çıkardı.

— Lehimlendiği yerden açabilirim, dedi.

Zina Sabet eliyle ağzını kapattı.

— Fakat ya patlarsa?

— Patlamaması için imkânsız yapmaya çalışacağız... dedi Malko.

Nikolas Silverman olup bitenleri sessiz seyrediyordu. Learjet hava boşluklarında sallanarak yatay uçmaya devam ediyordu. Chris Jones dengesini sağlamak için diz çöktü ve tüpü sol eline, testereyi de sağ eline aldı ve işe koyuldu.

*

**

Chris Jones testereyi dikkatlice kullanıyordu. Motorların sesinden testerenin gıcirtısı duyulmuyordu. Uçak her an havaya uçabilir ve anında ölebilirlerdi. Testere silindirin üçte ikisini kesmişti.

ikinci pilot Malko'yu çağırdı ve bir kulaklık uzattı.

— Uzmanla bağlantı kurduk, dedi pilot.

Yabancı bir ses sordu.

— Bayım, elinizdeki şeyi tanıtın.

Malko istenileni yaptı. İngiliz uzman cevap vermeden önce tereddüt etti:

— Basınçla çalışan bir bomba ise, elektrik piline bağlı bir altimetre ile patlayıcıdan oluşmuştur. Fakat boyunun kısa oluşu beni düşündürüyor. En azından daha yüksek güçlü bir patlayıcı olmalıydı.

— Nasıl anlayacağız, dedi Malko.

— Tabanı açmaya devam edin ve gördüklerinizi bana anlatın, dedi uzman.

— Anlaşıldı, dedi Malko. Dinlemede kalın.

Son bir testere darbesiyle taban açılmıştı. Malko bakırdan bir bölme gördü. Aneroit kapsülü olmalıydı. Telsize geçip gördüklerini anlattı.

— İyi, dedi uzman. En iyi çare o bölmeyi dışarı çıkartmak. Kabloları koparmamaya dikkat edin... Tüpün üzerine yavaşça vurun.

Malko denileni yaptı. Aneroit kapsülü yerinden kıpırdamamıştı. Ya uzman hiçbir şey bilmiyordu, ya da Malko hızlı vuramamıştı... Malko nefesini tutarak bir kez daha denedi. Kapsül biraz yerinden kıpırdadı. Malko aynı şeyi tekrar etti.

— Dikkat! dedi Chris Jones.

Gorilin alını terlemişti. Zina gözlerini tüpe dikmiş bakıyordu. Rus pilotlar yine daire çiziyorlardı. Malko dikkatini toplamaya çalıştı.

Birden bir çığlık duyuldu.

— Dur!

Chris Jones bağırmıştı. Nikolas Silverman ani bir hareketle geriledi.

Bakır kapsül tamamen dışarı çıkmıştı. Yastığın üzerine düştü. Üzerinde üç siyah kablo vardı. Kablolar tüpe bağlıydı. Tahmin ettikleri gibi düşen parça eski bir altimetreydi. Kablolardan biri kadradaki 100 rakamına bağlıydı. Yani on bin metreye. Uçağın seyredeceği yükseklik. Diğerleri ise kapsülün ortasına.

Malko kabloyu oynatmadan çekerek:

— Geliyor, dedi.

Kablolarla birlikte kapsüle bağlı bir pil ve kurşunkaleme benzeyen bir şey geldi. Henüz kabloların sonu gelmemişti. Malko son bir gayretle sprej kutusuna üstten vurdu. İki cam tüp çıktı. Tüplerden birinde sarı bir sıvı, diğerinde ise gri bir toz vardı.

Malko kutunun içine baktı: Artık bir şey yoktu. Prens birden rahatladığını hissetti.

— Sanırım tamam, dedi.

Yastığın üzerindeki parçalara bakıyordu. Ne patlatıcı, ne de geciktirici bir sistem vardı. Yastığı yavaşça Chris Jones'a verdi ve telsizle koştı.

İngiliz bomba uzmanı Malko'yu dikkatle dinledikten sonra:

— Aneroit kapsülüne çabuk karışan bir sıvı dökmeniz gerek, fakat o sıvıdan sizde yok.

— Kabloları kesebiliriz, dedi Malko.

— Asla dokunmayın, dedi uzman. Kısa devre ile çalışan ikinci bir ateşleme sistemi olabilir. Hiçbir şeye dokunmayın.

— inişte patlaması için hiçbir sebep yok ya? diye sordu Malko.

Bir müddet sessizlik oldu.

— Sanmıyorum, dedi uzman, fakat % 100

garanti veremem. Kabloları kesmekten daha az tehlikelidir...

Başkalarının hayatı üzerinde kahramanlık yapmak her zaman kolaydı. En kötü ihtimalle uzmanın kulaklığından bir patlama sesi duyulurdu.

— O pudra ile sıvı nedir? diye sordu Malko.

— Emin değilim, fakat potasyum siyanür ile sülfürik asit olabilir. Ve ateşleme mekanizması yalnızca o iki maddeyi birbirine karıştırmaya yarar. O zaman da ortaya siyanhidrik asit çıkar, öldürücü bir maddedir.

— Teşekkür ederim, dedi Malko. İnmeye çalışacağız.

Malko pilota döndü.

— Vladimir Suslov olanları biliyor mu?

— Evet, dedi Rus. Havaalanında bekliyor.

— Çok iyi, dedi Malko. İnişe geçtiğimizi ona bildirin.

Malko içeri geçti. Nikolas Silverman ona bakıyordu.

— Herhalde Moskova'ya gidemeyeceğim, dedi.

*

**

Malko dizinin üzerinde duran parçalara bakıyordu. Learjet inişe geçtiğinden bu yana kimse ağzını açmamıştı. Bomba çalışmış olsaydı uçağın akibetini hiç kimse bilemeyecekti.

Malko, Rusların siyah ZİL'ini gördü. Pat Davis'in arabası ortalarda yoktu. İngilizler gelişmeleri CIA'ya bildirmemişlerdi.

Learjet normal bir iniş yaptı. Malko sevinçten bağırmak istiyordu.

XVII. BÖLÜM

Vladimir Suslov hiçbir şey söylemeden Malko'ya baktı. Rus çok üzgün görünüyordu. Suslov ile birlikte gelen üç KGB ajanı uçaktan inen Nikolas Silverman'ın çevresini sardılar. Zina Sabet, Nikolas'ın kolundaydı. Saçı başı birbirine karışmıştı. Yalnız Chris Jones ile Milton Brabeck'in yüzü düzgündü. Bomba Chris Jones'un sırt çantasındaydı.

Uçağın motorları henüz susmuştu. Suslov gözlerini Malko'ya dikerek:

- Az kalsın bu sefer başarıyorlardı, dedi.
- Kimler?
- Patrick Davis ile Volodia domuzu!

Malko'nun itiraz edecek gücü yoktu. CIA'nın Londra şefi gibi ortalığı bulandıran bir sürü şey vardı. Önce fotoğraf, Theo Ward'i öldürmek istemesi, çek ve şimdi de Zina'nın uçağa bineceğini bilen tek kişinin o olması.

— Her zamanki gibi Bay Davis'in suikastlara mı karıştığını söylüyorsunuz? dedi Malko.

— Karışmadı. Onları idare etti. Volodia'yı yetiştiren subay o. MI 6 ve "Özel Bölüm" tarafından aranan Volodia'nın yardım görmeden Londra'da nasıl saklandığını söyler misiniz?

- Nerede olduğunu biliyor musunuz?

— Evet, dedi Rus. CIA tarafından kullanılan özel bir evde. Fakat adresi yalnız Pat Davis biliyor.

— Çok iyi, dedi Malko. Araştıracam. Bay Silverman ile yanındaki iki adamı birkaç saatliğine Sovyet Elçiliği'ne götürebilir misiniz?

— Elbette. İsterlerse daha uzun zaman da kalabilirler.

— Silverman ile konuşacağım, dedi Malko.

Nikolas Silverman şokun etkisinden kurtulamamıştı.

— Bay Silverman, dedi Malko. Güvenliğiniz açısından Sovyet Elçiliği'nde 24 saat geçirmenizin iyi olacağını düşünüyorum. Suikastları düzenleyen adamı bulmak üzereyim.

— Nasıl isterseniz, fakat beni şu kadından kurtarın...

— Zina size ne yaptı? dedi Malko. Kaza ile onun ilgisi yok.

— Onu istemiyorum. Moskova'ya Pamela'yı götürecektim...

Malko cevap vermemeyi tercih etti. Fakat yine de:

— Pamela'yı ikna edecek vaktiniz var, dedi.

*

**

— Bir özel ev mi? dedi Pat Davis. Evet, fakat...

— Bay Silverman'in öyle bir yerde daha güvencede olacağını düşünüyorum. Her bölgede var. Sizin de bir tane olmalı.

— Oldu, dedi Pat Davis. Fakat Washing-

ton'dan izin almalıyım. Saat üçte gelin. Daha önce kimseyle görüşmem.

— Harika, dedi Malko. Saat üçte büronuzda.

Telefonu kapattı. İçinden bir ses gerçeği bulmak üzere olduğunu söylüyordu.

*

**

Pat Davis gülümsüyor, fakat Malko ile göz göze gelmemek için çaba sarf ediyordu.

— Bu sabah harikaydınız. Siz olmasaydınız felaket olurdu. Şu Volodia şeytanın teki...

— Şeytan sözü yavan kalır, dedi Malko. Washington'dan cevap aldınız mı?

Amerikalı Malko'ya bir kâğıt uzattı.

— Evet. Kabul edildi. İşte adresi:

Kâğıtta "33-36 Chaster Meydanı, No 3" yazıyordu.

— Tabii bu adresten hiç kimseye bahsetmeyeceksiniz. Benim arabamı kullanın ve Bay Silverman'ı oraya siz götürün.

— Ben de aynı şeyi düşünüyordum, dedi Malko.

— O halde, gelişmelerden beni haberdar edin, dedi Davis. Anahtarlar arabamda. Muhafıza telefon edeyim de size zorluk çıkarmasın.

Amerikalı asansöre kadar Malko'ya eşlik etti. Daireyi verirken hiç güçlük çıkarmamıştı.

Malko'yu görür görmez Chris Jones elindeki "Penthouse" dergisini sakladı.

— Dostumuz Volodia'nın bulunabileceği bir yere gideceğiz, dedi Malko.

Chris gülümsedi.

— Geç kalınmış sayılmaz. Bay Davis mi

söyledi?

— Bir bakıma evet, dedi Malko.

Garaja indiler. Mini Austin asansörün hemen yanındaydı. Malko arabanın soluna geçti, fakat direksiyonun sağda olduğunu farketti. Chris öbür kapıyı açtı.

— Önemli değil ben kullanırım. Bu konserve kutusunun nasıl çalıştığını görmek hoşuma gider.

— Önce Hill Caddesi'ne gidin, oradan South Audley'e dönersiniz ve yeniden Hyde Park'a çıkarsınız, dedi Malko.

Söylemeyi unuttuğu iki şey vardı: Birincisi Hill ile South Audley'in birbirlerine ters istikamette iki cadde olduğu idi, ikincisi ise İngiltere de soldan gidilirdi.

— Vay canına!

Chris'in sözleri fren sesiyle karıştı. Tampon tampona çarpıştılar. Amerikalı bir omuz darbesiyle kapıyı açtı ve dışarı çıktı.

— Üzgünüm, dedi Chris.

Çamurluk ön tekerleğin dönmesini engelliyordu.

— Tamirciye haber vermeli, dedi Malko Chris Jones'a.

Fakat goril duymuyormuş gibiydi. Nefes alamıyor gibi bir hali vardı.

— Chris, diye bağırdı Malko. Ne oldu?

Goril kravatını çıkardı. Düşmemek için arabaya yaslanmıştı. Aslında darbe o kadar şiddetli değildi.

— Başım, diye mırıldandı Chris Jones. Nefes alamıyorum.

Birden yere yuvarlandı. Jones zor nefes alabiliyordu.

— Bir ambulans çağırın, dedi Malko etraftakilere.

Malko Amerikalının yüzüne eğildiğinde tuhaf bir koku aldı. Chris'in nefesinde badem kokusu vardı.

Malko şaşırmış bir vaziyette doğruldu.

O kokunun siyanür olduğunu biliyordu.

*

**

Beyaz önlüklü doktor Chris Jones'a bakıyordu.

— Nesi var? diye sordu doktor.

— Zehirlenme, dedi Malko. Doktor, siyanüre karşı panzehir var mı?

— Bir zehirlenme mi? Fakat...

— Daha sonra size açıklarım. Panzehir var mı?

— Evet, fakat yanımda yok.

— Çabuk getirtin.

Hastabakıcılar Chris Jones'u arabaya almışlardı.

Chris Jones nasıl ve neden zehirlenmişti? Malko'nun aklına birden zehirlenmek istene-nin goril değil de kendisi olduğu geldi. Pat Davis'in gülümsemesini hatırladı. Vladimir Suslov'a haber vermeliydi.

*

**

Telefon çaldığında Malko düşünüyordu. Yabancı bir ses vardı telefonda:

— South Audley Caddesi'nde kaza geçiren bey siz misiniz?

— Evet, dedi Malko, niçin?

— Burası Saint James Garajı, bayım. Garip bir şey var...

Malko kaskatı kesilmişti.

— Geliyorum, dedi.

*

**

Mavi önlüklü, tamirci genç yerde yatıyor ve güçlükle nefes alıyordu. Chris Jones'daki belirtilerin aynısı onda da vardı.

— Ne oldu? diye sordu Malko.

— Hiçbir şey. Arabanın önünü düzeltti ve onu buraya getirdi. On dakikadan beri de yerde... Başının ağrıdığını ve nefes alamadığını söylüyor.

Malko ne olup bittiğini anlamıştı.

— Arabanın direksiyonunu sökebilir misiniz? Mümkün olduğu kadar az dokunmaya çalışın. Göbekteki vidaları sökmeniz yeterli... Direksiyonu hemen götürmeliyim.

*

**

Chris Jones yoğun bakıma alınmıştı. Fakat rahat nefes alabiliyordu.

— Tehiikeyi atlattı, dedi doktor. Siyanür zehirlenmesiymiş.

Chris gözlerini açıp gülümsedi.

— Bana ne olduğunu bilmiyorum... Başım döndü ve boğuluyordum.

— Ben size açıklarım, dedi Malko. Her şey düzelecek...

Koridorda doktor Malko'ya yaklaştı.

— Bayım, dedi, Scotland Yard'a haber vermek zorunda kaldık. O adamın silahı vardı ve...

— İyi ettiniz, dedi Malko.

Chris Jones kurtulmuştu ve önemli olan da o idi. Malko hastaneden çıkıp bir taksiye

bindi ve Hilton'a döndü.

**

Sivil kapıcı Malko'yu Bay Bradley'in odasına götürdü.

— Dostum, dedi Bay Bradley, ucuz atlattınız galiba...

— Ne buldunuz? diye sordu Malko.

— O arabanın direksiyonu çıplak gözle farkedilemeyen bir maddeyle kaplanmış. Deriye işleyen bir cins sıvı vardı ve siyanhidrik asitten elde edilmiş. Direksiyonu tutan herkese bulaşıyor.

Malko'nun nefret ettiği bir suikast türüydü.

— Size teşekkür ederim, dedi Malko.

— Direksiyonu yerine taktık ve tamirci hiç kimseye bir şey söylemeyecek, dedi İngiliz.

Odada sessizlik oldu. Malko Bay Bradley'in de aynı şeyi düşündüğünü sanıyordu.

Malko'nun Mini Austin'i kullanacağını yalnızca Pat Davis biliyordu. Fakat İngiliz, Amerikalıların aile içi sorunlarına karışmamak istiyordu.

Bay Maurice, Malko'yu uğurlarken:

— Umarım, görevinizi en iyi şekilde bitirirsiniz, dedi.

Malko bir müddet yürüdü. Cebindeki Hi-Standard'ı kontrol etti. Ve bir taksi çağırdı. Şimdi Leonid Volodia'yı nerede bulacağını biliyordu.

XVIII. BÖLÜM

Malko Chaster Meydanı'ndaki evi inceledi. Yüzü pembe tuğlalı bir yapıydı, içeri girip posta kutularının üzerindeki isimlere baktı. 3 numaralı daireye ait olan kutuda isim yoktu. Yeraltına inen bir merdiven gördü ve inmeye başladı.

Prens acele etmeden 3 numaranın önüne geldi. Daire sessizdi. "Özel Bölüm"e haber verip Leonid Volodia'yı tutuklatmak daha kolay olurdu. Fakat Bay Bradley öyle bir şeyi uygun görseydi, söylerdi.

Malko silahını eline aldı ve kapıyı yavaşça tıklattı. Kapının arkasında hafif bir ses oldu. Sanki birisi yaklaşıp ses dinlemeye başlamıştı.

Sessizlik uzun sürdü.

Malko yeniden kapıyı tıklattı. Bu kez içerden farklı bir ses geldi. Kapanan bir kapı sesi duyuldu. Dairede birisi olmalıydı ve hiç şüphesiz arka çıkıştan kaçacaktı.

Malko kolu çevirdi, kilitliydi. Kapıyı omuzladı. Olmadı. Koşarak yukarı çıktı. Girişte yaşlı bir kadına rastladı.

Ortalıkta başka kimse yoktu.

Takip etmek istediği adam çoktan meydana geçmiş olmalıydı. Kaldırımındaki küçük merdivenden indi, 3 numaralı dairenin hizasında açık bir kapı vardı.

Malko geri döndü ve bir taksi çağırdı.

— Grosvenor Meydanı, Amerikan Elçiliği, dedi şoföre.

Leonid Volodia'yı bulabilecek tek insan CIA bölge şefiydi. İster tatlılıkla, ister kaba kuvvetle...

*

**

Pat Davis'in sekreteri, Malko'ya gülümse-di.

— İyi günler, Bay Linge. Bay Davis sizi bekliyor muydu?

— Odasında yok mu?

— Odasında, dedi Janet, fakat içerde birisi var. Biraz oturun, kendisine haber vereyim.

İç konuşma cihazının düğmesine bastı.

— Bay Davis, Bay Linge burada.

Kadın biraz bekledikten sonra tekrar etti:

— Bay Davis?

Malko kapıya doğru yürüdü.

— Bay Linge, bekleyin.

Malko sekretere aldırmadan silahını çekti ve kapıyı açtı. Pat Davis kendisine cevap veremezdi. Yüzü kan içinde, koltuğa yığılmış-tı. Sağ kulağına bir şiş saplanmıştı.

— Tanrım!

Janet odayı görünce çığlık attı. Malko odaya göz gezdirdi. Cesetten kan akıyordu. Cinayet henüz birkaç dakikalıktı. Ziyaretçi, Pat'ın arkasına geçip kulağına şiş batırmıştı.

— İçerde kim vardı?

— Ben... Ben tanımıyorum. Her seferinde asansöre binmeyen birisi vardı.

Pat Davis'in bürosunun yangın çıkışı açıktı.

— Aşağıdaki muhafızlara haber verin kimseyi dışarı bırakmasınlar, dedi Malko.

Malko asansörle garaja indi. Kapının önünde silahlı bir muhafız vardı. Demek, Janet'in mesajı yayılmıştı. Volodia hâlâ binada olmalıydı.

*

**

Leonid Volodia eski bidonların yığıldığı bir köşeye sinmiş bekliyordu. Venüs elindeydi. Körü körüne hizmet ettiği adamlar ona ihanet etmişlerdi. Onlar için her şeyini kaybetmişti. Artık Nikolas Silverman'a ulaşamayacağını biliyordu. Janet'in çılgılığı duyulduğunda kordordaydı.

Birden sıçradı. On metre ilerisinde asansörün düğmesi yanmıştı. Silahı asansörün kapısına çevirip biraz geriledi. Altı namlu asansörü bekliyordu.

Genç bir kadın asansörden çıkıp sola döndü ve arabasının başına gitti.

Leonid Volodia'nın aklına bir fikir geldi. Asansörle yukarı çıkabilirse kurtulma şansı vardı. Hızla ileri doğru atıldı. Asansörün önüne geldi. Yukarı çıkmakla aşağıda saklanmak arasında henüz karar verememişti.

— Volodia!

Ses onu kendine getirdi. Birden sesin geldiği tarafı bulmaya çalıştı.

*

**

Malko karanlıkta koşan bir gölge gördü. Hi-Standard'ı kaldırdı. Adam asansörün önüne gelmişti.

İçerdeki ışıktan adamın keli parlıyordu.

Annabel'de daha önce gördüğü yüz oradaydı. Ayaklarının ucuna basarak ilerledi. Aralarında on metre mesafe vardı. Birden Bay Bradley'in sözü aklına geldi: "Casusluk soyluların mesleğidir."

Leonid Volodia'nın teslim olması milyonda bir ihtimaldi, ama yine de seslendi.

— Volodia!

Adam bir an olduğu yerde kaldı. Daha sonra metalik bir uğultu işitildi. Tıpkı demir testeresi gibi... Malko'nun yanındaki arabanın farı kırıldı. Araba parçaları etrafta uçuşmaya başladı.

Malko gayri ihtiyari kolunu uzattı ve tetiğe bastı. Dört el üstüste ateş etti. Leonid Volodia asansörün kapısına yapışmış gibiydi. Volodia biraz sendeledi. Venüs altı namlusundan mermiler saçmaya başladı. Fakat bu kez, tavandaki çimento parçaları ortalıkta uçuşmaya başladı. Venüs yere düştü. Biraz daha sendeledikten sonra Volodia olduğu yere yığıldı. Garaj yeniden sessizliğe gömüldü.

Nikolas Silverman'ı öldürme emrini CIA' dan kimin verdiği hiçbir zaman öğrenilemeyecekti. Fakat yüksek yerlerden geldiği belliydi. Belki ilerde bir soruşturma komisyonu kurulur ve gerçek ortaya çıkardı.

Nikolas Silverman rahatça Moskova'ya gidebilirdi. Ya barışı sağlar, ya da savaşı hızlandırabilirdi.

Malko görevini sonuna kadar yapmıştı. Eğildi ve Volodia'nın gözlerini kapattı.

*

**

— Bay Linge? Sizi Sovyet Elçiliği'nden

arıyorlar. Bay Vladimir Suslov acil olduğunu söyledi.

— Bana bağlayın, dedi Malko. Ona güzel haberlerim var.

Janet'in bürosundan konuşuyordu.

— Yoldaş Suslov, dedi Rusça, iyi bir haberim var.

— Benim kötü bir haberim var, dedi Rus.

Malko adamın sesinden ciddi olduğunu anladı.

— Volodia öldü, dedi Malko. Ne oluyor?

— Nikolas delirdi, dedi Suslov. Kendini bir odaya kilitledi ve hiç kimseyi istemiyor. Bir saatten beri de Pamela ile telefonda konuşuyor.

— ilk kez yaptığı bir şey değil, dedi Malko. Volodia öldüğüne göre, Londra'da birkaç gün daha kalabilir.

— Sorun o değil, dedi Suslov. Uçaktaki sülfürik asit ile potasyum siyanürü yanına aldı.

*

**

Malko Sovyet Elçiliği'ne geldiğinde, Suslov bitkin bir vaziyette oturuyordu. Malko'yu görünce ayağa kalktı.

— Gelin, dedi, biraz önce telefonu kapattı.

— Ne konuşuyorlardı?

— Saçma şeyler. Evlenmek istediğini, onu sevdiğini söylüyordu...

— Ya Pamela?

— Tek bir erkekle kalmak istemediğini, yanıldığını söylüyordu.

— Siyanürden bahsetti mi?

— Hayır.

— Pamela onun nerede olduğunu biliyor mu?

— Evet sanırım.

— Bana bir telefon bulun, dedi Malko.

Suslov onu bir büroya aldı.

- İşte.

Malko, Pamela Rice'ın numarasını çevirdi, fakat cevap yoktu. Malko bu kez Silverman ile konuşmayı denedi. Fakat Nikolas Silverman diretiyordu. Adamın sesi tüm canlılığını yitirmişti.

İki Rus ellerinde baltalarla kapının önünde bekliyordu. Milton Brabeck'in yardımıyla kapı birkaç saniyede havaya uçtu.

İlk olarak Malko içeri girdi. Nikolas Silverman kapının karşısındaki koltuğa oturmuştu. Ayağının yanındaki kül tablasında gri bir toz, elinde ise uçaktaki diğer cam tüp vardı.

Malko'yu görür görmez tüpü elinden bıraktı. Tüp kül tablasının içine düşüp kırıldı.

Odayı bir duman kapladı. Nikolas Silverman ayağa kalkmak için öne eğildi. Fakat yüzü kül tablasının üzerinde kaldı. Malko adamın dumanı içine çektiğini gördü. Milton ilerlemek istedi, fakat Malko engel oldu. Duman onu da öldürebilirdi.

“...Pamela Rice’in üzerinde sadece gömleği, çorabı ve ayakkabıları vardı. Malko uzaklaşmak üzereyken bir el ona dokundu. Dokunan sanki bir hayaletmiş gibi heyecanlandı. Dirseklerinin üzerinde doğrulan Pamela ona bakıyordu.

—Sev beni!

Malko durdu. Genç kadının yanında yatmakta olan Nikolas Silverman horlamayı kesmişti...”

Bir uzman bir anda Amerika ile Rusya’nın ortak çıkarlarının odak noktası oluvermiştir. Bütün sorun bu adamın peşindeki katilden korunmasıdır. Katil, CIA ve KGB’ye göre insan değil, bir şeytandır... CIA ve KGB ilk kez aynı noktada birleşir: Şeytana kafa tutacak tek kişi, SAS’tır...

BU DİZİDE ÇIKAN KİTAPLAR: ÖLÜMLE RANDEVU • KİYAMET GÜNÜ • HEDEF REAGAN • SAS İÇİN SAMBA • SAS İSTANBUL’DA • BAŞKANA ŞANTAJ • KARRA CEHENNEM • SAN SALVADOR’DA DEHŞET • BULGAR ÇIKMAZI • ATİNA’DA CİNAYET • KENNEDY DOSYASI • ŞANGHAY EKSPRESİ • HAİTİ CELLATI • KIZIL GRENADA • HAMBURG’A FIRAR • KAHİRE KOMPLOSU • İTALYAN İNTİKAMI • AZRAİL BEYRUT’TA • KAMÇATKA KATLİAMI • HAYBER GEÇİTİ • NİKARAGUA HAREKATI • LİZBON BÜYÜCÜLERİ • PAROLA MATADOR • MALTA SEFERİ • GÖREV YERİ, LAOS • SURİNAM MACERASI • BALBEK FEDAILERİ • MİAMİ KATİLİ •

250
LIRA

